

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/11 • 20 Mart 2009 • 1 TL

**Amerikancı, İMF'ci düzen partilerine
oy vermeyelim, hesap soralım!**

**Hak ve özgürlüklerimiz için
örgütlenelim, devrimci
mücadeleyi yükseltelim!**

İÇİNDEKİLER

Seçimler, Kürt sorunu ve devrimci sınıf tutumu	3
ABD'nin Kürt politikası gündemde... .	4
Ankara'daki işbirlikçi rejim “yeni taşeronluk” görevine dört elle sarıldı! . .	5
Sermayeye hizmet paketi açıklandı	6
Mevzi direnişlere müdahalenin imkanları ve sorunları	7
Dünya Su Forumu'na hayır!	8
Ölüm kuyularının karanlığından çıkan, Ergenekon değil kirli savaşın içyüzüdür! H. Eylül	9
BDSP'nin seçim faaliyetlerinden....	10-13
İşçi ve emekçi hareketinden...	14-15
Güncel gelişmeler ve sol hareket .	16-18
“Hüseyin Hoca” sosyalizmin günüşiğine uğurlandı...	19
Kentsel değil rantsal dönüşüm	20
16 Mart, Halepçe ve Gazi katliamlarını protesto eylemlerinden...	21
Ekim Gençliği'nin faaliyetlerinden....	22
Gençlik hareketinden...	23
Emekçi Kadın Komisyonları'ndan tüm işçi ve emekçi kadınlara çağrı:	24
Emekçi kadınlar için tek seçim sosyalizmdir!	25
Çarlık Duması'nda Bolşevikler	26
Tokat Eğitim-Sen yönetimi gericiliğin bayraktarlığını yapıyor!	27
Hamas ile El Fetih arasında anlaşma... .	28
Newroz'a doğru...	29
M. Can Yüce	29
DEKÖP-A'dan Newroz çağrısı...	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/11 ● 20 Mart 2009

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 **İstanbul**
Tel: 0 (212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Sermaye iktidarı kriz ortamının yarattığı boğucu ortamdan seçimleri kullanarak kurtulmaya çalışmaktadır. Sömürücü düzenlerinin bekası için seçimlerden faydalanmaya devam etmektedir. İşçi ve emekçiler bir kez daha kötünün iyisini seçme tuzağına düşürülmek istenmektedir. Başta AKP ve CHP olmak üzere tüm düzen partileri, uşağı oldukları sömürücü sistemin saldırılarının uygulayıcısı ve aktörleri oldukları, işçi ve emekçilerin yaşadığı işsizliğin, yoksulluğun ve sefaletin sorumlusu oldukları halde boş vaatlerle, dağıttıkları sadakalarla oy avcılığı yapmaktadırlar.

Bu gerici ve boğucu atmosferi dağıtmak, işçi ve emekçilere sorunların temel kaynağının kapitalist sistem ve burjuva sınıf egemenliği olduğunu göstermek amacıyla seçimlere katılan sınıf devrimcileri seçimlerden devrimci amaçlar doğrultusunda faydalanmaya devam etmektedirler. Bulundukları alanlarda etkili bir seçim faaliyeti yürütmeye çalışan komünistler, işçi sınıfı ve emekçilere bu düzene ve onun kurumlarına mahkum olmadıklarını, yaşadıkları sorunların çözümünün kurulu düzene ve onun seçim oyununa karşı mücadeleden geçtiğini anlatmaktadırlar.

Gerçek çözümün ve kurtuluşun devrim ve sosyalizmde olduğunu öne çıkaran komünistler, bir yandan mevcut düzeni ve kurumlarını teşhir ederken diğer yandan işçi ve emekçileri ekonomik, sosyal ve demokratik kazanımların ancak meşru-militan bir mücadele ile kazanılabileceğini vurgulamakta, onları devrimci sınıf mücadelesine çağırmaktadırlar.

29 Mart'a az bir zaman dilimi kaldı. Komünistler devrimci ilke ve amaçlar doğrultusunda seçim sürecine müdahale etmekte, devrimci sorumluluk bilinciyle kesintisiz bir faaliyet yürütmektedirler. Seçimlerin ardından işçi ve emekçilerin, dolayısıyla komünistlerin gündemi 1 Mayıs'tır. Seçim sürecindeki kazanımlar seçimin hemen ardından 1 Mayıs çalışmasına aktarılmalı, faaliyet kesintisiz bir şekilde devam etmelidir. Seçim çalışmasının ortaya çıkardığı imkanlara da yaslanarak, alanlarda ve sektörlerde derinleşme hedefine ve krize karşı mücadele görevlerine uygun olarak 1 Mayıs süreci

örgütlenmelidir. Seçim sürecinin başarısı asıl olarak bu olacaktır.

29 Mart'a kadar kalan zaman etkili bir pratiğe dönüştürülmeli, işçi ve emekçilerle birebir bağ kurmanın imkanları artırılmalıdır. Seçim bürolarımız, Mart ayının son haftası krizin ağır ve yıkıcı

sonuçlarına karşı işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'ta kendini nasıl ifade edeceği gündemlerini işleyen toplantılara konu edilmelidir. Bu toplantılarda 29 Mart'ın geçtiği, işçi ve emekçilerin yaşamında hiçbir şeyin değişmediği, tersine krizin devam ettiği, krizin sonuçlarının daha da artacağı ve derinleşeceği anlatılmalı, işçi ve emekçiler krize karşı 1 Mayıs'ta mücadele alanlarında olmaya çağırılmalıdır.

Komünistler sürece başından itibaren bu perspektifle yaklaştıkları için bunda herhangi bir zorluk yaşanmayacağı açıktır.

Yoldaşlarımız ve kadrolarımız yaklaşık bir aydır olağan dönemlerden daha yoğun bir emekle çalışma yürütmektedirler. Bu çalışmaların ve emeğin komünist basına yansıtılmasının, günlük sitenin etkin kullanımının önemine daha önce de değinmiştik. Bu konuda belli bir duyarlılık olmakla birlikte henüz faaliyetin gücünü anında ve güçlü bir şekilde yansıtmakta eksik kaldığımız da ortadadır. Tüm yoldaşlarımıza bu konuda bir kez daha görev ve sorumluluklarını hatırlatmak istiyoruz.

H. Fırat
Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

EKSEN YAYINCILIK

Seçimler, Kürt sorunu ve devrimci sınıf tutumu

Seçim oyununun dikkat çekici yanlarından biri tozun dumana katılması oldu. Bu, kızışan siyasal rekabetin bir yan ürünü değil bilinçli bir tercihin sonucuydu. Çünkü, burjuva partilerin en önemli sorunu inandırıcılıktır. Burjuvazinin siyasal temsilcileri olup da seçimler gibi sayısal sonucun toplumun işçi, emekçi ve yoksul çoğunluğunun oylarıyla belirlendiği bir olayda başka türlü de olmaz. Bunun için burjuva partilerin seçim çalışmaları esas olarak bir pazarlama çalışmasıdır. Parlak ambalajlar içine konulmuş albenisi güçlü adaylar, sahte vaatler, promosyonlar vb. gibi yöntemler seçim çalışmalarının ağırlık merkezini oluşturuyor. Siyasal alanın sınıfsal konuma ve kimliklere dayalı olarak şekillenmesi böylelikle engelleniyor.

AKP'ye karşı CHP, AKP'ye karşı Kılıçdaroğlu, Gökçek'e karşı Karayalçın vb. formüller bu amaçla üretilmekte. Bu tür kutuplaşmalar üzerinden işçi ve emekçiler aldatılmaya ve başka her tür seçenek baştan ortadan kaldırılmaya çalışılıyor. Elbette diğer burjuva partiler ile reformist güçler de kendilerine bu formüllerde yer bulmaya çalışıyorlar. Yer bulamayacaklarına kanaat getirdiklerinde rotayı başka alanlara çeviriyorlar.

Burjuva partilerinin bir siyaset tarzı haline getirdikleri, reformistlerin ise genel geçer sol söylemlerle dahil oldukları bu oyun karşısında komünistler net bir tutumla çıkıyorlar: Seçim oyunu değil, devrimci sınıf mücadelesi! Sınıfa karşı sınıf!

Komünistler böylece işçi ve emekçilerin önüne konulan sahte kutuplaşmaların aldatıcı görüntüsünü bozmaya çalışıyorlar. Burjuvazinin sınıf çıkarlarını tüm toplumun çıkarları olarak göstermeyi iş edinmiş burjuva siyasetinin karşısına gerçek sınıf konumlarını ve çıkarlarını çıkarıyorlar. Böylelikle devrimci sınıf bilincini uyandırmayı, siyaseti sınıfsal mücadele alanına oturtmayı, buna bağlı olarak sınıfsal mücadele mevzilerini güçlendirmeyi hedefliyorlar.

Tüm bunlar komünistlerin olağan faaliyetlerinin ana eksenini oluşturuyor. Fakat genel olarak seçimler ve özellikle kapitalizmin derin bir krize girdiği bir döneme denk gelen gündemdeki seçim süreci, komünistlerin bu çalışmalarına daha büyük bir önem kazandırıyor. Sermayenin acımasız biçimde krizin faturasını işçi ve emekçilere çıkardığı, yoksulluğun, işsizliğin ve sefaletin toplumun geniş gövdesini içine aldığı, dahası seçimlerden sonra da daha kapsamlı ve genel saldırıların geleceği açıkken, burjuvazinin seçim aldatmacasına ve oyunlarına karşı mücadele yakıcılaşıyor. Seçim hayallerine kapılmak yerine sınıf mücadelesinin kapsamlı görevlerinin altına girmek ve belirgin bir hareketlilik içinde olan ve halihazırda çeşitli mevzi direnişlerle karşı durmaya çalışan işçi sınıfının birleşik direnişini örgütlemek günün en önemli görevi olarak öne çıkıyor.

Komünistler seçim kampanyalarını bu temel görevin üstesinden gelmek üzere örgütleyiyorlar. Eğer işçi sınıfı ve emekçi hareketi bugün filiz halindeki hareketliliğini sürdürür, birleşik bir doğrultuya girerse, bu ülkedeki sınıfsal güç dengelerinin değişmesi zor olmayacaktır. Bundan dolayı bugün komünistler için seçim başarısı, esas olarak seçim oyununa ve reformist hayallere karşı etkili bir mücadele ile birlikte bu doğrultuda alınacak mesafeyle ölçülmektedir.

Öte yandan Kürt sorunu cephesindeki gelişmeler

“sınıfa karşı sınıf” perspektifiyle konumlanmaya çok daha özel bir önem kazandırmıştır.

Seçimlerin Kürdistan'daki ayağı DTP-AKP ekseninde bir kutuplaşmaya bağlı olarak kurulmuştu. Düzen cephesi bir bütün olarak AKP'nin saflarında birleşmiştir. Bir yandan seçim rüşvetleri dağıtılmakta, bir yandan Ergenekon operasyonu bölgeye doğru kaydırılarak kirli savaşın sorumlularıyla hesaplaşıyor görüntüsü yaratılmakta. Diğer bir yandan ise Kürtçe TV gibi açılımlar yapılmaktadır. Tüm bunların AKP'nin seçim başarısına hizmet ettiği açıktır. Fakat bu hamleleri sadece seçimler ve AKP-DTP kutuplaşması ekseninde ele almak düzenin yönelimleri konusunda gerçek tabloyu görememe sonucunu verebiliyor.

Gelişmeleri doğru yorumlamak ve doğru bir konum almak için sınıfsal bir perspektife sahip olmak şarttır. Böyle bakıldığında düzenin Kürt büyük burjuvazisine kanal açmaya çalıştığını, seçim başarısı ölçüsünde giderek ulusal hareket içerisindeki burjuva güçleri yanına çekmeyi ve bu güçler üzerinden de Kürt emekçi halkını düzene bağlamayı hedeflediğini görmek mümkündür. Bu politikanın merkezinde ABD'nin durduğu bir sır değildir. ABD, emperyalist çıkarlarının gereği olarak oluşturduğu strateji doğrultusunda Kürt sorunu konusunda bir çözüm planını yürürlüğe sokmuştur. 5 Kasım anlaşmasına bağlı olarak oluşturulan bu plan gereğince Güney Kürdistan'ın bağımsızlığının engellenmesi ve PKK'nin silahlı varlığına son verilmesi karşılığında sermaye devleti, Güney Kürdistan yönetimini tanıyacak ve kısıntı haklarla da sınırlı olsa bir Kürt açılımı yapacaktır.

Seçimler de bu planın uygulanması için gerekli siyasal şartların oluşturulması için önemli bir eşik olarak görüldü. Ulusal hareketin direncini kırmak ve moral bakımdan zayıf bırakmak için bir fırsat olarak kullanılmaya çalışıldı. Fakat atılan adımlar esas olarak seçimleri aşan bir mahiyete sahip. Zira şimdiden seçimlerin sonucu ne olursa olsun Nisan ayı içerisinde planın önemli bir aşaması daha yürürlüğe sokulacak.

Nisan ayında yapılacak olan ve ABD'nin örgütlediği ifade edilen Kürt Konferansı'nın sonucunda PKK'ye silah bırakma çağrısı yapılacağı ve PKK'nin de silah bırakmaya şimdiden hazır olduğu iddiası, bizzat Talabani tarafından ifade edildi. Ahmet Türk, Talabani'yle yaptığı görüşmenin ardından yaptığı açıklamalarla bunu büyük ölçüde doğrulayan sözler söyledi. Kendilerinin de atılacak adımlara destek vereceklerini söyledi. Zaten aynı günler içerisinde açıklamalarda bulunan Öcalan da bu girişime destek verdi. Tüm bunlardan hareketle rahatlıkla söylenebilir ki, PKK'nin silahlı varlığının tasfiyesiyle birlikte ulusal hareket üzerindeki burjuva liberal çizgi, tüm sonuçlarına ulaşmış olacak.

Siyasal olarak iddianız ne olursa olsun eğer küçük-burjuva bir konumda bulunuyor ve bu konuma uygun bir kimlik taşıyorsanız, burjuvazinin peşinden giderek düzenle köprüleri kurma, sonuçta onunla barışıp bütünleşme noktasına gelebilirsiniz. Bugün Kürt sorunu cephesinden yaşananlar bu gerçekleri doğruluyor.

Diğer taraftan önümüzdeki günlerde giderek netleşecek tabloda özellikle dikkat edilmesi gereken devrimci iddialar taşıyıp Kürt ulusal hareketinin burjuva liberal siyasal platformunun arkasından gidenler olacaktır. Bu güçlerin seçimler üzerinden aldıkları tutumun nasıl bir sınıf kuyrukçuluğu olduğu ve bu tutumun gerçekte Kürt emekçi halkının ne ulusal ve ne de sınıfsal çıkarlarına hizmetten ziyade burjuva platformlara kan taşımak olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

Kürt emekçi halkının ulusal mücadelesine verilecek en iyi ve işlevsel destek devrimci sınıf mücadelesini yükseltmektir. Bunun ise sınıf mücadelesinin üstünü örten ve yüzünü kurulu düzene dönmüş bulunan burjuva liberal platformlara sırtını dayamakla bir ilgisinin olmadığı açıktır. Tersine işçi sınıfının bağımsız siyasal hareketini örgütleme, burjuva liberal akımlarla araya kalın bir çizgi çekmeyi, ulusal soruna ilişkin olarak da sınıfın devrimci çözümüyle çıkmayı gerektirir.

ABD’nin Kürt politikası gündemde...

Özgürlük ve eşitlik mücadelesi hak kırıntılarıyla boğulamaz!

Egemen siyasal kültürde “havada konuşmak” bir gelenektir. Bu geleneğin bir uzantısı olarak, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül de Tahran uçağında “*Kürt meselesi konusunda iyi şeyler olacak*” dedi. Gül’ün bu açıklaması üzerine çeşitli değerlendirmeler yapıldı/yapılıyor. Gül’ün sözleri, birçok çevrede Kürt sorununun “çözüm”ü yönünde adım atılacağı beklentisi yaratmış bulunuyor.

Gül’ün açıklamaları Abdullah Öcalan’ı da beklentiye sokmuş görünüyor. Öcalan, “*Sayın Gül’ün açıklamaları önemlidir. Ben bu konuda üzerime düşen sorumluluğu yerine getireceğim*” açıklamasını yaptı

Gül’ün açıklamalarının ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton’un Türkiye ziyareti sonrasına denk düşmesi elbette rastlantı değildir. Zira ABD Dışişleri Bakanı’nın Türkiye ziyareti sırasında PKK’ye silah bıraktırılması için bazı planların tartışıldığı biliniyor. Emperyalist ABD ve sömürgeci Türk sermaye devletinin Kürt sorununun “çözüm”ü konusunda ortak bir politik tutuma yöneldiği, Güney Kürdistan’da düzenlenecek Kürt konferansında ortak çözüm planının ortaya konulacağı, Celal Talabani’nin Su Forumu’na katılma vesilesiyle Türkiye’yi ziyaret etmesinin nedenlerinden birinin de bu olduğu düzen medyasına yansdı.

ABD ve Türk devletinin “çözüm”den anladığı nedir?

ABD emperyalizminin bölgesel politikalarına ve Türk sermaye devletinin hassasiyetlerine uygun bir çözüm uzun süredir egemenlerin gündeminde bulunuyor. Cumhurbaşkanı’nın yaptığı konuşma, ABD Dışişleri Bakanı’nın Türkiye ziyareti sürecinde Kürt sorununa ilişkin önemli bir dizi kararın alındığının işaretidir. Bunların yanı sıra, Türkiye Kürdistan’ındaki “çözüm”e, Abdullah Öcalan’ın, şayet şans tanınırsa katkı sunmaya hazır olduğu, yaptığı son açıklama ile netleşmiş gözüküyor.

Emperyalist ABD ve sömürgeci Türk sermaye devletinin “çözüm”den ne anladığına biraz daha yakından bakalım. ABD ve Türk devleti, “çözüm”ün birinci aşamasında Kürt halkının özgürlük umudunu boğma politikasını temel aldılar. Kissinger’in meşhur ifadesiyle, “önce ez sonra çöz” konseptine uygun davrandılar. Özelde PKK’nin genelde Kürt halkının mücadelesinin tümünden güçten düşürülmesi için var güçleriyle çabaladılar.

Gerçekçi bakan herkes, PKK etkisizleştirilmeden Kürt sorununun “çözüm”ü çerçevesinde tek bir adım atılmayacağını görebiliyordu. Öyle ki, bugün “Kürt açılımı”ndan söz edenler, daha birkaç ay öncesine kadar yüksek sesle “PKK’yi ortak düşman” olarak tanımlayanlardır. Sınır içi ve dışı operasyonlarda tam bir dayanışma içinde hareket eden de, ABD emperyalizmi ve sömürgeci Türk devletiydi. DTP’nin kısıp alınması da dahil, Kürt halkına yönelik kirli savaş çerçevesinde eş güdüm içinde çalıştılar. Bugün de bu politikanın özünde değişen bir şey yoktur. Dahası, bu politika imha politikası eşliğinde yeni bir boyuta taşınmaktadır.

Bugün Kürdistan’ın önemli bir bölümü sömürgeci Türk sermaye devletinin işgali altında bulunmaktadır. Sermaye devleti, Kürt halkının inkar ve imhaya dayalı

politikasında en önemli desteği ABD emperyalizminden almaktadır. Kürt halkının her türlü özgürlük ve eşitlik umutlarının boğulmasında, onun inkârına ve imhasına dayalı politikalarda Türk devletinin “kararlı duruşu”nun gerisinde ABD emperyalizminin desteği vardır.

Gül’ün açıklamaları Hillary Clinton’un ziyaretinden, Kürt sorunu konusundaki “çözüm” planlarından bağımsız ele almak mümkün değildir. Bu konuda düzenin elindeki en önemli silah AKP’dir. Zira Kürt burjuva-feodallerin en yoğun bir şekilde temsil edildiği tek siyasi parti, AKP’dir. Bu nedenle AKP, Kürt sorunu çerçevesinde, düzenin istisnasız tüm güçleri tarafından Kürdistan’da desteklenmektedir. Bu desteğin temel nedenlerinden biri de DTP’yi ve ulusal hareketi Kürdistan’da güçten düşürme politikasında AKP’nin oynayabileceği roldür. Onun şimdiye kadar kapatılmamasının en önemli nedenlerinden birisinin bu olduğu biliniyor.

Kürt halkının ulusal özgürlük umudunun boğulduğu koşullarda, ABD emperyalizminin yıllardır dile getirdiği “Kürt reformu” için zemin uygun hale gelecektir. ABD patentli bir “Kürt reformu”nun Kürt halk kitleleri için anlamı, sorunun yeni bir biçim içinde sürdürülmesi olacaktır.

Öcalan’dan Gül’ün açıklamasına destek

Ulusal özgürlük mücadelesinin yeminli düşmanı olan ABD ve Türk sermaye devleti damgalı “çözüm”e,

“Kayıp” eylemleri...

Kayıp yakınları 14 Mart günü İstanbul’da Galatasaray Lisesi önünde 207. kez biraraya gelirken, Adana’da da İHD basın açıklaması yaptı. Eylemlerde bir kez daha “*Failler belli, kayıplar nerede?*” sorusu soruldu.

İstanbul’da 207. kez...

14 Mart Tıp Bayramı nedeniyle bu haftaki kayıp eyleminin konusu gözaltında kaybedilen Tüm Sağlık-Sen üyelerinden Ayşenur Şimşek ve Recai Aydın’dı. Eylemde Şimşek ve Aydın’ın dosyalarının Ergenekon davası kapsamına alınması istendi. Eczacı Ayşenur Şimşek ve Doktor Recai Aydın’ın kaybedilmesinin devlet adına işlenen suçlardan olduğu söylendi.

Açıklamada, “Diyarbakır Suriçi’ndeki JİTEM binasının arkasındaki höyükten başlayarak, JİTEM işkencehanelerinin bulunduğu tüm alanların kazılmasını istiyoruz” denildi.

Adana’da 5. hafta...

İHD Adana Şubesi 5 Ocak Meydanı’nda oturma eylemi gerçekleştirdi. “Kayıpların kemikleri bulundu failler nerede?” pankartının açıldığı eylemde “Fırat’ın ötesi kayıplar ülkesi”, “Kontrgerilla dağıtılsın Tansu Çiller / Mehmet Ağar / Doğan Güreş yargılsın!”, “Susurluk’tan Ergenekon’a tüm faili meçhuller aydınlatılsın!”, “Ankara’daki kuyularda silah Fırat’ın doğusundaki kuyularda insanlar var!” dövizleri açıldı.

İHD Adana Şube Başkanı Ethem Açıkalin’in okuduğu basın metninde faili meçhul cinayetlerin Ergenekon davası kapsamına alınması istendi.

Basın metninin okunmasının ardından 5 dakikalık oturma eylemine geçildi. Oturma eylemi sırasında geçmişte devletin faili meçhul cinayetlerinden biri olan Mehmet Gürkan’ın hikâyesi anlatıldı. Eyleme yaklaşık 60 kişi katıldı.

aynı anlama gelmek üzere Kürt halkı için “çözumsuzlüğe” Abdullah Öcalan’ın verdiği açık destek ne anlama geliyor?

Kuşkusuz Öcalan, Abdullah Gül’ün sömürgeci sermaye devletinin sözcüsü olduğunu ve Kürt halkına reva görülen köleliğin esasında hiçbir değişiklik yapmayacağını çok iyi biliyor. Peki buna rağmen neden Cumhurbaşkanı’nın açıklamalarını heyecanla karşılayabilmektedir?

Abdullah Öcalan’ın “demokratik çözüm” platformu, Kürt sorununun çözümünü dil ve kültürel kimliğinin tanınması sınırlarında ele alıyor. Bu tutumun mevcut sistem koşullarında kabul edilebilir olduğu açıktır. Kürt sorununun bu çerçevede bir “çözüm”ü durumunda, Türk burjuvazisinin kazançlı çıkacağını dile getirerek onun iştahını kabartmaya çalışan da Abdullah Öcalan’dır. “Türkiye’nin lider ülke” haline gelmesi için çalışacağını, “Türklerle Kürtler’in birliği”ni sağlamış bir Türk devletinin, Kürdistan’ın diğer parçalarına da hamilik yapacağını söyleyip Türk burjuvazisini iştahlandıran Öcalan’ın Gül’ün açıklaması karşısında aldığı tutum, İmralı sürecinde ortaya konulan yeni platformunun doğrudan sonucudur.

Öcalan, uzun bir zamandır olaylara ve olgulara Kürt alt sınıflarının ve emekçi katmanlarının değil, Kürt orta burjuvazisinin gözüyle bakıp bu yönde bir davranış çizgisi izlemektedir. Onun Abdullah Gül’ün Kürt sorununa ilişkin söylediklerinden umutlanması bu düşünce ve davranış çizgisinin bir ifadesidir.

14 Mart 2009 | Galatasaray

Ankara'daki işbirlikçi rejim “yeni taşeronluk” görevine dört elle sarıldı!

Barack Obama başkanlığındaki ABD yönetimi, beklendiği üzere işe Ortadoğu'dan başladı. Bush'un başını çektiği neofaşist yönetimin kan deryasına çevirdiği bölgeye gösterilen yakın ilgi, önceki yönetimin yol açtığı muazzam yıkımları onarma değil, Irak bataklığına saplanan halkları köleleştirme seferinin yeniden yola koyulabilmesi için alan düzleme ihtiyacından kaynaklanıyor.

Irak bataklığından aşamalı bir şekilde çıkabilmeyi uman işgalciler, yeni inşa ettirdikleri dev boyutlardaki askeri üslere çekilip, kirli işleri Bağdat'taki kukla yönetime devretmeye hazırlanıyorlar. Son günlerde Ankara-Bağdat trafiğinde görülen hareketlilik, bu planın yansımalarından başka bir şey değildir. Türk ordusunu Irak ordusunu yeniden yapılandırmakla görevlendiren Pentagon'daki savaş baronları, Ankara'daki işbirlikçi rejime Obama yönetiminin gösterdiği “yakın ilgi”nin kaynağı hakkında fikir vermektedir.

Ambargo süresinin uzatılmasına İran'dan yanıt

ABD emperyalizmi 1995'ten beri İran'a ambargo uyguluyor. Bu uygulamanın gerekçesi, İran'ın, “ABD'nin ulusal güvenliğine, dış politikasına ve ekonomisine karşı bir tehdit oluşturması”dır. Bill Clinton yönetimi tarafından başlatılan ambargonun süresi, “tehdit devam ediyor” safsatasına dayanarak her yıl uzatılıyor. İran'a karşı farklı politika izleyeceği öne sürülen Obama yönetiminin de ilk icraatlarından biri, ambargo süresini bir yıl uzatmak oldu.

Barack Obama başa geçtiğinde, ABD yönetimiyle görüşmenin önünde bir engel olmadığını açıklayan İran rejimi, ambargonun uzatılması kararına cepheden yanıt verdi. İran Cumhurbaşkanı Mahmud Ahmedinejad tarafından yapılan açıklamada, İran'a karşı uygulanan ambargoların “çocukça ve yanlış” olduğu savunuldu.

“*Büyük engellere ve yaptırımlara rağmen, İranlı mühendis ve bilim adamları büyük projelere imza atıyor ve kalkınma yolunda her geçen gün yeni başarılar elde ediliyor*” şeklinde konuşan Ahmedinejad, “*hedeflerimize ulaşmada ambargolar bizi yolumuzdan alıkoyamaz*” dedi.

Düşmanlara hitap ettiğini vurgulayan Ahmedinejad, “*Düşmanlar, bilmeyerek ve istemeyerek İran halkının yolunu açtı, bu şekilde davranmasaydılar, bugün nükleer bir güç olmayacaktık, mühendislerimiz büyük projeleri hayata geçiremeyecekti*” diye konuştu.

AB, Rusya, Çin gibi büyük güçlerle pek çok alanda işbirliği yapan İran yönetiminin, ABD ambargosunu boşa düşürdüğü bir gerçek. Zaten İran cumhurbaşkanının kendinden emin tepkisi de bu işbirliğinden güç alıyor.

Ankara'daki hevesli taşeronlar sahnede

Ambargonun yaptırım gücünden yoksun olduğu, hatta bazı Amerikan şirketlerinin İran gibi büyük bir ekonomi ile iş yapamamaktan yakındıkları biliniyor. Öte yandan emperyalist-siyonist güçlerin İran'ı arada bir askeri saldırı ile tehdit etmeleri de, ambargonun istenen sonucu yaratmaktan uzak olduğunun bir başka göstergesidir. Sonuçta, Ahmedinejad'ın meydan

okuyan açıklamasında vurgulandığı üzere, İran yoluna devam ediyor.

Siyonist şeflerin İran'a karşı nükleer silahların da kullanılacağı bir saldırı düzenlenmesini istediği biliniyor. Ancak Irak bataklığına saplanan ABD emperyalizminin İran'a karşı askeri bir saldırıya girişmeyi henüz göze alamadığı da ortada. Zira İran'ın stratejik derinliği, güçlü hava savunması, Rusya'dan aldığı gelişmiş silah sistemleri, dünya piyasalarına sevk edilen petrolün yüzde 40'ının taşındığı Hürmüz boğazını kapatabilme olanağına sahip olması gibi etkenler, bu ülkeye karşı girişilecek saldırının başarıya ulaşma şansını ortadan kaldırmaktadır.

Verili koşullarda geriye ABD dayatmalarının İran'a kabul ettirilmesi seçeneği kalıyor. Nitekim Amerikan yönetimi İran'la masaya oturmak istediğini ilan etmiş bulunuyor.

Bu durumdan vazife çıkaran Ankara'daki Amerikancı rejimin şefleri, kendilerinin “vazgeçilmez aktör” olduğu vehmine kapıldılar. “Arabulucu” rolüne pek hevesli olan sermaye düzeninin yürütme erki AKP hükümeti ile aynı gelenekten gelen cumhurbaşkanı, dinci gerici çizgisinin bu alanda da işlevsel olacağını varsayarak harekete geçti.

AKP şefi Tayyip Erdoğan ise, konumunu güçlendirmenin hesabını yapmaya başladı. “Davos çıkışı” sonrasında bölge nezdinde kazandığı prestiji “aktif taşeronluk” rolünü etkili kılmanın olanağına çevirmeye heveslenen dinci gericiliğin şefi, bu sayede Washington'daki efendiler katında önemi artan bir figüran olacağını varsayıyor olsa gerek.

Washington taşeronlarının Tahran hüsrani!

ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın Ankara ziyaretinin ardından Tahran'a giden cumhurbaşkanı Abdullah Gül, ABD-İran ilişkilerinin yeniden kurulmasını çok önemseydiğini, Türkiye'nin bu konuda rol oynamaya çok hevesli olduğunu sezdiren bir tutum içindeydi. Tahran'a hareketinden önce gazetecilerin, “*İran'a Washington'dan mesaj taşıyor musunuz?*” sorusuna olumsuz yanıt vermeyen Abdullah Gül, ABD emperyalizminin Ortadoğu'da yerlerde sürünen imajını düzeltmeye de fazlasıyla hevesli görünüyordu.

Tayyip Erdoğan'ın yanı sıra Abdullah Gül'ün de dış gezilerinin vazgeçilmez figürlerinden Cengiz Çandar'ın, “*İki kâğıt verilse ve ilgi alanlarınızı yazın dense, Türkiye ile Amerika'nın hemen her konuda ilgi alanlarının kesiştiğine işaret eden Abdullah Gül...*”,
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://irantey.org>

(Radikal, 11 Mart 2009) şeklindeki sözleri, Türk cumhurbaşkanının Tahran'a nasıl bir mesaj ilettiğini açıkla niteliktedir.

Öte yandan Murat Yetkin'in sorularını yanıtlayan ABD büyükelçisinin çizdiği çerçeve de yorum gerektirmeyecek açıktır. “*Gül'ün İranlılara ne tür mesaj ilettiği olduğunu umuyorsunuz?*” sorusunu, ABD'li görevli şöyle yanıtlıyor: “*Mesaj şu ki, öncelikle İranlılar, Afganistan gibi, Irak gibi konularda konuşmak istediğimizin ciddi olduğunu anlamalı. İkinci olarak, İran'ın nükleer program gibi, BM üyesi bir ülkeye (İsrail'i kastediyor) barbarca tehditlerde bulunmak gibi, bazı terörist gruplara destek olma konusunda yalnızca bizim değil, ama uluslararası camianın endişelerini anlayıp tanıması karşılığında, neticede İran'ı tanımamızla sonuçlanabilecek şekilde kademeli olarak İran'ın Dünya Ticaret Örgütü üyeliği dahil uluslararası sistemle bütünleşmesini, yatırım ve ekonomik işbirliğini teklifimizde samimi olduğumuza inanmalı.*” (Radikal, 12 Mart 2009)

Bu aşırı Amerikancılığın İran'ın deneyimli devlet adamlarının dikkatinden kaçması mümkün değil elbette. Yani Tahran yönetimi, Türk devletinin “arabulucu” rolünün esas olarak “ABD dayatmalarını kabul edin” mesajı taşımaktan öte gidemeyeceğinin farkında.

Nitekim Abdullah Gül'le heyeti henüz Tahran'da iken, Mahmud Ahmedinejad'ın yaptığı açıklama, ABD taşeronlarının hevesini kursaklarında bırakacak cinsten oldu. Gazetecilerin sorularını yanıtlayan İran cumhurbaşkanı, “*Bir arabulucuya gerek yok. Tutumumuz açık: Eğer ortada bir hakkaniyet ve saygı varsa, dünyada sorun kalmaz*” dedi.

Bu açıklama, büyük bir hevesle Tahran'a giden Abdullah Gül başkanlığındaki heyet için bir şamar niteliğindedir. Hal böyleyken, hevesli taşeronların efendilerine “hizmet aşkı”ndan vazgeçmeleri beklenmiyor. Kuşkusuz ki, bu taşeronluk misyonu işbirlikçi Türk burjuvazisinin sınıfsal çıkarlarına da hizmet etmektedir. Yani burada efendiye sadakat ile sınıfsal çıkarların çakışmasından söz etmek mümkündür.

Bu uğursuz misyon neye dayanırsa dayansın, sonuç itibarıyla Afganistan, Irak, Filistin, Lübnan halklarının cellatlarına hizmet edecektir. Sermaye düzeninin saldırılarıyla emperyalist güçlerin bölge politikalarına karşı yükseltelen mücadelede bu uğursuz işbirliği hedef alınmalı ve dinci gericiliğin Amerikancılığı teşhir edilerek maskesi düşürülmelidir.

Otomobil ve beyaz eşyada vergiler indirildi...

Sermayeye hizmet paketi açıklandı

Yaşanan kriz dolayısıyla kapitalist ekonomide dengeler altüst olmuş durumda. Krizin yükünün önemli bir bölümünü işten çıkartmalarla, ücretsiz izinlerle, hakların gaspıyla işçi ve emekçilerin sırtına yıkan patronlar için bu kadarı bile artık yeterli değil. Zira ihracatın ve iç talebin önemli oranlarda daralması sanayi üretiminde sert düşüşlere neden oldu. Özellikle otomotiv, beyaz eşya sektörü ile konut üretiminde önemli ölçüde bir stok fazlası oluştu.

İMF ile anlaşma imzalanması sayesinde piyasaların canlanacağı yönündeki umutları seçim sonrasına kalan patronlar, hükümete dönük eleştiri ve baskılarını son haftalarda yoğunlaştırmışlardı. Nihayet hükümet, sermaye kodamanlarının “ekonomik önlem” taleplerini yerine getirmek için yakın zaman önce peşpeşe iki adım attı.

Bunlardan birincisi “kısa çalışma ödeneği” uygulamasının hayata geçirilmesi idi. Hükümet bu uygulamayı “istihdamı korumak” niyetiyle açıklamış olsa da asıl amaç, İşsizlik Sigortası Fonu’nda biriken muazzam büyüklükteki kaynakların patronların yağmasına açılmasıydı. Kriz nedeniyle zor durumda olduğunu bildiren patronlara, sözüm ona işçi çıkartmama güvencesi karşılığında İşsizlik Sigortası Fonu’ndan kaynak aktarılacak ve bu para patronlar tarafından işçilerin ücretlerinin bir bölümünü ödemek için kullanılacaktı. Elbette uygulamada böyle olmadı. İşçi çıkartmalar ve ücretsiz izinler artarak devam etti. Bir yandan işçi çıkartan, işçileri ücretsiz izine yollayan patronlar, bir taraftan da “kısa çalışma ödeneği”ni tepe tepe kullanmaya başladılar. İşsizlik Sigortası Fonu için maaşlarından kesinti yapılan işçiler krizin faturasını bir de bu biçimiyle ödemeye mahkum edildiler.

Hükümetin, attığı ikinci önemli adım ise, birkaç gün önce açıklanan yeni “tedbirler paketi” oldu. Apar topar hazırlanıp birkaç gün içerisinde yürürlüğe sokulan “tedbir paketi” esas olarak vergi indirimlerinden oluşmaktadır. Başta otomotiv, konut ve beyaz eşya olmak üzere belli başlı sektörlerde KDV ve ÖTV oranları düşülerek tüketimin canlandırılması hedeflenmektedir.

Daha ilk açıklandığı gün bu paketin de krizin yükü altında ezilen işçi ve emekçileri değil patronları rahatlatmak için gündeme getirildiği belli olmuştur. Zira ağırlıklı olarak lüks tüketim mallarında KDV ve ÖTV indirimine gidilmesinin, işsizlik ve açlıkla boğuşan, “ucuzlasa da araba, ev alsak” diye düşünecek halde olmayan işçi ve emekçilere bir hayrının olmayacağı ortadadır. Diğer düzen partilerinden bile paketle ilgili olarak “hükümet ekmek bulamayanlara otomobil alın, ev alın diyor” türünden eleştiriler gelmesi de bunu göstermektedir.

Fakat seçim öncesinde olunduğu için olsa gerek, hükümet bu paketin herkesin (yani hem patronların hem de işçi ve emekçilerin) yararına olduğunu savunuyor. Tedbir paketi sayesinde tüketimin canlanacağını, durgun piyasaların hareketleneceğini, bunun sonucunda da sanayi üretiminin artacağını iddia ediyor.

İlk bakışta mantıklı gibi görünse de, paketin ayrıntılarına ve sermaye temsilcilerinin açıklamalarına bakıldığında, hükümetin iddialarının işçi ve emekçileri kandırmak için uydurulmuş bir masaldan ibaret olduğu, söz konusu tedbirlerin sadece ve sadece patronların kimi taleplerini karşılamak amacıyla kotarıldığı rahatlıkla görülüyor.

Vergi indirimlerinin ihracattaki daralma nedeniyle stok fazlalarının olduğu otomotiv, beyaz eşya ve konut üretimi gibi sektörleri kapsamaması, emekçilerin zorunlu olarak tükettiği mal ve hizmetlerde ise söz konusu olmaması bunun ifadesidir. İşsizlik ve açlıkla boğuşan milyonlarca emekçi otomobil ya da çamaşır makinesi fiyatlarının düşmesi, konutların bir parça ucuzlaması değil fakat ekmek fiyatları ilgilendirmektedir.

Tedbir paketinin tüketimi canlandıracağı, bunun da sanayi üretiminde artışa yol açacağı, dolayısıyla da işsizliğin azalacağı iddiası da koca bir yalandan ibarettir. Vergi indirimleri nedeniyle düğün bayram eden patronların, sermaye temsilcilerinin bir teki bile işçi almaktan, üretimi arttırmaktan bahsetmiyor. Gazetelerin ekonomi sayfalarında sıra sıra dizilen açıklamaların tümünde, vergi indirimleri sayesinde elde biriken stokların eritileceği özellikle vurgulanıyor. Vergi indirimlerinin üç ay ile sınırlı olması ise, zaten tek amacın stokları eritmek olduğunu, ne hükümetin ne de patronların kısa vadede sanayi üretimini arttırmak gibi bir niyetinin bulunmadığını gösteriyor.

Buradan da anlaşılacağı gibi, hükümetin tedbir paketinin niyeti krize karşı mücadele etmek değildir.

Zaten bu hükümetin kendi başına yapabileceği bir iş de değildir. Şu an için hükümetin asıl derdi kriz nedeniyle patronların uğradığı zararları, kayıpları vb. çeşitli mekanizmalar sayesinde işçi ve emekçilere yüklemektir. Her türlü yolla sermaye gruplarına kaynak aktarmaktır. Kısacası hükümetin açıkladığı türden tedbir paketleri sermayeye kaynak aktarma araçlarından, yükü işçi ve emekçilere yıkma mekanizmalarından başka bir şey değildir. İşçi ve emekçilere ise en küçük bir yararı yoktur.

Krizin tüm yükünü sırtında taşıyan işçi ve emekçilerin talepleri bellidir. İşten çıkartmaların yasaklanması, herkese iş ve iş güvencesi sağlanması, ücretlerin insanca yaşamaya yetecek bir düzeye çıkartılması, sosyal hakların korunması bugün milyonlarca işçi ve emekçinin ortak istemleri durumundadır. Bu istemlere sermaye uşağı hükümetin kulak vermesi ise beklenemez. Bu taleplerin kazanılması işçi ve emekçilerin örgütlü militan mücadelesinin yükseltilmesine bağlıdır. Seçim sonrasında IMF ile anlaşma imzalanacak olması, işçi ve emekçilere dönük saldırıların çok daha şiddetleneceğini göstermektedir. O halde işçi ve emekçiler de zaman yitirmeden kendi talepleri için harekete geçmeli, ayağa kalkmaya hazırlanmalıdır.

Eskişehir’de polis ve sivil faşist terörü...

“Faşizme karşı omuz omuza!”

Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampüsü’nde 18 Mart günü 13.30 sıralarında polis ve sivil faşistler devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere saldırdı.

“18 Mart Çanakkale şehitlerini anma yürüyüşü” ile ilgili bildiri dağıtan faşistler devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler tarafından ajitasyon konuşmaları ile engellendi. Eğitim Fakültesi’ne kaçan faşist beslemeler orada toplanmaya başladılar. Faşistlerin Eğitim Fakültesi’nden çıkmasına izin verilmedi. Üniversite içine çevik kuvvet polislerinin girmesiyle sivil ve resmi faşistler devrimci, demokrat öğrencilere saldırdı. 74 kişi gözaltına alındı

Olayı gören öğretim görevlileri faşistlerin satırlarla ve döner bıçaklarıyla hazırlıklı geldiğini, ayrıca sivil polislerin ÖGB’lere şikayetçi olmaları konusunda baskı yaptıklarını belirttiler. Saldırının ardından rektörlüğün önünde toplanıldı. Rektörlükle görüşmek isteyen öğrencilere ÖGB müdahale etti. Kısa süreli bir arbede yaşandıktan sonra 4-5 kişilik bir grup rektörlükle konuştu.

Bu saldırıyı protesto etmek için saat 18.00’de Adalar Migros önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Eğitim-Sen, TKP, ÖDP, SDP, Ekim Gençliği, DPG, DGH, EMEP, EHP, Halkevleri, ODAK, Gençlik Derneği, DTP, İHD’nin birlikte örgütlediği açıklamada saldırı protesto edildi. Bunun sadece üniversite öğrencilerine yönelik bir saldırı olmadığı, devrimci, demokrat ve sisteme karşı olan tüm ilerici güçlere yönelik olduğu vurgulandı.

Yaklaşık 300 kişinin katıldığı basın açıklamasının ardından toplu bir şekilde sloganlarla Emniyet Müdürlüğü’nün önüne yüründü.

Burada bir grup sivil faşist ve polis barikatıyla karşılaşıldı. Bir süre bekledikten sonra polis, kitle dağılmadığı durumda müdahale edeceğini belirtti. Bunun üzerine kitle sloganlarla beklemeye devam etti. Çok geçmeden ara sokakta taşlarla, sopalarla, satırla bekleyen sivil faşistler polisin yönlendirmesiyle ve polisle eşzamanlı olarak saldırdı. Gözaltına alınanlardan 26’sının faşist olduğu, fakat üzerlerinden “suç aleti” çıkmadığı için serbest bırakıldığı öğrenildi.

18 Mart 2009 | Eskişehir

Mevzi direnişlere müdahalenin imkanları ve sorunları

Son dönemde işçi sınıfı yaygın bir hareketlilik içerisinde. Bu hareketlilik ise daha çok mevzi direnişler biçiminde ortaya çıkmakta. Bugün çok sayıda fabrikada grev ya da direniş var. Her gün yeni bir sınıf bölümünün daha direnişe geçtiği haberi geliyor. Sınıf hareketi parçalı da olsa, kapitalistlerin krizin faturasını ödetme saldırısına karşı koymaya çalışıyor.

Yetersizlikleri ve sınırları ne olursa olsun bu parçalı hareketlilik tablosu sınıf hareketinin geleceği açısından oldukça önemli olanaklar barındırıyor. Zira hem harekete geçen işçi bölükleri devrimci politikaya açık durumdadırlar. Hem de yaşanan direnişlerin tablosundan da görüleceği üzere sınıf devrimcileri bu direnişlerin hemen tümüyle şu ya da bu biçimde ilişkilidir. Bu ilişki ya içeriden maddi güçlere sahip olmak ölçüsünde kurulmaktadır. İçeriden maddi güçler olmasa da sınıf devrimcilerinin ilgi alanı içerisinde olup, dışarıdan sürekli bir seslenme faaliyeti yürüttükleri (bazı yerlerde zaman zaman içeriden müdahale ettikleri) fabrikalardır. Bundan dolayı da sınıf devrimcileri mevcut direnişlerin büyük bölümünde şu ya da bu düzeyde işin içindedir. Şu ya da bu düzeyde bu direnişlerin seyrine etkide bulunmakta, yön vermekte, bazılarına ise doğrudan önderlik etmektedirler.

Bu tablo hem sınıf devrimcilerinin işçi sınıfıyla bağlarının sıçramalı bir gelişme sağlamanın koşullarını sunmaktadır. Hem de bu sürecin diğer bir yüzü olarak işçi sınıfının politik bir düzey kazanma yönünde bir sıçramanın imkanlarını çoğaltmaktadır. Sınıf devrimcileri mevcut direnişlere bu perspektif ışığında bakmalı, her direnişte sınıfın devrimci gelişiminin imkanlarını görerek müdahalelerini bu yönde güçlendirmelidirler.

Bu bakışla bugünkü direnişlere müdahalelerimizin deneyimlerinden süzölmüş bazı sonuçları başlıklar halinde ortaya koymak istiyoruz. Böylelikle bu deneyimleri paylaşarak, sınıf hareketliliğini birleşik bir hatta geliştirebilmek yolunda daha sistematik ve bütünlüklü bir çalışmanın örgütlenmesine katkı sunmaya çalışacağız.

1- Öncelikle belirtmek gerekir ki, direnişlere doğru ve etkili müdahalelerde bulunmanın ilk koşulu, müdahalemizin-çalışmamızın örgütlü bir seferberliğe dayanmasıdır. Hem direnişin gerçekleştiği alanın yönetici kolektifleri, hem de çevre-çeper güçlerimizin örgütlü bir tarzda seferber edilebilmesi ölçüsünde hedeflerimize ulaşmak mümkün olacaktır. Örgütlü seferberlik sadece yapılacak çalışmanın pratik işlerinin omuzlanmasını ve müdahalemizin etkinliğini sağlamayacak, bundan da önce pratiğin politik hedeflerimize uygun biçimde biçimlenmesini güvenceleyecektir. Aksi halde birçok örnekte görüldüğü üzere verilen onca emeğin sonucunu almak mümkün olamamaktadır/olmayacaktır.

Bu açıdan kullanılabilecek en uygun form, direnişe özel bir müdahale komitesidir. Direnişe etkili bir müdahale gerçekleştirmeye katkı sunacak güçlerin katılımına açık olacak böyle bir komite kurarak işe koyulmalıyız.

2- Direnişlere müdahalede en önemli silahımız, siyasal planda sınıfı temsil etme konumuna sahip olmamızdır. Direnişçi işçilerle başlangıçtaki maddi bağlarımızın niteliği ne olursa olsun bu temsiliyete uygun bir duruş ve tokluk, kısa sürede bizi direnişin

bir tarafı haline getirecektir. Mevcut direnişlerdeki tablo, bu bakımdan olumlu olduğu kadar olumsuz kimi örnekler sunmaktadır. Bu örneklerden de görüldüğü ki, sınıfın siyasal temsilcisi olma bilinci ve tokluğu ile hareket ettiğimizde hem politik ufkumuz genişliyor, hem de pratik enerjimiz artıyor. Ters durumda ise maddi imkanlarımız ne olursa olsun kısa süre sonra soluğumuz tükeniyor.

3- Direnişlere müdahale, farklı boyutları olan karmaşık bir süreçtir. Fakat bu sürecin belirleyici unsuru direnişin kendi özgücü olacaktır. Dış koşullar ne olursa olsun direnişçi işçilerin gücü, militanlığı ve niteliği sürecin seyrini belirlemektedir.

Peki direnişin gücünün kaynakları nelerdir? Elbette direnişin yaşandığı fabrika ya da sektör önemlidir. Ama yetmez. Direnişin iç örgütlenmesini güçlü tutmak ve hedeflerini doğru belirlemek gerekir.

Direnişin iç örgütlenmesi, bir “direniş komitesi”nin kurulması, sağlamlaştırılması ve işçilerin ana gövdesiyle doğru bir ilişki içerisine sokulması anlamına gelir. Direniş komitesi bir önderlik düzeyi olarak öncü işçilerden oluşmalıdır. Bu işçilerin politik düzeylerini geliştirmeye özel bir önem verilmeli ve direnişe politik yol göstericilik misyonu elden bırakılmamalıdır. Direniş komitesi, direnişçi işçilerle çok sıkı bağlar içinde olmalıdır. Söz-yetki-karar hakkının işçiler tarafından kullanılması güvence altına alınmalıdır. Bu hem direnişin iç birliğinin korunması bakımından, hem de direnişe devrimci müdahalenin koşullarının oluşturulması bakımından gereklidir.

Ancak sadece bir direniş komitesine sahip olmak ve onu doğru bir tarzda çalıştırmak da yetmez. İç örgütlenme ve motivasyon için direnişin hedefleri oldukça önemlidir. Geriden kurulan, geri taleplerle kendini sınırlayan, meşruluğunu haklılığından önce düzenin hukukuna dayandırmaya çalışan bir direniş daha baştan kendi sınırlarını da çizer.

Dolayısıyla direnişlere müdahalemizde, direnişin iç örgütlülüğünü geliştirmek ve ileri hedeflerle donatmak temel kaygımız olmalıdır. Zira bu alanda alacağımız mesafe ölçüsünde direnişin geleceğini belirleme imkanını elde edebiliriz.

4- Direnişlere yönelik müdahalemizin en önemli ayaklarından bir diğerini ise, direnişlerin etkisini çevre fabrikalardan başlayarak sınıf kitlelerine doğru yaymak oluşturmaktır. Müdahalemizi birleşik-politik bir sınıf hareketi yaratmak hedefiyle ilişkisini bu ölçüde kurabiliriz.

Mevcut koşullar bu bakımdan büyük olanaklar sunuyor. Bugün sınıf mücadelesi alanı patlayıcı gazla dolu bir odaya benziyor. Mevzi direnişlerin çevrelerine etkileri olağan dönemlerle karşılaşılmayacak kadar büyük. Öyle ki, bugün direnişlerin tablosuna bakıldığında belli bölgelerde yoğunlaşması tesadüf değil. Direnişlerin büyükçe bir kısmı ilhamını yakınındaki direnişten almakta. Bunun için mevzi direnişleri sınıfın birleşik direnişi yolunda bir dayanağa çevirmek politikası için şartlar uygundur.

Bu doğrultuda bülten, bildiri, afiş vb. araçların kullanılması büyük önem taşımaktadır. Eylem ve etkinlikler ise çok daha etkili olacaktır. Özellikle direnişçi işçilerin bulundukları havzalarda sürekli eylem halinde olmalarının önemi büyüktür.

5- Diğer bir görevimiz ise sınıf dayanışmasını örgütlemektir. Bunun için direnişteki fabrikaların bulunduğu bölgelerde bir araya gelerek imkanlarımızın

Sınıfın politik mücadeleden uzaklığı bu açıdan önümüze bir zorluk alanı olarak çıksa da, mevcut durumda artık geçmişle kıyaslanamayacak olanakların ve zeminlerin olduğunu da unutmamak gerekir.

olduğu tüm fabrikalardan dayanışmayı örgütlemeyi önümüze temel bir görev olarak koymalıyız. Bunun hem direnişin iç süreçlerinin güçlendirilmesi açısından hem de direnişin etkilerinin yayılması açısından önemi tartışılmazdır.

Diğer taraftan sınıf dayanışmasının en etkili biçiminin direnişleri çoğaltmak olduğunu akıldan çıkarmamak gerekir. Ayrıca farklı bölgelerde direnişte bulunan işçiler arasında dayanışma köprüleri oluşturmak ihmal edilmemesi gereken bir görevdir. Karşılıklı ziyaretler, ortak eylemler, açıklamalar vb. planlamalar bu çerçevede düşünülmelidir.

6- Direnişçi işçilerin politikleştirilmesi bir diğer öncelikli müdahale başlığıdır. Patronla mücadele sahası politikleşme için muazzam olanaklar sunmaktadır. Ancak bunun yanında direnişçi işçilerin gerek sınıfın genel eylemlerine, gerekse politik eylemlere katılabilmeleri onların politikleşmeleri bakımından dolaysız bir işlev görecektir. Özellikle bahar döneminin devrimci günleri bu bakımdan değerlendirilmelidir. Eğer böyle bir bakışla hareket edersek, bir direniş mevzisi üzerinden politik süreçlere müdahalenin yolunu açarız. Böylelikle siyasal alanda sınıfsal bir ağırlık merkezi oluşturmak yönünde güçlü bir adım atmış oluruz. Bu Parti’nin siyasal ağırlığının da artması sonucunu verecektir.

7- Diğer taraftan direnişlere müdahalemizde ihmal edilmemesi gereken en önemli hedeflerimizden biri de, öncü işçilerden başlayarak direnişçi işçileri Parti’ye kazanmak olmalıdır. Bu, hedef direnişin her aşamasında mutlaka gözetilmelidir. Tarihimiz, tutuk kaldığımız için büyük emekler verip maddi hiçbir kazanım elde edemediğimiz örneklerle doludur. İşçilerin Parti’ye kazanılması işçi sınıfının politikleşme ihtiyacının ve gelişiminin bir parçası olarak görülmelidir.

Küçük-burjuva solculuğunun sınıf dışılığının sonucu olarak yaptığı çığlıklarla, işçi sınıfının devrimci sınıf partisine kazanılması iki ayrı durumdur. Birincisi, sınıfın ihtiyaçlarından ve gelişiminden kopuk olduğu ölçüde dağıtıcı ve yıpratıcıdır. Diğer ise tersine sınıfın ihtiyacı ve gelişiminin her an ortaya koyduğu bir gerekliliktir. Sınıfın politik mücadeleden uzaklığı bu açıdan önümüze bir zorluk alanı olarak çıksa da, mevcut durumda artık geçmişle kıyaslanamayacak olanakların ve zeminlerin olduğunu da unutmamak gerekir. Öyle ki müdahalede bulunduğumuz birçok direniş halihazırda bu bakımdan kazanımlar elde edilebileceğini somutta göstermektedir.

Bu doğrultuda sağlanacak başarı ölçüsünde, Parti’nin en önemli sorunu olan sınıfla organik bağ ve sınıf hareketi içerisinde mevzi kazanma sorununu da kısa sürede çözebileceğimizi büyük bir güvenle söyleyebiliriz.

Dünya Su Forumu’na hayır!

Bir bardak temiz su için bile sosyalizm!

Yaşamın kaynağı olan suyun kapitalizm koşullarında hak olmaktan çıkartılması ve ticarileştirilmesi şaşırtıcı olmamakla birlikte kabul edilemez. Her şeyden kâr elde etme mantığıyla hareket eden kapitalistler, özellikle su sıkıntısının baş göstermesini fırsat bilerek, yaşamın kaynağı olan suyun ticaretini yapmaktadırlar.

Kapitalizmin neden olduğu kuralızsızlık ve aşırı kâr hırsı nedeniyle artan çevre kirliliğiyle birlikte doğal su kaynakları kullanılamaz hale gelmekte, küresel ısınmaya bağlı iklim değişimleri sonucu kuraklık oranı artmaktadır. Su kaynaklarının azalmasının yanısıra nüfus oranının da artması, su sıkıntısını büyük bir sorun olarak ortaya çıkarmaktadır. 20. yüzyılda dünya nüfusunun 19. yüzyıla oranla 3 kat, su kaynaklarının tüketiminin ise 6 kat arttığı, özellikle son 50 yılda bu tüketimin büyük boyutlar kazandığı belirtilmektedir. Tabii ki, “su sıkıntısı” sorunundan birinci derecede sorumlu olan kapitalistler sorunu çözmek yerine bu sorundan nasıl kâr elde edeceklerini hesaplamaktadırlar. Her şey serbest piyasanın kurallarına göre işlemekte, su kaynakları ne kadar azalırsa su fiyatları da o kadar yükselmekte ve sektör büyümektedir. Dünyada kişi başına düşen su tüketiminin yılda ortalama 800 m3 civarında olduğu düşünülürse, kapitalistlerin iştahını kabartan tablo daha iyi anlaşılır.

Sözde “su sorunlarına çözüm bulmak” amacıyla, ama gerçekte piyasacı yaklaşımları konuşmak üzere her üç yılda bir düzenlenen 5. Dünya Su Forumu 16-22 Mart tarihleri arasında toplanıyor. Merkezi

Marsilya’da olan Dünya Su Konseyi’nin “Farklılıkların Suda Yakınlaşması” ana teması ile düzenlediği bu forum 110 kadar ülkenin katılımıyla gerçekleşecek. Su üzerine kirli hesapların üst düzey yetkililerce tartışılacağı Dünya Su Forumu’na ilk defa 15 devlet başkanının da katılması bekleniyor. Görüldüğü üzere sermaye çevreleri bu konuya oldukça önem vermektedir. Çünkü bu forumda, gaz, elektrik, ulaşım gibi kamu hizmetlerinde olduğu gibi suyun üretimini, depolanmasını (barajları) ve dağıtımını, yani su ile ilgili tüm hizmetleri sermayeye devretmenin yolları planlanacaktır. Bu nedenle 5. Dünya Su Forumu’na çok uluslu şirketlerle içiçe bir şekilde AKP hükümeti, AKP’li belediyeler, bürokratları ve bazı büyük yapı-inşaat şirketleri büyük önem vererek hazırlandılar. Kuşkusuz tüm bu çalışmalar GATS (Hizmet Ticareti Genel Anlaşması) çerçevesinde gerçekleşmektedir.

Dünyada, 1,5 milyar insan temiz içme suyundan yoksunken, 3 milyar kişi kanalizasyonsuz yaşıyor ve her gün 35 bin kişi bu yüzden yaşamını yitiriyor, bu gerçekler bu forumun gündeminde bile değildir. “Modern” dünyada insanların temiz ve güvenilir içme suyundan yoksun bir halde yaşadığı gerçeği kapitalistleri ilgilendirmemektedir. Onlar ancak “güvenilir” içme suyunu satma derdindedir. İnsanların güvenilir içme suyundan yoksun bırakmakta, sonra da onlara temiz su satmaktadırlar. Şişeleme su pazarı hızla büyümektedir. Dünyada şişe suyu tüketimi her yıl %7 artarken, Türkiye’de bu sektör % 20 büyümüştür. Ve su kaynakları azaldıkça

içme suyu fiyatları da giderek yükseleceği için, geleceğin büyüyen bu sektöründe söz sahibi olmak sermaye çevreleri için büyük önem arz etmektedir.

Sorunun kaynağı olanlar çözümün bir parçası olamazlar!

Dünyadaki tüm doğal kaynaklar gibi su da kapitalizmin kâr ve sömürü politikaları sonucu hızla tükenmekte ya da kullanılamaz hale gelmektedir. Dünyada oldukça ciddi bir su sıkıntısı yaşanmaktadır. Konuyla ilgili yapılan değerlendirmelerde, 2025 yılında dünya nüfusunun üçte birinin şiddetli derecede su sıkıntısı çekeceği ifade edilmektedir. Bu gerçek orta yerde duruyorken, sorunun önüne geçebilmek için hiçbir çaba harcanmıyor. Onlar sadece bu durumdan nasıl kârlı çıkacaklarının hesabını yapıyorlar.

Dünya Su Konseyi Başkanı Fauchon şu andaki su kıtlığının, çoğunlukla altyapı bozukluğu, bürokrasi, yetersiz kurumsallaşma olduğunu ifade ederek kapitalizmi aklıyor ve suyun özelleştirilmesine gerekçe yaratıyor.

Kapitalizm koşullarında gelişen teknolojik imkânları düşündüğümüzde, evsel ve endüstriyel atıklar sonucu oluşan su kirliliğinin önüne geçilebilecek önlemler oldukça basittir ancak uygulamada bunlar oldukça sınırlıdır.

Örneğin Türkiye’de arıtma tesisine sahip işletmeler yüzde 9 oranındadır. Organize sanayi bölgelerinin yüzde 14’ünde arıtma tesisi bulunmaktadır. Endüstrinin ürettiği zehirli ve ağır metaller içeren atık suların sadece yüzde 22’si arıtılmaktadır. Kapitalistler arıtma işini gereksiz bir masraf olarak görmektedir.

Evsel atıklar konusu da oldukça vahim boyutlardadır. 3215 belediyeden 141’inde kanalizasyon sistemi mevcuttur ve bunun da sadece 43 tanesinde arıtma tesisi bulunmaktadır. Bir başka ifade ile, kanalizasyon sularının yüzde 98’i hiç arıtılmadan ırmaklara, göllere ve denizlere bırakılmaktadır. Bir litre atık suyun sekiz litre tatlı suyu kirlettiği bilimsel bir veriyken, sorunun ciddiyeti ortadadır. Son 40 yılda 1.3 milyon hektar sulak alanın ekolojik ve ekonomik işlevini yitirdiği ifade edilmektedir. Sonuçta Türkiye’de son 20 yılda kişi başına düşen su miktarı 4 bin metreküpten, bin 430 metreküpe düşerek ülke su fakiri haline getirilmiştir. Dünya standartlarına göre, bir ülkenin su zengini sayılabilmesi için, kişi başına düşen yıllık su miktarı en az 8-10 bin metreküp olmalıdır.

Suyun piyasa malı haline getirilmek istenmesine karşı çeşitli eylemler yapılmakta ve su sorununun çözümüne dair alternatif çalışmalar düzenlenmektedir. Sermaye bu konuya çok önem verdiği için en ufak muhalif sese bile tahammül etmemektedir. Nitekim Dünya Su Forumu’na karşı yapılan eylemlere saldırmıştır. Sermaye devleti bu saldırgan yüzünü gizlemeye gerek bile duymazken, 22 Mart Dünya Su Günü vesilesiyle ikiyüzlü açıklamalar yapmaktan da geri durmamaktadır.

Doğayı geri dönüşümsüz bir şekilde yıkıma götüren, yaşamın kaynağı olan suyu satılığa çıkararak yaşam hakkımıza saldıran kapitalizme karşı mücadelenin önemi ortadadır. Ancak bu mücadelenin, hedefine emperyalist kapitalizmi koyarak ve sosyalizm mücadelesine bağlanarak başarıya ulaşabileceği unutulmamalıdır. Bu mücadele bizim için “su” kadar gereklidir!

Suyun ticarileştirilmesi protesto edildi

Suyun ticarileştirilmesi hazırlıklarının parçası olan ‘5. Dünya Su Forumu’ çeşitli eylemlerle protesto edildi.

Dünya Forumu’na alternatif olarak dünyadan 30, Türkiye’den de 114’e yakın örgütün katılımıyla oluşturulan “Suyun Ticarileşmesine Hayır Platformu”nun yürüttüğü kampanya çerçevesinde düzenlenen miting 15 Mart günü saat 15.00’te Kadıköy Et ve Balık Kurumu önünde toplanmayla başladı.

En önde Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu’nun pankartının arkasında çeşitli platformlar, meslek örgütleri, sendikalar, ilerici ve devrimci örgütler yer aldılar. **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu** ise mitinge “Bir bardak temiz su için bile sosyalizm / BDSP” pankartı ile katıldı.

Mitingde Sinter ve Gürsaş işçileri, ATV-Sabah’ta grevde olan Türkiye Gazeteciler Sendikası üyesi basın emekçileri, MEHA Giyim işçileri de yer aldılar.

Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu adına yapılan açılış konuşmasının ardından TMMOB Genel Başkanı, KESK Genel Başkanı ve DİSK Örgütlenme Daire Başkanı kitleye seslendiği konuşmalarda küresel sermayenin başvurduğu doğa katliamlarına karşı mücadele çağrısı yaptılar. Kapitalist krize karşı faturayı ödememe çağrısının yapıldığı konuşmalarda büyük metropollerde su hizmetlerinin özelleştirilmesi de işlendi.

Grup Yorum’un söylediği devrimci marşlar eşliğinde çekilen halaylarla son bulan mitinge 2 bini aşkın kişi katıldı.

Sütlüce’de su hakkına saldırı

Sütlüce Kongre ve Kültür Merkezi’nde toplanan platform bileşenleri forumu protesto etmek için 16 Mart günü sabah saatlerinde Beyoğlu Adliyesi önünde yurtdışından gelen katılımcılarla buluştular. Adliye önünde toplanarak yolun karşısına geçen platform üyelerinin önüne barikat kuruldu.

Basın açıklaması henüz bitmeden polis, platform üyelerine saldırdı. Saldırı sırasında 17 kişi gözaltına alınırken yaralananlar da oldu. Kolluk güçleri saldırı sırasında gaz bombası, plastik mermi ve cop kullanırken saldırının ardından platform üyelerinin bekleyişi sürdü.

Gözaltıların serbest bırakılması için bekleyişini sürdüren kitleye polis tekrar saldırdı. Çatışmalar ara sokaklarda devam etti.

16 Mart 2009 | Sütlüce

Ölüm kuyularının karanlığından çıkan,

Ergenekon değil kirli savaşın içyüzüdür!

H. Eylül

Ergenekon soruşturmasının medyatik ismi Tuncay Güney ile itirafçı Abdülkadir Aygan'ın, 90'lı yıllarda öldürülen birçok Kürt'ün cesedinin Silopi'deki BOTAŞ kuyularına atıldığı iddiası üzerine soruşturma başlatılmış, mahkeme de bölgede kazı yapılması için izin vermişti. Ancak 5 Mart'ta başlaması gereken kazılar DTP Kadın Kolları'nın bölgede gerçekleştireceği 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinlikleri gerekçe gösterilerek ertelenmiş, 9 Mart tarihinde başlatılmıştı. Silopi Cumhuriyet Başsavcılığı'nın arama kararı ise 27 Şubat tarihliydi. 3 kuyudan kemik parçaları, bir kafatası, elbise parçaları ve düğümlü ip vb. şeyler bulundu. Ölüm kuyularındaki kazılar üç günde tamamlandı.

Kamuoyuna yansıtılmak istenen devletin kendi içindeki bir temizlik hareketidir. Yapılmakta olan ise, "adı yasak bir ülke" halkının, kayıp evlatlarının ölüm tarlalarından, ölüm kuyularından çıkarılması değil, gerçekte üzerlerinin Ergenekon'la kapatılmasıdır. Ergenekon perdesinin arkasında ise kirli bir savaş gerçeği yatmaktadır. Zira adı geçen asit kuyuları onyıllardır bölge halkı için ölümlerin eritildiği bir kayıp mezarlık olarak kullanılmıştır. Bölgede daha birçok kimsesizler mezarlığı ve ölüm tarlaları bulunmaktadır.

Bu ölüm kuyularının ilk açılışıysa 1996'ya kadar uzanmaktadır. Silopi asit kuyularında kazı yapılması için çabalayan avukat Tahir Elçi ile yapılan bir röportajda Elçi şunları söylemektedir: "1996'da açılıyor. Ancak karşılaşılan korkunç manzara ve o tarihteki psikolojik ortam nedeniyle üzeri yeniden kapatılıyor. Tanıklar var. Korucubaşı ve aşiret reisi Osman Demir'in bir akrabası, Jitem'ce öldürülüp bu kuyuya atılıyor. Ama Demir'in adamları, Jitem'cileri takip ediyor. Sonra bu kuyu açılıyor, 5-6 ceset çıkartılıyor. Ama baktılar ki, cesetlerin sonu yok, kuyu hemen geri kapatılıyor. Bu kuyular faili meçhul cinayetlerin simge ve sembolü."

Bu kuyuların açılmasının şimdi gündeme gelmesiyle geçmişle bir yüzleşme değil, kanlı bir geçmişin hafızalardan silinmeye çalışılmasıdır. O dönem bölgede görev yapan tetikçilerin bugün Ergenekon'la anılıyor olmaları bu iş için uygun bir örtü işlevi olmaktadır. Ergenekon operasyonu sayesinde sermaye devleti kanlı sicilini "devlet içine sızmış bir çeteye" yüklemek istemektedir. Zaten yapılmakta olan da öyle amatördür ki, katili bu beceriksizlik ele vermektedir. Ölüm kuyularının inceleneceğinin açıklandığı tarih 27 Şubat iken, 5 Mart'ta yeniden ertelenerek kuyular 9 Mart'ta incelenmektedir. Aradan onca yıl geçtikten, 1996'da fevri olarak açığa çıkartılmışken üzeri örtülen ve 2009'un Martı'nda yeniden eşelenen ölüm kuyularından katledilenlerin, kaybedilenlerin tümünün cesetlerinin çıkarılacağına kim inanabilir. Katiller bir-iki kendini bilmez olmadığı gibi, cesetleri bir-iki kuyuda biriktirmeye gerek duymayacak kadar da rahattır. Tetikçilere görev veren, maşayı tutan ve arama kararını çıkartan da tek bir merkezdir: Sermaye devleti. Dolayısıyla her ihtimale karşılık kuyuların temizlenmesi için de ek bir zaman yaratmayı da ihmal etmemişlerdir. Hatta daha 96'da kuyuların temizlendiği bölge halkı tarafından dile getirilmektedir.

Kontrgerillanın, JİTEM'in gün ortası, sorgusuz-sualsiz rahatlıkla insan kaçırıp işkenceden geçirdiği, öldürdüğü, "burada kanun benim" dediği günlerden

bahsediyoruz. Resmi makamlardan "düşük yoğunluklu savaş" sözlerinin çıktığı, yapılan her resmi açıklamanın Kürt halkı için yeni bir katliam emri olduğu günlerde hayatını kaybeden 45 bin insandan... Tecavüzlerin, kulak koleksiyonlarının yapıldığı günlerden... Yüzlerce köyün boşaltılmasından, yakılıp yıkılmasından, zorunlu göçlerin yanı sıra 18 bin faili meçhul cinayetten, kendilerinden bir daha hiçbir haber alınamayan 5700 insandan, onbinlerce insanın gözaltında işkencelerden geçirilmesinden, onlarca aydının, gazetecinin katledilmesinden... Tüm bunlar ve sayılamayan onca vahşet bir-iki kör kuyuya sığabilir mi?

Türkiye işçi sınıfı ve mazlum Kürt halkını ortak paydada birleştiren sömürünün ve zulmün hedef tahtasında olmalarıdır. Tek merkezden yürütülen bu saldırı, acıların yaratacağı bir kardeşleşmenin de önüne geçmektedir. Türkiye işçi sınıfı ve emekçiler kendi çocuklarını da onyıllardır bu haksız ve kirli savaşa kurban vermişlerdir. Oysa bu ölümlerin sorumlusu da aynı merkezdir. Kürdistan coğrafyası Kürt halkı için ölüm tarlalarına dönüştürülürken, haklı ulusal istemleri için verdikleri direnişle de özgürleşmeleri engellenememiştir. Kürt hareketinin içinde bulunduğu tasfiyeci sürece rağmen ölüm tarlalarında isyan çiçekleri açmaya devam etmiş, bu direniş ruhu yok edilememiştir. Türk halkı cephesindeyse süreç sadece şovenizmin zehrinin yayılmasına yol açmamış, bununla beraber sömürden kaynaklanan kendi sorunlarının görülmesini de zorlaştırmıştır. Sabah akşam Kürt halkına düşmanlıkla beyinleri yıkanan insanlar, yoksulluklarının sebeplerini göremeyecek kadar körleşmişlerdir. Bu açıdan aslında bir kuyuya tıkalı kalmış bir şey varsa, o da Türkiye emekçilerin göremeyen gözleri, işitemeyen kulaklarıdır. Kör kuyulardan gün ışığına çıkarılması gereken en önemli şey de işte bu körlük ve sağırlıktır.

Bu gerçeklerin ışığında altı çizilmesi gereken diğer bir önemli husus da şudur: Sermaye iktidarı Ergenekon operasyonlarını kendi kirli geçmişini aklama programının bir parçası olarak ele aldığı gibi çok yönlü bir propaganda gülmektedir. Bir sonraki adım,

ABD emperyalizmin müdahalesiyle Kürt sorununun, sömürü düzenini tehlikeye sokmadan çözülmesidir. Cumhurbaşkanı Gül'ün son açıklamaları bu gerçeği işaret etmektedir. Bu çerçevede mücadele azmini kaybetmeyen Kürt halkının Türkiye işçi ve emekçilerle kader birliğini yaratabilmek için her zamankinden daha fazla çaba harcaması gerekmektedir. Ortak zemin ise bu düzenin sınırlarını aşamayan liberal-reformist platformlar değildir.

* Her türlü ulusal baskı, eşitsizlik ve ayrıcalığın ortadan kaldırılması için,

* Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı için,

* Tüm dillerin tam hak eşitliği... Zorunlu devlet dilinin kaldırılması... Herkese kendi anadilinde eğitim hakkı için,

* Tüm azınlık milliyetlere kendi dillerini ve kültürlerini kullanma, koruma ve geliştirme olanağına kavuşabilmek için kurulu düzen sınırlarını aşan bir mücadele programına ihtiyaç vardır.

Yine Parti programında ifade edildiği üzere, ancak "proletarya iktidarı, ulusların özgürlüğünü ve tam hak eşitliğini tanımak ve gerçekleştirmekle yetinmez; kapitalizmden miras çok yönlü fiili eşitsizliklerin giderilmesi için sistematik bir çaba harcar." Bu yüzden Kürt halkı bunca zulme haklı olarak "Edi Bese" derken, "Biji sosyalizm" demeyi de başarmalıdır. Çünkü halkların kardeşçe bir arada yaşayabileceği tek düzen sosyalizmdir.

Sınıfın devrimci programını kendine rehber etmiş sınıf devrimcileri ise, ezen ulusa mensup olmanın sorumluluğuyla hareket etmektedirler. Omuzlarımızdaki yükü daha da ağırlaştıran bu gerçektir.

BDSP'nin seçim faaliyetlerinden...**“Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi!”*****İstanbul:******Esenyalı'da katliamlar lanetlendi!***

Esenyalı Seçim Komisyonu olarak faaliyetlerimiz aralıksız devam ediyor. İlk olarak gerçekleştirdiğimiz açılış ve aday tanıtım etkinliğimizin ardından hızla faaliyetlerimize başladık. Öncelikle Pendik-Esenyalı, Tuzla-Yayla mahallelerinin dört bir yanını seçim afişlerimizle süsledik. Ardından seçim bildirgelerimizle Esenyalı emekçilerine yaygın dağıtım eşliğinde seslendik. Kapı kapı dolaşarak emekçilere gazetemizi ulaştırdık.

12 Mart günü Gazi katliamının ve 1971 askeri faşist cuntasının yıldönümü vesilesiyle seçim büromuzda bir etkinlik gerçekleştirdik. Etkinlik öncesinde davetiyelerimizi kapı kapı emekçilere ulaştırdık. Mahallenin pazarına da dağıtım gerçekleştirdik.

Etkinliğe Gazi katliamını işleyen bir sinevizyon gösterimi ile başladık. Elektriklerin kesilmesi üzerine programa devam edildi.

Saygı duruşunun ardından açılış konuşması yapıldı. Yapılan konuşmada önce Gazi'de yaşanan katliamla ilgili kısa bir değerlendirme yapıldı. Ardından sermaye devletinin emekçi halkları birbirine kırdırmaya yönelik provokasyon girişimlerinin bilançosu ortaya konuldu. Bu provokasyona karşı Gazi halkının sermayenin kolluk güçlerine karşı direnişine değinildi ve oyunun boşa düşürüldüğü vurgulandı. Sermayenin kimi zaman gerçekleştirdiği açık katliamların yanı sıra kimi zaman da üstü kapalı olarak gerçekleştirdiği katliamlara değinildi.

Mart ayının katliamlarla dolu bir geçmişe sahip olduğu belirtildi ve örnekler verildi.

Konuşmanın ardından TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu bir konuşma yaptı. Sermayenin sınıfsal kimliğinden kaynaklı her dönem böyle vahşi katliamlara ihtiyaç duyduğunun altını çizdi. İşçilerin de her gün fabrikalarında ya da sanayi havzalarında yaşamlarının öğütüldüğünü belirterek, tersanelerin buna açık bir örnek olduğunu ifade etti.

Konuşmaların ardından bir şiir dinletisi sunuldu. Okunan şiirlerin ardından kısa bir müzik dinletisi gerçekleştirildi. Ardından sohbet bölümüne geçildi. Zengin tartışmaların ardından etkinlik sona erdi.

Seçim büromuz emekçilerin sürekli uğradığı bir mekan haline geldi. Esenyalı Seçim Komisyonu olarak bir yandan yeni tanıştığımız insanlara seçim politikalarımızı anlatırken diğer yandan seçimlerle ilgili materyallerimizi yaygın bir şekilde kullanmaya çalışıyoruz.

Yaygın afişleme çalışmamızın ardından bildirge kullanımını da yaygınlaştırdık. Tuzla Yayla ve Evliya Çelebi Mahallelerine bin kadar bildirge ulaştırdık. Çalışmalarımızı Pendik Esenyalı ve Tuzla'nın birçok semtinde yaygın bir şekilde sürdüreceğiz. Aday afişleri ve Aday bildirgelerini de kısa bir süre içerisinde kullanmaya başlayacağız.

Esenyalı Seçim Komisyonu***Esenyurt'ta seçim çalışmaları***

Esenyurt BDSP olarak bir yandan afiş ve bildiri dağıtımlarını yaygınlaştıran, bir yandan da kitle

toplantılarına ve etkinliklere ağırlık veriyoruz.

11 Mart'ta Kırış'taki seçim büromuzda Gazi Katliamı'nın 15. yıldönümünde bir anma gerçekleştirdik. Anma öncesinde bu katliamın sorumlusu sermaye devletinden hesap sormaya çağıran bildirilerimizi bölgedeki işçi ve emekçilere ulaştırdık.

Anma Gazi, Sivas, Maraş, Çorum katliamlarını anlatan bir belgesel gösterimi ile başladı. Ardından devletin katliamcı yüzünün teşhir edildiği bir sunum gerçekleştirildi. Katliamcı devletten hesap sormanın bugün krize karşı verilecek mücadeleden ayrı düşünülemeyeceği vurgulandı. Etkinliğe katılanlar, katliamlara ve krize karşı mücadele yöntemleri üzerine düşüncelerini ifade ettiler.

Etkinliklerin yanı sıra düzeni teşhir eden, işçi ve emekçileri devrim ve sosyalizm mücadelesine çağıran propaganda-ajitasyon çalışmamız yoğunlaşarak devam ediyor. 14-15 Mart tarihlerinde Esenyurt Örnek, Kırış, Yeşilkent, Balık yolu, Depo mahallelerine toplu dağıtımlarla seçim bildirgelerimizi ulaştırdık. Yanısıra birçok fabrikaya ve merkezi noktaya seçim bildirgelerimizin dağıtımını yaptık. Bildirgelerimizle birlikte Kızıl Bayrak gazetesinin de satışlarını gerçekleştirdik.

Devrim ve sosyalizm vurgusunu öne çıkartan seçim afişlerimiz de propaganda çalışmamızın diğer bir ayağını oluşturuyor. Afişlerimizi fabrika bölgelerinde, emekçi mahallelerinde ve merkezi noktalarda yoğun olarak kullanıyoruz. Afişleme ve bildirge dağıtımımız önümüzdeki günlerde de devam edecek.

Seçim çalışmamızın önemli bir ayağını ise BDSP Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı'nın da katıldığı ev ve kahve toplantıları oluşturuyor. İlk ev toplantımızı, Esenyurt'taki bir emekçi mahallesinde 25 kişinin katılımıyla gerçekleştirdik. Toplantıda BDSP'nin seçimlere yönelik bakışı, işçilerin ve emekçilerin seçim aldatmacasına aldanmaması gerektiği vurgulandı. Yapılması gerekenin örgütlenmek ve işçi sınıfı mücadelesini büyütmek olduğu anlatıldı. Seçim çalışmamızın krize karşı

Şirinevler

yürüttüğümüz

mücadeleden bağımsız olmadığı vurgulandı..

Aynı bölgenin gençlik bileşeniyle de ayrı bir toplantı gerçekleştirdik. Bu toplantımıza yaklaşık 30 kişi katıldı. Toplantıda canlı ve verimli tartışmalar yapıldı. Katılan gençlerin ağırlığını CHP etkisinde kalanların oluşturmamasından kaynaklı, sık sık düzen partilerinin bir bütün olduğu, tümünün de kapitalist patronlara hizmet ettiği vurgusu yapıldı. İşçi ve emekçi gençlerin kurtuluşunun düzen partilerinde değil devrimci sınıf mücadelesinin yükseltilmesinde olduğu söylendi. Toplantımız mücadele ve 1 Mayıs'ta alanlarda olma çağrısıyla son buldu. Önümüzdeki süreçte bu eksenle çalışmalarımız devam edecek.

Seçim bürolarımızı krizin faturasını ödememek için mücadele büroları olarak etkinleştirme amacıyla , 21 ve 22 Mart'ta işçi toplantıları gerçekleştireceğiz. “İşçiler krize karşı mücadele yollarını tartışıyor!” şiarıyla örgütleyeceğimiz toplantı için çalışmalarımıza başlamış bulunuyoruz.

Esenyurt BDSP***Sultanbeyli'de seçim çalışmaları***

Seçim çalışmalarımız yoğunlaşarak devam ediyor. Bölgemizdeki işçi ve emekçilerin politikaya daha ilgili hale geldiklerini gözlemleyebiliyoruz. Seçim büromuza tek tek ya da gruplar halinde geliyorlar. Seçimler ve farklı konular üzerinden konuşmalar ve tartışmalar yapıyoruz.

Büromuza yeni bir saldırı daha gerçekleştirildi.

Ancak bu saldırılar çalışmamızda bir zayıflamaya neden olmadı, işçi ve emekçileri üzerinde olumsuz bir sonuca yol açmadı. Bu saldırılara karşı faaliyetlerimizi güçlendirerek yanıt veriyoruz. İşçi ve emekçilerle bağlarımızı güçlendirerek bu saldırıları boşa çıkaracağız.

Yaptığımız planlama çerçevesinde 18 Mart sabahı, büroya yakın bir caddeden işe giden işçilere bildirgelerimizi dağıttık. “Seçim aldatmasına hayır! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” ve “Yaşanılır bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!” şiarlarının yer aldığı afişleri Abdurrahman Gazi, Veysel Karani, Akpınar, Başaran, Teferrüç mahallelerinde yaygın bir şekilde yaptık. Bildirgelerimizi yine aynı mahallelerde kapı kapı dolaşarak dağıttık.

Veysel Karani Mahallesi’nde “İşçiler krizi ve seçimleri tartışıyor” başlıklı toplantının davetiyelerini kapı kapı dolaşarak dağıttık, katılım çağrısı yaptık. Toplantı mahallede yapıldı.

Yine seçim bürosunda “İşçiler krizi ve seçimi tartışıyor” konulu toplantı için davetiyelerin dağıtımını yaparak duyurusunu gerçekleştirdik. Toplantı, adayımız Melek Altıntaş’ın katılımıyla gerçekleştirildi.

Çalışma yürüttüğümüz güçlerimizle toplantı yaparak haftalık çalışmamızı planladık.

Newroz ile ilgili çıkardığımız “Newroz isyandır, Kürt halkına özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik/BDSP” imzalı ozalitleri Başaran ve Veysel Karani mahallelerinde yaygın bir şekilde kullandık.

Sultanbeyli BDSP

Dudullu’da söyleşi

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan adayı Melek Altıntaş’ın Ümraniye Dudullu’daki seçim irtibat bürosunda yürütülen seçim çalışmaları çerçevesinde “Kapitalizm, kent ve insan” başlıklı bir söyleşi düzenlendi.

Söyleşide, kentlerin mevcut düzenin aynası olduğu, kapitalist kentin kapitalizmin sınıfsal yapısını yansıttığı belirtildi. Günümüz kentlerinde yaşanan sorunların sistem sorunu olduğu güncel örneklerle anlatıldı, bu sorunların düzen içi müdahalelerle çözülemeyeceği vurgulandı.

Sosyalizmin kent anlayışının da kısaca anlatıldığı söyleşide ulaşım, altyapı, barınma, su, sefalet gibi sorunlar tartışıldı. Birçok katılımcının söz almasıyla canlı tartışmalarla geçen söyleşi Newroz’a yapılan çağrılarla son buldu. Söyleşiye yaklaşık 25 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Küçükçekmece’de seçim çalışmaları

Küçükçekmece’de seçim çalışmalarımız genişleyerek ve yeni güçlerin katılımıyla devam ediyor.

Geçtiğimiz hafta Şirinevler Meydanı’nda başlayarak, Soğanlı Haznedar, Yenibosna Zafer Mahallesi ve Kuleli’de 4 bin adet bildiri dağıttık. Dört saat boyunca süren dağıtım olumsuz hava koşullarına rağmen kesintiye uğramadı. Ajitasyon konuşmaları eşliğinde yapılan dağıtımlar sırasında pek çok insanla sohbet etme imkanı yakaladık. Özellikle Soğanlı Meydan’da kurulan pazarda yaptığımız dağıtıma insanların ilgisi yoğundu. Dağıtımlara pek çok yeni gücün de katılmış olması çalışmamıza ayrı bir canlılık kazandırdı.

Bildiri dağıtımlarının yanı sıra afiş çalışmamız da devam etti. “Seçim aldatmacasına değil devrimci sınıf mücadelesine! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” şiarlı BDSP afişlerini Şahintepe, İkitelli ve Sefaköy’de kullandık.

Küçükçekmece BDSP

Aydos’ta seçim çalışmaları

Kürt halkının özgürlük mücadelesinin simgesi olan Newroz’un ön günlerinde, seçim büromuzda “Büyük adam küçük aşk” filminin gösterimini gerçekleştirdik. 14 Mart akşamı gerçekleştirilen gösterime aileler çocuklarıyla birlikte katıldı.

Çok yönlü propaganda araçlarıyla beraber “Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız!” şiarlı aday afişlerini de bölgemizde yaygın olarak kullanmaya başladık.

Kurtköy Sanayi Bölgesi’ndeki fabrikalardan Pendik’teki birçok emekçi semtine ve işçi servislerine kadar binlerce seçim bildirgesini yaygın biçimde kullandık. Düzen partilerini teşhir ederek, özellikle bölgemizde CHP üzerinden umut besleyen emekçilere, umudun ve kurtuluşun sosyalizmde olduğunu anlattık. Bölgemizden aday olan Mehmet Salih Usta’nın tapu ve istihdam vaatlerini teşhir ettik.

20 Mart Aydos seçim büromuzda gerçekleştirilecek aday tanıtım etkinliği için bir haftadır, yüzlerce el ilanı, çağrı ozalitiyle işçi geçiş güzergahlarını donatırken, kahveler ve dernekler üzerinden de çağrılar yaparak işçi ve emekçilere ulaştık. Semt içerisinde de kapı kapı dolaşarak etkinliğimize çağrıda bulunduk.

Pendik BDSP

Kartal’da seçim faaliyetleri

Kurfalı bölgesindeki seçim faaliyetlerimiz mahallenin gündemlerinden olan yıkım sorununu kapsayan biçimde sürüyor. 15 Mart günü mahalledeki yöresel derneklerle birlikte “Yıkımlara karşı ne yapmalıyız, neler yapabiliriz!” adı altında bir etkinlik düzenledik. Etkinliğimize 2005, 2006 ve 2007 yıllarında İstanbul’un çeşitli bölgelerinde yaşanan yıkımları anlatan bir sinevizyon gösterimiyle başladık.

Sonrasında BDSP temsilcisi söz alarak, düzen partilerinin oy avcılığı yapmak için bizlerin karşısına çeşitli vaatlerle geldiğini, tapu vadinin de bunlardan biri olduğunu söyledi. İstanbul’da yaklaşık 90 bin gecekondunun yıkılacağını belirterek, seçimlerin bir inandırıcılığının kalmadığına işaret etti. Gecekondu bölgelerinin sermayeye peşke çekildiğini, tapu vaatleri veren politikacıların seçimlerle hiçbir şeyi değiştiremeyeceği vurgulandı.

BDSP temsilcisinin ardından söz alan mahalle sakinleri de mücadele kararlılığını dile getiren konuşmalar yaptılar. Etkinliğin sonunda mahalledeki birliği sağlayabilmek için bir komite oluşturulması kararı alındı ve ortak mücadele için çalışmalar başlatıldı.

Kartal’da ise 13 Mart günü aday tanıtım toplantısı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Pendik

gerçekleştirildi.

Aldem, Lombardini, Modital, Kartal Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü, ABB, Aksan gibi fabrikalara toplantı çağrısı ulaştırıldı. 25 kişiyle gerçekleştirilen aday tanıtım etkinliği canlı tartışmalara konu oldu.

Aday tanıtım toplantısından çıkartılan sonuçla ev ve fabrika toplantılarına ağırlık vererek önümüzdeki haftayı değerlendirmek üzerine planlama yapıldı. İki ayrı fabrikada toplantı, iki geniş ev toplantısı, ayrıca liseli gençliği ve mahalle gençlerinin katıldığı “Gençler geleceğini ve seçimi tartışıyor” konulu bir etkinlik planlandı.

Ayrıca sabah servis güzergahlarına, ona yakın fabrikaya dağıtım yapıldı. Esentepe, Karlıköy ve Petrol-İş Mahallesi’ne dağıtımlar gerçekleştirildi.

Kartal BDSP

Topkapı’da seçim çalışmaları

Topkapı’da sanayi havzasına dönük çalışmalar devam ediyor. Havzada kullanılan yüzlerce afiş ile bölgedeki hemen hemen bütün sokaklar, sanayi siteleri, fabrikalar sınıf devrimcilerinin sloganları ile kuşatıldı. BDSP seçim bildirgeleri de havzada yoğun biçimde dağıtıldı.

Bu hafta ise çevre mahallelere dönük dağıtımların yanı sıra hafta sonu gerçekleştirilecek “Yerel yönetimler ve sosyalizm” başlıklı söyleşi ve Newroz hazırlıkları yürütülecek.

Topkapı BDSP

Okmeydanı’nda seçim faaliyeti

14 Mart günü Örnektepe pazarında, ajitasyon konuşmaları eşliğinde, seçim bildirgelerimizi işçi ve emekçilere ulaştırdık. Yaptığımız konuşmalarda düzenin işaret ettiği seçim sandıklarının bizler için çözüm olmadığını, gerçek çözümün işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesinde olduğunu vurguladık.

Ardından işçi ve emekçilerin yoğunlukla yaşadığı yerlerden biri olan Okmeydanı’nda mahalle içinde bildirge dağıtımını sürdürdük. Dağıtım sırasında aldığımız olumlu tepkiler dikkat çekiciydi. Birebir yaptığımız konuşmalarda, amacımızın oy avcılığı yapmak olmadığını anlattık. Seçimi düzene karşı devrimden, sosyalizmden yana yapmaya çağırdık.

İstanbul Ekim Gençliği

İzmir:

Çiğli’de etkin seçim çalışması

29 Mart yerel seçimlerine yönelik faaliyetimizi yoğunlaştırmış bulunuyoruz. Seçimlerin gündeme girmesi ile birlikte seçim faaliyetlerini örgütleyecek bir komite kurduk.

Seçim komitesi tüm seçim faaliyetini planlayan ve örgütleyen bir tarzda hazırlık yaptı.

Seçim büromuzun açılmasının ardından materyallerimizi kullanmaya başladık. İlk önce **“Düzenin seçim oyununu bozalım! Temel hak ve özgürlükler için mücadeleyi yükseltelim! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde! /BDSP”** şiarlı seçim bildirgesinin dağıtımını yaptık. Çiğli Organize girişi servis durakları, Serinkuyu ve Soğukkuyu servis durakları, Onur Mahallesi, Yamanlar, Gümüşpala, Güzeltepe, Küçük Çiğli, Harmandalı ve Balatçık işçi ve emekçi semtlerine yaygın bir dağıtım yaptık. Karşıyaka merkeze de bildirgelerimizi ulaştırdık.

Dağıtımlar esnasında işçi ve emekçilere seçimlere niçin katıldığımızı anlattık. Çözümün örgütlü mücadelede ve sosyalizmde olduğunu vurguladık. **“Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!/BDSP”** ve **“Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!/BDSP”** imzalı afişlerimizi de yaygın bir şekilde kullandık. Afişlerimizi Çiğli merkez, Ata Sanayi, Küçük Çiğli, Soğukkuyu, Serinkuyu, Naldöken, Bayraklı ve Güzeltepe gibi işçi semtlerine yaptık. Materyallerimizi kullanmanın yanısıra ev toplantıları yaptık.

Seçim çalışmamızın en önemli araçlarında biri olan ev toplantılarında BDSP’nin bağımsız sosyalist adayını tanıtıyoruz ve tartışıyoruz. Çözümün seçim ve sandıkta olmadığını, çözümün işçi ve emekçilerin örgütlü gücünde olduğunu vurguluyor, onları sınıf mücadelesine destek vermeye çağırıyoruz.

Bağımsız sosyalist adayımıza verilecek her oyun devrim ve sosyalizm mücadelesine ve sınıfın devrimci programına verilmiş bir destek olduğunu anlatıyoruz.

Sınıfın, devrimin ve sosyalizmin sesi **Kızıl Bayrak**’ın da satışını sürdürüyoruz. Seçim dönemi vesilesiyle gazete satışlarımızı etkin bir hale getirerek daha çok sayıda gazeteyi işçi ve emekçilere ulaştırıyoruz. Gazete satış anlarında işçi ve emekçileri düzene karşı devrim safında yer almaya çağırıyoruz.

Tüm bu çalışmalar vesilesiyle birçok işçi ve emekçi ile bağ kuruyor ve tanışıyoruz. Önümüzdeki günlerde seçim çalışmalarımızı farklı araç ve yöntemleri de devreye sokarak kalan zamanı etkin bir tarzda kullanacağız.

BDSP Çiğli

Buca’da kriz ve seçimler paneli

Buca’da devrimci seçim çalışmasına **“İşçiler krizi ve seçimleri tartışıyor”** şiarı ile gerçekleştirilen panelle devam edildi. 15 Mart günü gerçekleştirilen panelde **Tekstil İşçileri Bülteni** Sözcüsü ve **Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Şafak Özdoğan** birer sunum gerçekleştirdiler.

Panel öncesinde yüzlerce bildiri çalışma alanlarında dağıtılarak tekstil işçileri panele çağrıldı. Seçim bürosunun olduğu Çamlıkule’de 300 ev kapı kapı dolaşarak panel davetiyesi götürüldü, panele çağrı yapıldı. Tekstil İşçileri Bülteni ise bir hafta

boyunca fabrikalarda işçilerle görüşerek fabrika toplantıları yaptive panelin yoğun bir çalışmasını yürüttü. Panel öncesi mahalledeki kahvelere gidilerek toplu bildiri dağıtımları gerçekleştirildi, panelin duyurusu yapıldı.

Panel kısa bir açılış konuşmasıyla başladı. Ardından Tekstil İşçileri Bülteni Sözcüsü bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmada bölgede yürütülen tekstil faaliyetine dönük bilgi verildi ve bölgede tekstil fabrikalarında, atölyelerinde yaşanan somut sorunlara değinildi. Sorunların çözümü üzerinden neler yapılması gerektiği, fabrika komiteleri- taban örgütlenmeleri, krize karşı mücadele yöntemleri başlıkları üzerinden bir sunum gerçekleştirildi.

Tekstil İşçileri Bülteni Sözcüsü’nün konuşması Tekstil İşçileri Bülteni olarak bağımsız sosyalist adayların destekleneceğinin ifade edilmesi ve işçilerin talepleri uğruna mücadeleye atılması çağırısı ile son buldu.

Ardından bağımsız sosyalist aday Şafak Özdoğan bir sunum gerçekleştirdi. Kapitalist patronların krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için yoğun bir saldırı yürüttüğünü, işçilerin de krizin faturasını ödememek için mücadele ettiğini söyleyerek, 14 Mart günü Çiğli Organize’de yapılan eylemin bir ilk olduğuna vurgu yaptı.

Tekstil patronlarının da Buca’da pervasız saldırılarla işçilerin karşısına çıktığından, işçilerin bu saldırılara karşı örgütlü bir tepkisinin olmamasından söz etti ve çözümün mücadeleden geçtiğini belirtti. Faturayı ödememenin tek yolunun fabrikalarda işyerlerinde komiteleşmek ve örgütlenmekten geçtiğini belirten Özdoğan, fabrikalarda sendikal örgütlenmeler yaratılamıyorsa patronları fiili olarak takım sözleşmesi yapmaya zorlamak gerektiğini vurguladı. Tekstil işçilerinin birliğini sağlayacak olan Tekstil İşçileri Birliği’nin kurulması gerektiğini vurgulayarak konuşmasını sonlandırdı.

Konuşmaların ardından fabrikalardan katılan işçiler yaşadıkları sorunları anlattı, çözümler üzerine tartışmalar yürütüldü. Oldukça canlı geçen panelin ardından seçim bürosunda türküler söylenip sohbetler gerçekleştirildi.

Buca BDSP

Ankara:

Mamak’ta devrimci baharı örgütliyoruz!

Sınıf devrimcileri, düzenin seçim oyununu bozmak, işçi ve emekçilere tek kurtuluşun sosyalizmde olduğunu ifade etmek için 7 gün boyunca

faaliyet
örüyorlar.

Mamak’ta da seçim dönemini güçlü bir müdahaleye konu ediyoruz. BDSP’nin seçim bildirgesini sabahları işçi servislerine yaygın olarak dağıtıyor, Mamak’lı işçi ve emekçileri kapı kapı dolaşarak mücadeleye çağırıyoruz.

Binlerce bildiri ve el ilanıylar hafta sonu örgütlediğimiz aday tanıtım toplantısının çalışmasını yaygın bir şekilde yaptık.

Ankara Bağımsız Sosyalist Büyükşehir Belediye Başkan adayı Evrim Erdoğan’ın katıldığı seçim toplantılarından biri 15 Mart günü Mamak’ta gerçekleştirildi. Açılış konuşmasıyla başlayan toplantı BDSP’nin hazırladığı **“Devrimci baharı örgütliyoruz”** belgeselinin gösterimiyle sürdü.

BDSP adına seçimlere ilişkin tutumumuzu anlatan bir konuşma yapıldı. Kapitalizmin krizinin ağır yükünün işçi ve emekçilere ödetilmeye çalışıldığı ve işçi sınıfının gerçek kurtuluşunun, temel hakları ve özgürlükleri için mücadele etmekten, devrim ve sosyalizmden geçtiği vurgulandı. Yerel yönetimleri ya da meclisi kurtuluş yolu olarak gösterenlerin yalan söyledikleri ifade edildi.

Ardından BDSP’nin Ankara adayı Evrim Erdoğan söz aldı. Erdoğan, bugün sermaye düzeninin işçi ve emekçileri teslim almak, kötürümleştirmek için seçim gündemini nasıl ele aldığından, sermaye partilerinin sahte vaatlerinden, işsizlik, sefalet koşulları ve kentlerde karşı karşıya kalınan sorunlardan ve bunların kaynaklarından bahsetti. Kapitalist sömürü düzeninin yaşanan tüm sorunların temel kaynağı olduğu ifade edildi. Sermaye düzeninin yarattığı sahte taraflaşmalarla işçi ve emekçilerden yine kendi cellatlarını seçmelerinin istendiği dile getirilerek örgütlenme çağırısı yapıldı.

Ardından soru-cevap ve söyleşi bölümüne geçildi.

Bu bölümde işçiler ve gençler işsizlikten eğitime, sağlığa, yozlaşmaya kadar karşı karşıya oldukları sorunlara değinerek sandığın kurtuluş olmadığını söylediler. BDSP olarak işçi ve emekçilere devrimin ve sosyalizmin programı etrafında yan yana gelme çağrısının ardından toplantı sona erdi.

Toplantıya 25 Mamaklı emekçi katıldı. Toplantı ardından sohbet devam etti.

“Yaşanabilir bir kent, insanca bir yaşam için sosyalizm!”, “Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi!/ BDSP” afişlerini bölgemizde yaygın bir şekilde kullanmaya devam ediyoruz. Bildirgelerimiz ve bültenimiz “Mamak Türküsü” ile işçi ve emekçileri seçim aldatmacası karşısında devrimci baharı örgütlemeye çağırıyoruz.

Mamak İşçi Kültür Evi de Mamaklı emekçileri işçi sınıfının bağımsız devrimci sınıf çizgisi etrafında örgütlenmeye ve Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Evrim Erdoğan’ı desteklemeye çağırıyor.

Bilinci sermaye düzeninin uşakları tarafından bulandırılan işçi ve emekçilere gerçekleri söyleyen faaliyetimiz yoğun bir şekilde devam ederken, bir yandan da şovenizmin ve burjuva düzen ideolojisinin etkili olduğu Tuzluca’da düzenlenecek Newroz eyleminin çalışmasını yürütüyoruz.

Mamak BDSP

Sincan’da aday tanıtım toplantısı ve faaliyet...

Sincan’da faaliyetlerimizi güçlendirerek sürdürüyoruz.

Seçim bildirimimizi ve el ilanlarımızı Sincan merkezdeki servis noktalarında yaygın olarak kullandık. 13 Mart günü yaptığımız dağıtımda işçilerle konuşma fırsatları yarattık ve düzenin seçim oyununu teşhir ettik. Öğle saatlerinde ise organize sanayi içerisinde Cuma namazına giden binlerce işçinin görebileceği sokaklar ile bazı fabrikaların öğle aralarında işçilerin toplandığı yerlerde el ilanlarımızı kuşlama olarak kullandık.

14 Mart günü semtte belirlediğimiz bir sitede tek tek emekçilerin kapılarını çalarak seçim oyununun teşhirini ve tek alternatifin sosyalizm olduğunu belirten konuşmalarımızla Sincan toplantımıza çağrı yaptık, olumlu tepkiler aldık.

15 Mart günü gerçekleştirilen Sincan seçim toplantımız Sincan İşçi Derneği Girişimi’nden bir arkadaşımızın yaptığı açılış konuşmasıyla başladı. Seçimin farklı olanlar arasında yapılabileceği, oysa düzen partilerinin hepsinin aynı olduğu ve işçi derneğinin de seçimlerde bir taraf olarak işçi sınıfının kendi çıkarlarını ve özlüklerini temsil eden adayları desteklemesi gerektiği üzerinde duruldu.

Ardından Ankara Bağımsız Sosyalist Belediye Başkanı adayı Evrim Erdoğan konuştu. Düzenin seçim oyunundan ve bu oyunun bozulması gerekliliğinden bahseden Erdoğan, örgütlülüğümüzden aldığımız güçle kazandığımız haklarımızın ancak bu düzenin yıkılmasıyla tam olarak güvenceye alınabileceğini belirtti. Konuşma, işçilerin sermayeye karşı işçi sınıfının devrimci programı altında mücadele etmeye çağrılmasıyla son buldu.

İlgiyle dinlenen konuşmanın ardından işçiler söz alarak görüşlerini ortaya koydular, sorular sordular. Değişik sektörlerden işçilerin katıldığı toplantımız oldukça canlı bir atmosferde geçti.

Genel seslenme faaliyetimizin yanısıra merkezi afişlerimizi de kullanıyoruz. “Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!” ve “Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!” şiarlı BDSP imzalı afişlerimizi Sincan merkeze ve emekçilerin yoğun olarak oturduğu Cimşit, Saraycık, Plevne mahallelerine yaygın olarak yaptık.

Sincan’da faaliyetimiz güçlenerek sürecek!

Sincan BDSP

Manisa’da seçim çalışmaları

29 Mart yerel seçimlerine sınıfın devrimci programıyla girdiğimiz Manisa’da, düzenin seçim oyununa karşı işçi ve emekçileri kendi talepleri doğrultusunda mücadeleye çağırarak seçim çalışmalarımızı sürdürüyoruz.

Manisa Merkez Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayımız Ahmet Subaşı’nın seçim bürosunun açılmasıyla birlikte temposu artarak devam eden seçim çalışmalarımız, BDSP’nin seçim bildirgesi ve afişlerinin yaygın bir biçimde kullanılmasının yanı sıra, seçim bürosunda bir dizi etkinlik ve toplantılarla sürüyor.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla gerçekleştirdiğimiz etkinlikten sonra 14 Mart’ta KESK Manisa Şubeler Platformu’nun örgütlediği, “Krizin bedelini ödemeyeceğiz!” mitinginin ön çalışmasına gücümüz oranında destek verdik. Gerçekleşen mitinge katılım sağladık. Seçim gündemli söyleşi ve aday tanıtım toplantısını gerçekleştirdik.

15 Mart günü gerçekleştirdiğimiz aday tanıtım toplantısı, BDSP’nin hazırladığı “Devrimci bahara yürüyoruz” başlıklı sinevizyonun gösterimi ile başladı.

Ardından Manisa Merkez Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Ahmet Subaşı söz alarak, düzenin bir kez daha krizle birlikte işçi ve emekçileri sandığa çağırdığını, dayanıksız boş vaatlerde bulunan düzen partilerinin birisine oy vermelerini istediğini hatırlatarak, seçimlerin çözüm olmayacağını, gerçek çözümün devrim ve sosyalizm ile sağlanacağını söyledi.

Seçimlerde düzeni ve düzen partilerini teşhir ettiklerini, işçi ve emekçilerin kendi talepleri uğruna mücadele etmeleri gerektiğini dile getiren Subaşı, BDSP’nin şimdiye kadar yürüttüğü seçim faaliyetlerine değindi. Faaliyetlerinin sadece seçim süreciyle sınırlı kalmayacağını belirtti. Seçimlerle işçi ve emekçilerin sorunlarının çözülemeyeceğinin altını çizerek, 29 Mart’tan sonra da işçi ve emekçilerin çıkarı doğrultusunda mücadele vereceklerini, bu mücadelede işçi ve emekçilerle omuz omuza olmayı amaçladıklarını dile getirdi.

Krizin sonuçlarına da değinen Subaşı, işçi ve emekçilerinin mücadeleden başka yollarının olmadığını, çözümün sınıfsız ve sömürsüz bir düzen olan sosyalizmde olduğunu ifade etti.

Konuşmanın ardından toplantıya katılan güçlerle seçim sürecinde izlenmesi gereken yol ve faaliyetin planlanması konusunda canlı tartışmalar yapıldı.

Manisa BDSP

Adana’da seçim faaliyetlerinden...

Adana’da devrimci seçim faaliyetimiz yoğun bir biçimde sürüyor. Şakirpaşa Seçim Komisyonu olarak faaliyetimize materyal kullanımı ve ev ziyaretleri ile devam ediyoruz.

250 adet “Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam sosyalizmde! /BDSP” ve “Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde! / BDSP” şiarlı afişlerimizi Şakirpaşa, Uçak Mahallesi ve Beşevler Caddesi üzerine yaptık. Seçim sürecinin başından beri 9 bin seçim bildirgesini Uçak, Ova, Onur, Şakirpaşa, Yeşilevler, Denizli ve Yamaçlı mahalleleri ile Yeşiloba Metal sanayine dağıttık. Bunların yanı sıra Şakirpaşa Sanayi ve

Karşıyaka Sanayi’ye “Sanayi İşçileri Bülteni”ni dağıttık.

7 Mart’ta yapmayı düşündüğümüz aday tanıtım toplantımızı yer bulamamaktan kaynaklı 15 Mart günü Şakirpaşa İşçi Kültür Evi’nde gerçekleştirdik. Aday tanıtım toplantımızın hazırlık sürecinde seçim faaliyetimizin yoğunlaştığı bölgelerde yerelde çıkarttığımız çağrı afişi ve 600 adet el ilanı kullandık.

Toplantımız BDSP adına yapılan açılış konuşması ile başladı. Ardından sözü

Adana Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Fatma Sesli aldı. BDSP adayı, seçimlere bakışımız ve doğru devrimci tutum üzerine bir konuşma yaparak, bu süreçte düzen partilerinin sahte vaatlerine ve reformist hayallere karşı devrimci sınıf mücadelesinin geliştirilmesinin öneminden bahsetti. Çeşitli tartışmaların ardından müzik dinletisiyle toplantımız sona erdi.

28 Mart’ta seçim çalışmalarımızı

sonlandıracağımız bir etkinlik düzenlemeyi düşünüyoruz. Bu etkinliği, Mart ayında yaşanan katliamları da işleyen bir tarzda planlıyoruz.

Propaganda materyallerimizi etkin bir biçimde kullanmaya, bu sayede şiarlarımızı geniş işçi ve emekçi kitlelere ulaştırmaya devam edeceğiz. Bu hafta içerisinde hergün binlerce sanayi işçisinin kullandığı Şakirpaşa sanayi yolu ve Metro köprüsünü afişlerimizle donatacağız. Bunun yanında gazete satışları ve ev ziyaretleri ile semtimizde bulunan emekçilerle bağlarımızı kuvvetlendirmeyi hedefliyoruz.

Şakirpaşa Seçim Komisyonu

Bursa’da seçim çalışmalarından...

Düzenin seçim oyununu teşhir etmek, sol adına yayılan liberal-reformist hayalleri dağıtmak, işçi ve emekçilere devrim ve sosyalizmin propagandasını yapmak için sürdürdüğümüz seçim çalışmalarımız Bursa’da da hız kazanarak devam ediyor.

Büro açılışları ile başlattığımız seçim faaliyetimiz çerçevesinde, yaklaşık 12 bin adet bildirgeyi çeşitli emekçi semtlerine dağıttık. BDSP imzalı “**Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için Sosyalizm!**” ve “**Seçim aldatmacası değil, devrimci sınıf mücadelesi... / Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!**” şiarlı bini aşkın afişimizi yaygınca kullandık.

Özellikle afiş çalışmamız sırasında düzen güçleri, devrimci faaliyete dönük tahammülsüzlüğünü daha açık bir biçimde gösterdi. Afiş yaptığımız hemen her gün engellemelerle karşılaştık ve para cezaları yedik. Afişlerimiz zabıta ve polis tarafından tek tek söküldü. Hatta Bursa Emniyet Müdür Yardımcısı’nın özel talimatıyla afiş asan yoldaşlarımız ve Bursa Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Özkan Ünal gözaltına alındı ve haklarında idari işlem uygulanarak para cezası kesildi.

Önümüzdeki dönemde de aday afiş ve bildirilerini yaygınca kullanacağız. Gazete satışı, işçi toplantıları gibi etkinliklerle seçim çalışmamızı sürdüreceğiz.

Bunların yanı sıra Kürt halkı için isyanın simgesi olan Newroz’a yönelik hazırlıklarımıza da devam ediyoruz.

Bursa BDSP

İşçi ve emekçi hareketinden...

ATV-Sabah'ta grev 1. ayında...

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) üyesi ATV-Sabah çalışanları 14 Mart günü grevlerinin 1. ayını doldurdular. Her Cumartesi meşaleleriyle İstiklal Caddesi boyunca yürüyüş gerçekleştiren emekçiler ve destek veren kurumlar 14 Mart akşamı Taksim yürüyüşlerinin 4. haftasında tekrar eylemdeydiler. Eyleme Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Türköl ve Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin de destek verdi.

Yürüyüş boyunca, “Basın emekçisi köle değildir!”, “Yaşasın ATV-Sabah grevimiz!”, “Grev sürüyor dayanışma büyüyor!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!” vb. sloganlar atıldı. Yapılan açıklamada basın emekçilerinin greve çıkma nedenleri yalın bir dille anlatıldı. Basın açıklamasının ardından alkış ve sloganlarla eylem sona erdi.

Grevin 32. gününde (16 Mart) ziyarete gelen Basın-İş üyeleri Darphane önünden yürüdüler. “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Sendika haktır engellenemez!”, “İşçi düşmanı Çalık!” sloganlarının atıldığı ziyarette Basın-İş üyelerini Türkiye Gazeteciler Sendikası İstanbul Şube Başkanı Rüya Özkalkan ve grevci ATV-Sabah çalışanları karşıladı.

17 Mart gününün ziyaretçileri ise Türk-İş'e bağlı Yol-İş Sendikası İstanbul 1, 2 ve 3 No'lu Şubelerin yönetim kurulu üyeleri, Tekstil Sen ve Desa Direnişiyle Dayanışma Kadın Platformu'ydü. Ziyarette, “Yaşasın Sabah ATV grevimiz!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “ATV işçisi yalnız değildir!” sloganları atıldı.

Grevdeki ATV-Sabah çalışanları adına yapılan konuşmada destek ziyaretleri için teşekkür edildi. Sonuna kadar mücadeleye devam edecekleri ifade edildi.

Ziyarette, “Sendika hakkımız engellenemez!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Yaşasın kadın dayanışması!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Telekom işçilerinden Meha ziyareti

Gaziosmanpaşa'daki direnişlerinin 13. gününde Meha işçilerini GOP Telekom işçileri ziyaret etti. Elmabahçesi İmam Hatip Lisesi önünde toplanarak Meha Giyim önüne kadar yürüyüş gerçekleştiren Telekom işçilerini direnişçi işçiler coşkulu sloganlarıyla karşıladılar. Meha işçileri adına bir temsilci Telekom işçilerini selamlayan ve süreçlerini anlatan bir konuşma gerçekleştirdi. Ardından Haber-İş Sendikası GOP işyeri temsilcisi söz alarak, direnişçi Meha işçilerinin yanında olduklarını ifade etti. Telekom işçilerinin getirdikleri erzakları Meha işçilerine teslim etmesi ile ziyaret sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / GOP

Makyal-Erka işçilerinden açıklama

Direnen Makyal-Erka işçileri hak gasplarına karşı başlattıkları açlık grevinin 13. gününde İncirlik'te bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. 15 Mart günü açlık grevinin sürdüğü DİSK Genel-İş Sendikası önünde toplanan işçiler buradan araçlarla İncirlik'e gittiler. Türkçe ve İngilizce iki pankartın açıldığı eyleme işçiler çocukları ve “Açlık grevindeyiz!” önlükleriyle katıldılar. Açıklamada, hak gaspları ve direniş süreci anlatıldıktan sonra, ERKA patronunun yalanları sonucu işçilerin gözaltına alındığı, ancak bunun direnişi kıramayacağı söylendi.

Alinteri, BDSP, ÇHKM, DHF, HÖC ve DISK Genel-İş Başkanı Kemal Aslan'ın da destek verdiği eyleme 30 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Bursa'da direniş sürüyor

Bursa'da Heykel-Orhangazi'de gerçekleştirdikleri Pazartesi eylemleri ile sendika hakkı için sürdürdükleri direnişlerini duyurmaya devam eden (TÜMTİS) üyesi sarı otobüs şoförleri 16 Mart günü eylemdeydiler. Gerçekleşen eyleme birkaç sendika temsili olarak katılarak “destek” verdi.

Seçim dönemi olması nedeniyle başkan adayları da eylemlere gelip boy göstermeye devam ediyorlar. İşçiler adına açıklama yapan TÜMTİS Bursa Şube Sekreteri, seçimlerde emekten yana partilere destek vereceklerini ifade etti. Eylem boyunca “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “İş, ekmek yoksa barış da yok!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Eğitim Hakları Derneği'nden açıklama

Eskişehir Eğitim Hakları Derneği 15 Mart günü Adalar Migros önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada, parasız olması gereken eğitimin çeşitli bahanelerle öğrencilerden ve öğrenci velilerinden para toplanarak verildiği söylendi. Öğrenci ve velilerin doğalgaz parası, su parası, temizlik parası, özel güvenlikçi parası, spor parası gibi “zorunlu bağış” şeklinde toplanan paraları şikayet etmeleri üzerine, bu uygulamaların devam ettirilmesi halinde sorumlular hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını belirtti. “Susma haykır eğitim haktır!”, “Parasız eğitim yasal haktır!” sloganlarının atıldığı açıklamaya yaklaşık 20 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Eğitim emekçilerinden eylem!

Kayseri Eğitim Sen Şubesi 12 Mart günü şube binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Şube Başkanı Sedat Ünsal'ın okuduğu basın açıklamasında, eğitim ve bilim emekçilerinin krizin bedelini ödemeyecekleri, ekonomik demokratik taleplerin takipçisi olacakları vurgulandı. “Krizin faturasını ödemeyeceğiz!”, “Parasız eğitim, parasız sağlık!”, “AKP halka hesap verecek!” sloganlarının atıldığı eyleme 40 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Plazalarda eylem zamanı

Tez-Koop-İş Sendikası İstanbul 2 No'lu Şube'nin çağrısıyla 12 Mart günü gerçekleştirilen eylemde Tez-Koop-İş'in bilişim sektöründeki sendikal örgütlenmeyi yaygınlaştırmak amacıyla kurduğu “Bilişim Örgütlenme Bürosu”nun kuruluşu ilan edildi.

IBM'in Tez-Koop-İş Sendikası'nı tanıması ve atılan işyeri temsilcilerini geri alması talepleriyle gerçekleştirilen eylemin ardından Balmumcu'daki ATV-Sabah'ta grevlerinin 28. gününe giren TGS üyesi basın emekçilerine destek ziyaretinde bulunuldu.

Eylemde basın açıklamasını okuyan işyeri temsilcisi, IBM'deki sendikal örgütlenme sürecine dair bilgi verdi. IBM'in Tez-Koop-İş Sendikası'na yaptığı işkolu itirazlarının IBM çalışanlarının toplu sözleşme hakkının önüne geçmek için yapıldığını ifade etti. Tez-Koop-İş üyeleri basın açıklamasının ardından Balmumcu'daki ATV-Sabah grevine destek ziyareti gerçekleştirdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

THY'de 'beyaz kara' oldu

Türk Hava Yolları'nda (THY) örgütlü Türkiye Sivil Havacılık Sendikası (Hava-İş) TİS yetkisine sahip olduğu THY Teknik A.Ş'deki işkolu itirazına ilişkin yeni bir açıklama yaptı.

12 Mart günü Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin tarafından gerçekleştirilen basın açıklaması, Teknik AŞ'deki işkolu itirazına Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından verilen karar üzerine yapıldı. Çelik-İş Sendikası'nın Teknik A.Ş'nin hava işkolunda değil metal işkolunda bulunduğu yönündeki itirazını değerlendiren bakanlığın kararını “çalışma hayatı hukukunun güvenilirliğine indirilmiş bir darbe” olarak değerlendiren Hava-İş, işkolu tespit işleminin keyfiliğine dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Metro'da kriz dayatması

DİSK'e bağlı Sosyal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Metro Grossmarketler'de çalışan işçiler, toplu sözleşme görüşmeleri devam ederken, krizi fırsat bilen Metro patronuna karşı tepkilerini gösteriyorlar. Türkiye'de 13 mağazası bulunan Metro Grossmarketler zincirinin çalışanlar üzerinde kurduğu “ücretsiz izin” baskısına karşı ses çıkaran Metro işçileri, “Bizler metro cash&carry Türkiye çalışanları olarak, marketin önerdiği sefalet ücretini kabul etmiyoruz. Yine bize çeşitli oyunlarla dayatılan yasal zemini boşaltılan ücretsiz izin aldatmacasını da reddediyoruz.” açıklamasını yaptılar.

Sağlık emekçileri: “Bayramda değil eylemdeyiz!”

14 Mart Tıp Bayramı öncesinde, 12 Mart günü “acil eylem” çağrılarını yükselten ve eylem takvimlerini duyuran sağlık örgütleri, 14 Mart günü Türkiye’nin çeşitli illerinde basın açıklamaları ve yürüyüşler gerçekleştirdiler.

Sağlıkçılardan ‘acil’ eylem!

Sağlık kurumlarının almış olduğu “acil eylem” kararı kapsamında 12 Mart günü SES Aksaray Şubesi, Çapa Tıp Fakültesi’nde, saat 08.00 -10.00 arasında iş bıraktı. SES üyeleri Haseki ve Cerrahpaşa hastanelerinde de iş bırakma eylemleri gerçekleştirdi.

Saat 08.00’de toplanmaya başlayan sağlık emekçileri, “Herkes eşit ve ücretsiz sağlık / SES Aksaray Şube” pankartını açtılar. Taleplerin yer aldığı dövizlerin açıldığı eylem sloganlar ve alkışlarla devam etti. Eylemde yapılan açıklamada, yerel seçimlerden sonra sağlık hizmeti alacak olanları daha büyük sorunların beklediği ifade edildi. Halk, sağlık hakkına sahip çıkmaya ve birlikte mücadele etmeye çağrıldı. Eyleme 200 sağlık emekçisi katıldı.

İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde ise TTB, SES ve Devrimci Sağlık-İş’in ortak örgütlediği eyleme 250 emekçi katıldı. Poliklinik binasının önünde gerçekleşen eylemde yapılan açıklamada, güvencesiz çalışma koşulları anlatıldı, hastaneleri özel işletme, sağlık çalışanlarının sözleşmeli köle haline getirecek olan kamu hastane birlikleri yasa tasarısının seçim sonrasına ertelendiği dile getirildi.

Eylemde SES İzmir Şube Başkanı ve TTB İkinci Başkanı da kısa bir konuşmalar yaptılar, sağlık politikalarını eleştirdiler.

Saat 12.00’de 9 Eylül Üniversitesi poliklinikler önünde de aynı gündemle basın açıklaması gerçekleştirildi.

İstanbul’da coşkulu yürüyüş

14 Mart günü Beyoğlu’nda Tünel’de biraraya gelen sağlık emekçileri ve destek veren örgütler Taksim Tramvay Durağı’na yürüyüş gerçekleştirdiler. Meslek örgütlerinin düzenlediği yürüyüşte DİSK ve KESK Genel merkez yöneticileri de yer aldı. Yapılan ortak açıklamada “14 Mart Tıp Bildirgesi” okundu. Yürüyüşte ayrıca TÜBİTAK dergisinde uygulanan “Darwin sansürü” de dövizlerde “oyuncak maymun” taşınarak protesto edildi.

Bursa’da sağlıkçılar eylemde

Türk Tabipleri Birliği (TTB), Sağlık Emekçileri Sendikası (SES), DİSK / Dev-Sağlık İş Bursa’da “Herkes sağlık hakkı ve iyi hekimlik ortamı!” şiarıyla eylem gerçekleştirdi.

Setbaşı-Mahfel önünden başlayan yürüyüş Heykel’de sona erdi. KESK şubeleri, Birleşik Metal-İş Sendikası Bursa Şube ve Petrol-İş’in destek verdiği eylemde yapılan açıklamada sağlık politikaları eleştirildi, emekçilerin talepleri okundu.

Edirne’de basın açıklaması

14 Mart Tıp Bayramı nedeniyle Edirne Tabip Odası ve Edirne SES Şubesi basın açıklaması gerçekleştirdi. Saat 13.00’te belediye binası önünde toplanan kitle gerçekleştirdiği yürüyüşün ardından Saraçlar Caddesi’ne geldi. Burada yapılan basın açıklamasında sağlıkta tasarruf yapılmasının ölüm getireceğine

değinildi. Ayrıca ücretsiz sağlık talebi, 4b ve 4c maddelerinin kaldırılması, GSS yasasının geri çekilmesi talepleri yükseltildi. Eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Adana’da Tıp Haftası eylemi

Adana’da biraraya gelen Herkes Sağlık Güvenli Gelecek Platformu bileşenleri (DİSK, KESK, TMMOB ve ATO) bir yürüyüş gerçekleştirdi. Saat 12.00’de Uğur Mumcu Meydanı’nda “Herkes sağlık güvenli gelecek içi birleşik mücadeleye!” pankartı arkasında bir araya gelen kitle, buradan Atatürk Parkı’na doğru yürüyüşe geçti. Yapılan açıklamada, 14 Mart Tıp Haftasına sağlık emekçilerinin giderek artan sorunlarla girdiği söylendi. Eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı.

Eskişehir’de eylem

14 Mart günü Hamamıyolu Yediler Parkı’nda bir araya gelen Eskişehir Tabip Odası ve SES Eskişehir Şubesi üyeleri, Tıp Bayramı nedeniyle “sağlıkta dönüşüm” yasasını ve neoliberal politikaları protesto etmek için bir yürüyüş düzenledi.

Yediler Parkı’ndan İl Sağlık Müdürlüğü önüne kadar slogan, alkış ve ıslıklarla yürüyen sağlık çalışanları ve hekimler adına basın açıklamasını ETO Yönetim Kurulu Başkanı okudu. Sağlık anayasal bir hak olduğu, herkese parasız, nitelikli sağlık hizmeti talebi dile getirildi.

DKÖ ve siyasi partilerin de destek verdiği eyleme yaklaşık 200 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul- İzmir-Bursa-Edirne-Adana-Eskişehir

Meha işçileri direnmekte kararlı!

Meha Giyim’in patronunun işçileri polis zoruyla işten atması ve kıdem, ihbar, mesai, ücret gibi haklarını vermemesi üzerine direnişe geçen işçiler, 14 Mart günü gerçekleştirdikleri eylemle haklarını kazanana dek fabrika önünde direnişlerini sürdüreceklerini bir kez daha gösterdiler.

Meha Tekstil işçilerinin 14 Mart sabahı BDSP seçim irtibat bürosunda gerçekleştirdiği toplantıya DİSK Örgütlenme Sekreteri de katıldı. Yapılan konuşmada direnişi destekledikleri, direnişin kazanımla sonuçlanmasının işçi sınıfı mücadelesi için önemli olduğu ifade edildi. Meha işçileri öğle saatinde grevdeki ATV emekçilerine dayanışma ziyareti gerçekleştirdiler.

Saat 15.00’te Meha Giyim fabrikası önünden yürüyüşe başlayan işçiler ve destekçi kurumlar coşkulu sloganlarla GOP Meydanı’na kadar yürüdüler. Yaklaşık bir saat süren yürüyüş sırasında yol trafiğe kapatıldı. Polisin işçileri kaldırımdan yürütmeye çabası da “Baskılar bizi yıldıramaz!” sloganlarıyla karşılanarak boşa düşürüldü.

Gaziosmanpaşa Meydanı’nda sonlandırılan yürüyüşte işçilerin kararlılığı dikkat çekti. Burada yapılan açıklamada, direnişleri zaferle sonuçlanana kadar eylem ve etkinliklerin süreceği söylendi, mücadeleyi destekleme çağrısı yapıldı.

Yaklaşık 80 kişinin katıldığı yürüyüşe BDSP İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Melek Altıntaş, BDSP, GOP İşçi Platformu, DTP, TKP, Halkevleri, Mücadele Birliği, DİK ve EK da destek verdi.

Direnen MEHA Tekstil işçilerine polis saldırısı

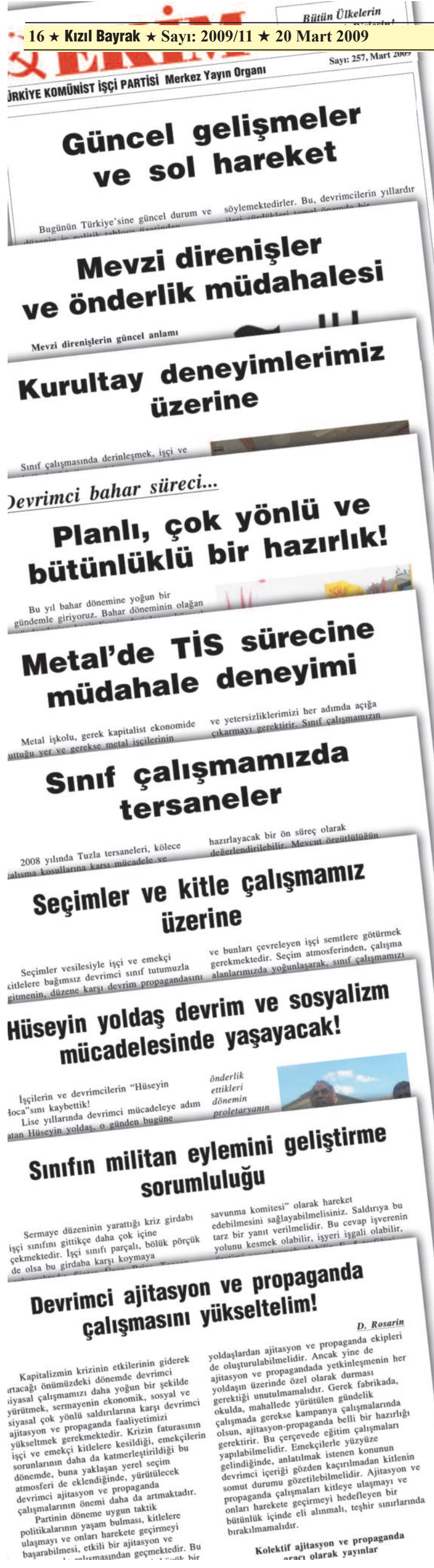
Patronun fabrikadaki makineleri kaçırmaması için bekleyişlerini sürdüren MEHA işçileri, yanına polisi alarak makineleri kaçırmaya çalışan patrona müdahale etti. 18 Mart günü fabrikaya yanaştırdığı kamyonlara makineleri yükletmeye başlayan MEHA patronuna müdahale eden işçilerin önü polis barikatı ile kesildi.

Makineleri taşıyan kamyonlar fabrikadan ayrılırken, işçiler sloganlarla polis barikatına yüklenerek patronun makineleri kaçırmasına engel olmaya çalıştılar. Bunun üzerine resmi ve sivil polisler coplarla işçilere saldırdılar. Bu ilk saldırıda işçiler zincir şeklinde kenetlenerek kararlı bir duruş sergilerken, polisin ikinci saldırısı daha kalabalık ve vahşiydi. MEHA işçilerinin bu saldırıya da yanıtı direniş oldu. İşçiler kendi onurlarına ve geleceklerine sahip çıkmaktaki kararlılıklarını gösterdiler. Çevik kuvvet ve polis yığınağı ile “patronun malını” savunan kolluk güçleri kamyonların çıkışı ile birlikte, “görevlerini yapmanın rahatlığı”yla fabrikadan ayrıldı.

GOP İşçi Platformu saldırının ardından direniş süreci ve polis saldırısına ilişkin açıklama yaptı. Herkesi onuru ile direnen MEHA işçileri ile dayanışmaya çağırdı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Güncel gelişmeler

Bugünün Türkiye'sine güncel durum ve düzenin iç politik tablosu üzerinden baktığımızda karşımıza üç önemli sorun çıkmaktadır. Sırasıyla ekonomik kriz, rejim krizinde son durum ve Kürt sorunu. Bu üç sorunu birleştiren bir de ortak payda var; ABD ile ilişkilerde yeni düzeyde uyumlu bir safhaya geçiş. Son ikisi için bu bağlantı daha açık, ilki içinse IMF ile ilişkiler üzerinden nispeten dolaylıdır.

Ekonomik kriz ve kapsamlı saldırı hazırlığı

Sözü edilen üç sorundan en önemlisi doğal olarak ekonomik krizdir. Kapitalist dünya ekonomisine ilişkin yeni veriler, krizin muhtemel seyrine ilişkin tüm iyimser beklentileri boşa çıkarmış bulunuyor. Emperyalist merkezlerde peşpeşe alınan tüm önlemlere rağmen krizin şiddeti günden güne artmaktadır. Buna bağlı olarak mevcut krizin bir genel çöküntüyle sonuçlanabileceğine ilişkin korkular da büyümektedir. Burjuva hükümetlerin artık krizin ekonomik sonuçlarından çok muhtemel sosyal ve siyasal sonuçlarıyla ilgilendikleri, çare ve tedbirlerini de öncelikle buna göre düşündükleri, geline yerde düzen kalemleri tarafından bile itiraf edilmektedir. Bunlardan bazıları, dün teröre karşı alınmış gibi sunulan bir dizi siyasal, kurumsal ve yasal önlemin gerçekte bugünlere bir hazırlık amacı taşıdığını da söylemektedirler. Bu, devrimcilerin yıllardır ileri sürdükleri temel önemde bir düşüncenin, neoliberal saldırılara sistemli biçimde polis devletine geçişin eşlik ettiği ve bunun da geleceğin sosyal patlamalarına bugünden bir hazırlık olduğu gerçeğinin, yine düzen cephesinden itirafı anlamına gelmektedir.

Kriz Türkiye'de de yıkıcı ilk sonuçlarıyla birlikte derinleşmektedir. Sanayi üretimi, açıklanan son verilere ve bizzat sermaye çevrelerinin kendi ifadelerine göre, "çöküntü halinde"dir. Bunun bir yansıması olarak özellikle işsizlik sürekli büyümektedir. Buna karşılık, üstelik başından itibaren Türkiye'den çöküntüyü en şiddetli yaşayacak ülkelerden biri olarak söz edilip durulduğu halde, oluşmakta olan faturayı basitçe işçi sınıfına ve emekçilere ödetmek dışında, ülkeyi yönetenlerin kriz karşısında halen yapabildiği bir şey de yoktur. Halihazırda Türkiye ekonomisine belirsizlik içinde bir sürüklenme hali egemendir.

Kaygılı bir bekleyiş içindeki büyük sermaye çevrelerinin tüm umudu yeni bir IMF antlaşmasıdır. Hükümet ise bunun için seçim sonrasını beklemektedir. Yeni bir IMF antlaşması haliyle kapsamlı ve sistemli yeni bir sosyal yıkım saldırısı demektir. IMF antlaşması olsun ya da olmasın seçimlerin hemen ardından yapılacak olan da zaten budur.

Seçim gündeminin kriz gündemini karartmasına izin vermemek ve hızzat seçimlerin

kendisini de krize karşı etkili bir mücadele hattı geliştirmenin bir olanağı olarak kullanmak, bu bakımdan apayrı bir önem taşımakta idi. Fakat parlamenter heveslerle sersemlemiş durumdaki reformist sol bu temel önemde gerçeğe gözlerini kapattı ve buna ilişkin görevleri geri plana itti. Devrimci-demokrat çevrelerin bir kısmını da ardından sürükleyerek düzenin seçim oyununun figüranı olma yolunu tuttu. Yazık ki halen çok değerli bir zaman dilimi ve zaten son derece sınırlı olan olanaklar "halkçı belediyeçilik" liberal gevezeliği ekseninde heba edilmektedir.

Seçimlerin hemen sonrasında saldırının yeni bir IMF antlaşması ile gündeme geleceği hemen hemen kesinleşmiş sayılır. Türkiye-ABD ilişkilerindeki son gelişmeler bunu gösteriyor. ABD Dışişleri Bakanı'nın Türkiye ziyaretinin hemen ardından IMF ile diyalogun yeniden kurulması ve anlaşmazlık konularındaki hızlı yumuşama da bunun göstergesidir. Bu, gündemdeki yeni IMF antlaşması ile ABD'ye eksenli Türk dış politikası arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktadır. Bunun anlamını öteki iki sorunla bağlantılı olarak daha somut olarak göreceğiz.

Devletin zirvesindeki "mükemmel uyum"un anlamı

İkinci önemli soruna, rejim krizinin güncel tablosuna geçelim. Bu alanda halen yeni bir temelde kurulmuş geçici bir denge durumu egemendir. Bu da esası yönünden ABD müdahalesinin bir ürünüdür. Nitekim sonuçları itibariyle de herkesten çok ona yaramıştır. Ergenekon Operasyonu'yla birlikte (buna yoluyla da denebilir) ABD rejim içi didişmeye adeta el koymuş, süreci rejim bünyesinde kendisi için sorun oluşturan öğeleri etkisizleştirme ve itibarsızlaştırma çizgisine çekmiştir. Geline yerde bunda bir hayli de başarılı olmuştur. Sürecin bu yeni seyri, ABD'ye hizmette ve uyumda kusur göstermeyen AKP'yi rahatlatmış ve siyaseten güçlendirmiş, orduyu ise hem rejimin iç işleyişi bakımından hizaya sokmuş ve hem de bünyesindeki çatlak sesleri etkisizleştirerek, böylece onu ABD ile ilişkilerde daha rahat bir konuma kavuşturmuştur.

Sonuç olarak rejime ilişkin sorunlar önemini yitirmemiş olsa bile şimdilik geri plana düşmüş, iç ve dış politikanın bir dizi temel sorununda dinci hükümet ile laik ordu Amerikancı çizgide buluşmuştur. Abdullah Gül'ün şu günlerdeki "devletin zirvesinde mükemmel bir uyum var" açıklaması, ABD müdahalesi ile elde edilen bu durumun en üst düzeyden bir dile getirilişidir. Bu açıklamanın ABD hesabına yapılan Tahrir gezisi esnasında ve "Kürt sorununda güzel gelişmeler olacak" açıklaması eşliğinde yapılmış olması ise ayrıca anlamlı ve açıklayıcıdır.

Bölgesel politikalarıyla tam uyumlu bir

Güncel gelişmeler ve sol hareket

Türkiye için Amerikan emperyalizmi iç siyasal yaşama bu müdahaleyi yapmak zorundaydı. AKP hükümeti yönünden bu uyumda zaten herhangi bir sorun yoktu. Sorun aşırı şoven bir çizgide sözde “ulusalcı” muhalefete soyunan burjuva gerici odaklar ile onların ordu bünyesindeki yankısından çıkmakta idi. Kürt sorunu, Güney Kürdistan sorunu, Kıbrıs sorunu ve Ermenistan sorunu gibi “milli” sorunlarda kudurganlık ölçüsünde şoven bir çizgide hareket eden bu güçler, bu sorunlarla sınırlı olmak üzere ABD'ye karşı da çatlak sesler çıkarıyor ve yarattıkları etki ölçüsünde ordunun bu sorunlarda Amerikan çizgisine uyumunu zora sokuyorlardı. Ergenekon Operasyonu ile etkisizleştirilip itibarsızlaştırılmaları bu engeli kaldırdı ve ordunun tüm bu sorunlardaki Amerikan politikalarıyla uyumunu kolaylaştırdı. Böylece Abdullah Gül'ün müjdelediği “mükemmel uyum”a ulaşılmış oldu.

ABD'nin Irak ve Ortadoğu politikalarına uyumda temel önemde bir pürüz Güney Kürdistan sorunu idi. 5 Kasım Washington mutabakatını izleyen gelişmelerle birlikte bu sorun artık esası yönünden geride kalmış sayılır. Türkiye Güney Kürdistan federe devletini sineye çekmeyi kabul etmiş, fakat karşılığında alacaklarını da fazlasıyla almıştır. En kısa biçimiyle söylemek gerekirse, Güney Kürdistan federe devleti artık ABD hesabına olmak üzere Türkiye'nin bölgesel vesayeti altında bir alt oluşumdur. Dünün ihtilafı tarafları, Türk burjuva gericiliği ile Güney Kürtlerine egemen burjuva-feodal gericilik, Amerikancı bir çizgide aynı safa girmişlerdir. Ortak efendi olarak ABD onlara bu çizgiyi dayatmış ve sonuçta kabul ettirmiştir.

Bir süredir benzer bir çözüm Ermenistan'la ilişkilerde denenmektedir. Bu alandaki sorunların çözümü, Amerikan emperyalizmi için, Kafkasya'ya hakim olmak, bu bölgedeki enerji kaynaklarını ve yollarını denetim altında tutmak ve Rusya'yı kuşatmak politikası bakımından büyük önem taşımaktadır. Bunun için de öncelikle Türkiye ile Ermenistan'ı aynı çizgide buluşturmak gerekmektedir. Fakat gerek Rusya'nın buna direnme imkanları, gerek Azerbaycan-Ermenistan ihtilafı ve gerekse Türk gericiliğinin Ermeni sorununun tarihsel yükünden gelen büyük açmazları nedeniyle, bu alanda sonuca ulaşmak Güney Kürdistan sorunundaki kadar kolay olmayacaktır. Yine de devletin zirvesinde bu sorunda da artık Amerikancı çizgide bir uyuma ulaşılmış olması Amerikan emperyalizmi payına bir başka önemli başarıdır.

Fakat ABD için geline yerde asıl ve öncelikli sorun Afganistan'dır. Bush yönetiminin izlediği dünya politikasının merkezinde Irak yer almıştı. Tüm belirtiler ve daha seçim kampanyasından itibaren bizzat kendi açık beyanları, Obama yönetimi için bunun Afganistan olacağını gösteriyor. Afganistan ise halen bir bataktır; ABD ve bütün olarak NATO için. Pakistan'daki son gelişmeler işleri daha da karmaşık ve içinden çıkılmaz hale getirmiştir. ABD'nin iç Asya'nın Türki cumhuriyetlerinde peşpeşe mevziler yitirmesi de tüm bunlara tuz biber olmaktadır.

Obama yönetimi kendine bütün bu gidişatı tersine

çevirme misyonu yüklemiştir ve bu hedef doğrultusunda Türkiye'ye de kendi hesabına apayrı bir misyon biçmektedir. Türkiye'ye şu sıralar gösterilen yoğun ve yakın ilginin gerisinde bu var. Bayan Clinton'un ziyaretinin hemen ardından beklenmedik biçimde gündeme getirilen Obama ziyaretinin sebebi hikmeti de budur. Türkiye'den beklenen ise öncelikle ABD ve NATO hesabına savaşmak üzere bölgeye yeni askeri güç göndermektir.

Aynı talep geçen yıl şu sıralar yine gündemdeydi. Talebin gündeme getirildiği günlerde bir yandan Ergenekon operasyonu genişliyor, öte yandan AKP'yi kapatma davası açılıyordu. Yani rejim içi çatışma tırmanıyordu. Böylesi bir ortamda AKP hükümeti ABD talebini açıkça desteklemiş, fakat dönemin Genelkurmay başkanı da ordu adına aynı açıklıkla bu isteme karşı çıkmıştı. Türkiye kendi içinde “terör”le boğuşurken kimse ondan bir başka yerdeki teröre karşı mücadele için askeri destek beklememelidir mealinde sözler sarfetmişti.

Aradan geçen bir yıl içinde bu konuda çok şey değişti. ABD'nin Türkiye'nin iç siyasal yaşamına Ergenekon Operasyonu üzerinden müdahalesi bu konuda da gerekli sonuçları yarattı. Hükümet ile ordunun Afganistan konusunda da Amerikancı çizgide bir uyuma ulaşmış olmaları bunun ifadesidir.

Fakat yine de eski Genelkurmay başkanının zamanında ettiği sözler boşuna olmamıştır. ABD Türkiye'nin kendi içindeki “terör”ün altedilmesinde gerekli desteği verdiği içindir ki, karşılığında şimdi Afganistan'da onun hesabına savaşacak asker desteği istemekte ve alacak gibi de görünmektedir.

Bu bizi Türkiye'nin gündemindeki üçüncü önemli soruna, Kürt sorununun güncel durumuna getirmektedir.

ABD'nin Kürt politikası uygulama safhasında

Kürt sorununda güncel durumun en önemli yönü, ABD'nin öteden beri telkin edip durduğu Kürt politikasının bir ucundan başlayarak artık resmen uygulamaya konmasıdır. TRT Şeş adımı ve kamuoyu

önünden sözü edilen öteki açılım hazırlıkları bunun ifadesidir. Bunların zamanlaması, yani yerel seçim sürecinde gündeme getirilmeleri, kuşkusuz özel niyet ve hesaplarla bağlantılıdır. Fakat uygulamaların kendisi bundan öteyedir ve daha temelli bir yönelimin göstergesidir. Devletin zirvesinde ortak bir mutabakata varılmaksızın bir ucundan da olsa Kürt diline kamusal alanda alan açmak hiçbir hükümetin özel harcı olamazdı.

Kürt sorunundaki bu yeni açılımın anlamı ve sınırları da yine Abdullah Gül tarafından Tahran yolunda açıklanmıştır. “Kürt sorununda güzel gelişmeler olacak” müjdesine kendisinin getirdiği açıklık, kendisine en yakın konumdaki bir gazeteci tarafından şöyle aktarılmaktadır: “O sözlerimin anlamı, bugünden yarına sorun çözücü yeni projelerin birbiri ardına gündeme taşınması değil elbette; bu bir süreç ve bu süreçte adımlar atıla atıla, geriye dönüp baktığımızda ‘bizim böyle bir sorunumuz mu vardı?’ diye kendi kendimize hayret edeceğimiz günler gelecek.”

Sorunun çözümüne bakışın çerçevesi ve sınırları eğer gerçekten buysa, Türk gericiliği payına sonuç bir kez daha hüsrana olacak demektir. Fakat bu, tutulan bu yeni yolun önemini yine de azaltmıyor.

Uygulanmakta olan ABD'nin Kürt politikasıdır ve bu Güney Kürdistan'la girilen yeni ilişkilerin içe yansımalarıdır. Güney Kürdistan'a ilişkin “kırmızı çizgileri”ni bir yana bırakmaya razı olanların bunu Türkiye'nin bünyesindeki Kürt sorununa ilişkin bazı adımlarla birleştirmeleri, mantıksal bir zorunluluk olduğu kadar politik bir gerekliliktir de aynı zamanda.

Yapılacak açılımların sınırları bellidir; resmi dili tartışma konusu yapmaksızın Kürt diline nispi bir kullanım alanı açmak ve bunu bazı kültürel hak kırıntıları ile birleştirmek. Bellidir diyoruz, zira bu gerçekte devletin daha ‘90’lı yılların ortalarında üzerinde mutabakata vardığı bir politikadır. Buna rağmen onu ABD'nin Kürt politikası olarak niteliyoruz, zira bunu daha o zamandan telkin edip duran da ABD idi.

Türk burjuva gericiliği yönünden bütün sorun bu politikanın gündeme getirilmesini silahlı Kürt hareketinin ezilmesine ve teslim alınmasına

endekslemesiydi. Bunda sonuç alınamadığı ölçüde bu politika da beklemede kalıyordu. Ama İmralı teslimiyeti buna uygun koşulları tam on sene önce ve beklenmedik bir biçimde yaratmıştı. Üstelik Abdullah Öcalan İmralı savunmalarında sorunu tam da bu sınırlara çekerek, yani siyasal özgürlük ve eşitlik istemini bir yana bırakarak sorunu salt Kürt dili ve kültürü alanında belli iyileştirmelerden ibaret bir çerçevede tanımlayarak devletin işini alabildiğine kolaylaştırmıştı da. Fakat bilindiği gibi devlet bu denli kolay bir teslimiyetin rehabetine kapıldı ve bir kez daha deve kuşu misali davrandı. Böylece Kürt sorununu hiç değilse bir dönem için kontrol altına alabileceği tarihi bir fırsatı kaçırdı.

Şimdi aynı politikayı ABD'nin baskısı altında nihayet gündeme getiriyor. Oysa koşullar şimdi birçok bakımdan çok farklı. Artık Türkiye'nin sınırlarının dibinde federe bir Kürt devleti, Türkiye'nin sınırları içinde yeniden güç ve moral kazanmış politik bir Kürt hareketi ve dağlarında da gerilla gücü var. Ayrıca Kürt hareketi kendi öz dinamizmi ile Abdullah Öcalan'ın on yıl önce İmralı'da çizdiği sınırları çoktan aştı. Biçim olarak üniter devlet tartışılmasa da Kürt hareketinin şimdiki çizgisi bir tür bölgesel özerklik talebine dayalıdır. Bu koşullarda dil ve kültür alanında üstelik zamana yayılmış küçük adımlarla Türk devletinin herhangi bir sonuç alma şansı yoktur.

Bu şans yalnızca bu adımlar çerçevesinde de olsa PKK eksenli Kürt hareketiyle girilecek ilişkiler sayesinde elde edilebilir. Muhatap alınması koşuluyla Kürt hareketi istemlerini sınırlamaya, düzenle bu sınırlı temel üzerinde uzlaşmaya ve bütünleşmeye fazlasıyla hazırdır. Zira İmralı sonrasının bütün bir ruhu budur.

Oysa halen hiç değilse resmi söylemde bu tür bir muhatap almayı devlet kategorik olarak reddetmektedir. PKK'nin tek taraflı olarak ve koşulsuz biçimde silahsızlandırılması istenmekte ve bu konudaki tüm umutlar da ABD'ye ve Güney Kürdistan yönetimine bağlanmaktadır. Sürecin perde arkasını kuşkusuz bilmiyoruz, ama olayın genel görünümüne ve mantığına baktığımızda, ABD'nin ve Güney Kürdistan'ın buna gücü yeteceğini sanmıyoruz. Tek şans burjuva basınında şu günlerde birilerinin de işaret edip durduğu gibi bir kez daha Abdullah Öcalan'dır. Devlet perde arkasında Abdullah Öcalan'ı bir biçimde razı ederse Kürt hareketinde büyük sarsıntılar yaratacak beklenmedik gelişmeler olabilir. Aksi durumda devletin zamana yayılmış kültürel hak kırıntılarına dayalı politikası Kürt sorununu yatıştırmak bir yana yalnızca daha da uyarır. Kürt halkının özgür iradesini ve istemlerini hiçe sayarak, devletin ihsanı biçiminde küçük küçük adımlarla bu sorunu zaman içinde bitireceklerini sananlar yanıldıklarını görmekte fazlaca gecikmeyeceklerdir.

Yerel seçimler aynasında sol hareket

Gündemdeki yerel seçimler sol hareketimizin güncel tablosunu anlamak bakımından gerçekten büyük yararlar sağlamıştır. Bunlardan bazılarını en özet biçimiyle sıralayalım.

İlkin, sistemin toplu iflası anlamına gelen küresel kapitalist kriz sıradan insanın yaşamını dolaysız olarak etkileyen açık ve sarsıcı bir olgu iken, solun hemen tüm kesimleri de krizin patlak vermesinin ardından bunu böyle dile getirmişken, yalnızca bir rastlantı olarak bu aynı döneme denk gelen bir yerel seçim olayı, kriz gündeminin kolayca geri plana itilmesine neden olabilmıştır. Türkiye solunun yön­süz ufuksuz gündelik sürüklenişine bundan daha çarpıcı bir güncel gösterge olamaz.

Öte yandan, burjuva düzen koşulları altındaki her devrimci seçim çalışmasının olmazsa olmaz iki temel koşulu vardır. İlkin, seçimleri vesile ederek kurulu düzenin karşısına onu cepheden hedef alan ve

mahkum eden açık bir devrimci programla çıkmak; ikinci olarak, bizzat seçimlerin kendisinden seçimlerin ve burjuva temsili kurumların açık ve etkili teşhiri için en iyi biçimde yararlanmak. “Birlikte Başarabiliriz Platformu” adı altında bir araya gelenler, genel olarak devrimci olmanın ve seçimlere devrimci bir konumda katılmanın, ondan devrimci amaçlarla yararlanmanın bu temel önemde, bu olmazsa olmaz iki koşulundan tümüyle uzak kalmışlardır. Bu olgu, Platformu oluşturanların devrimci olmadıklarının, gündemlerinde devrim diye bir sorun bulunmadığının, kitlelerin bilincini devrimci stratejik amaçlar doğrultusunda geliştirmenin onları hiç de ilgilendirmedığının en tam, ne dolaysız bir göstergesidir. Platformu oluşturanların seçim bildirgelerine, çalışmalarına ve söylemlerine yakından bakınız, klasik anlamda bir sosyal-demokrat akımlar toplamı görürsünüz. “Halkçı belediyeçilik” gevezeliği ya da ilk bakışta devrimci bir tınısı olana “yerel yönetimlerin devrimci temeller üzerinde yeniden kurulması” iddiası, klasik sosyal demokrat söylemin, her biçimiyle “belediye sosyalizminin” günümüze taşınmasıdır. Üretim ve mülkiyet ilişkileri sorunu bir yana itilmiş, tüm söylem ve propaganda bölüşüm ilişkileri alanına hapsedilmiştir. Bu klasik anlamda dört dörtlük bir sosyal-demokrat kimlik, konum ve tutumdur. Yerel yönetimler sorununa bakış, gerçek konum ve kimliklerin yerli yerine oturtulması bakımından paha biçilmez önemdedir ve gündemdeki yerel seçim buna gerçekten iyi bir vesile olmuştur.

Üçüncü bir önemli nokta, Kürt hareketiyle ilişkilerin aydınlatıldığı gerçeklerdir. Bu ilişkilerde kuşkusuz bir yenilik yok, 2002 seçimlerinden beri tekrarlanmaktadır bu. Fakat sonu aynı hızla bir çözülme ve dağılma olsa da ilk kez bu seçimde bu denli geniş bir platform hızla kurulabilmiştir. Peki ne uğruna? Kürt hareketinin oy potansiyelinden yararlanarak seçim sahnesinde sözümona boy göstermek uğruna. Bu ağır bir yargı gibi görünebilir, ama Platformun kuruluşuna ve hemen ardından akibetine bakınız, durumun tam olarak bu olduğunu görürsünüz. Devrimci olmak, hiç değilse düzene alternatif olmak iddiasındaki bir ittifakın ilkesel ve politik çerçevesinde anlaşılanlar nasıl olur da salt aday tartışmaları üzerinden onu terketmek yoluna gidebilirler? İttifakın gerçek içeriği ve amacının ne olduğunu görmek için bu soruyu yalnızca sormak bile yeterlidir.

Öte yandan, Abdullah Öcalan'ın cilt cilt savunmalarıyla, PKK'nin yeniden kuruluşuyla ilan

edilmiş resmi program ve stratejisiyle, izlemekte olduğu politikalarıyla ve buna eşlik eden söylemiyle, kitlelere yönelik olarak yürüttüğü propagandanın somut ve açık içeriği ile, politik konumu ve platformu yeterince açık olan, bütün bunların ışığında kurulu düzeni esas alan sosyal-demokrat nitelikli bir ulusal akım olduğu konusunda herhangi bir kuşku bulunmayan bir hareket, bugünkü biçimiyle Kürt ulusal hareketi, nasıl olur da hala da tümü devrim ve sosyalizm iddiası taşıyan sol akımlar toplamı için birleştirici bir eksen görevi görebilir? Bugünün Türkiye'sinde işte bu olabilmektedir. Kürt halkıyla dostluk adına, batının işçileriyle doğunun ezilen halkını sözümona birleştirmek adına. Bu akımlar bunu Kürt halkının dostları derneği ya da platformu adına yapsalardı yapılanın herşeye rağmen bir anlamı olurdu, o duygu yüklü “Kürt kardeşlerimiz” söylemi de buna otururdu.

Ama kendilerine marksist, sosyalist ya da devrimci diyen akımların, siyasal sorunların, bu arada Kürt sorununun devrimci ilkesel, ideolojik ve programatik anlamını ve gereklerini bu denli kolay biçimde bir yana bırakarak, burjuva demokratik sınırlarda bir Kürt hareketinin yedeğine girmeleri acınası bir iflas tablosudur. Bunun Kürt halkıyla devrimci dayanışma ya da Kürt emekçileriyle birlik adına yapıldığı iddiası ise söylemdeki duygusallıkla perdelenen kaba bir aldatmacadan öteye bir şey değildir. Kürt işçi ve emekçilerini ulusal sorunun burjuva çözümü sınırlarına hapsedmek, en yumuşak biçimiyle söylersek, onların gerçek çıkarlarına sırtını dönmektir.

Marksizmin ulusal sorunun ele alınışında ve çözümünde kendi devrimci ilkeleri ve pratikte denenip sınanmış devrimci programı vardır. “Kürt kardeşlerimiz” duygusal söylemiyle buna sırtını dönerek, belli tavizler karşılığında mevcut düzenle barışıp bütünleşmeyi bir strateji olarak benimsemiş bulunan reformist bir Kürt hareketine kendini endeksleyenlerin, devrimle ve devrimcilikle yakından uzaktan bir ilişkisi yoktur, olamaz.

ABD'nin ağırlık ve inisiyatif koymasıyla Kürt sorununda önümüzdeki dönemde gündeme gelmesi muhtemel gelişmeler, böylelerinin konum ve açmazlarını daha somut bir biçimde gözler önüne serecektir.

EKİM
(TKİP Merkez Yayın Organı Ekim'in Mart 2009 tarihli 257. sayısının başyazısıdır... www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

“Hüseyin Hoca” sosyalizmin günışığına uğurlandı...

Anıları mücadelemize ışık tutacak!

Hüseyin Temiz, dostlarının ve yoldaşlarının “Hüseyin Hoca”sı 13 Mart günü gerçekleştirilen cenaze töreniyle sonsuzluğa uğurlandı.

Küçük yaşlarda mücadeleyle tanışan, Ekim ve Parti saflarında uzun yıllar mücadele veren Hüseyin yoldaş 11 Mart akşamı, iki yıldır tedavi gördüğü akciğer kanseri nedeniyle hayatını kaybetmişti.

On yılı aşkın süredir Küçükçekmece bölgesinde devrimci sınıf çalışması yürüten Hüseyin yoldaş önce Yenibosna Cemevi’nde ardından da Yenibosna Çobançeşme Mezarlığı’nda gerçekleştirilen anmayla toprağa verildi. Ailesi; birlikte mücadele verdiği, aynı hücreyi, aynı sofrayı, aynı davayı paylaştığı yoldaşları ve Partisi; siyasal ve sendikal mücadelede yan yana, omuz omuza durduğu dostları, Hüseyin Hoca’yı güneşe uğurlamak için hazır bulundular.

Kısa ama onurlu ve mücadeleyle iç içe bir yaşam süren Hüseyin Hoca’nın Yenibosna Cemevi’ne getirilen naaşını ilk selamlayan, uğruna ölümü göze aldığı ve hayatını adadığı Parti oldu. Sabah erken saatlerden itibaren Hoca’ya son görevlerini yerine getirmek için Cemevine gelenler **Türkiye Komünist İşçi Partisi** imzalı **“Hüseyin yoldaş ölümsüzdür!”** yazılamasıyla karşılaştılar.

Sabah 10.00’den itibaren Hoca’nın ailesi, dostları ve yoldaşları Yenibosna Cemevi’nde hazırlıklara başladılar. Cemevi’nin önünde Hüseyin yoldaşın fotoğrafının yer aldığı “Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!” şiarlı pankartın yanısıra yoldaşları tarafından kızıl bayraklar açıldı. Hüseyin yoldaş için bir araya gelenlerin onun anılarını ve onu yitirmelerine duydukları öfkeyi paylaşarak öğlen saatlerine kadar burada beklediler.

Saat 13.00’e kadar süren bekleyişin ardından Cemevi’nde bir tören gerçekleştirildi. Hüseyin Hoca’nın naaşı başında gerçekleştirilen törende söz alan bir yoldaş, Hoca’nın mücadele yaşamından kesitler sundu ve burada Hoca’nın alınına kızıl bantını takmak için toplanıldığı belirtildi. Yapılan coşkulu konuşmanın ardından Hüseyin yoldaşın alınına kızıl bant takıldı ve bir dakikalık saygı duruşuna geçildi.

“*Saraylar saltanatlar çöker / kan susar birgün / zulüm biter: / menekşelerde açılır üstümüzde / leylaklarda güler... / bugünlerden geriye, / bir yarına gidenler kalır / bir de yarınlar için direnenler...*” dizeleri eşliğinde gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından yoldaşın naaşı ziyarete açıldı.

Hüseyin yoldaş son kez gören ziyaretçileri onu mezarlığa uğurlamadan önce hep bir ağızdan “Hüseyin yoldaş ölümsüzdür!” ve “Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez!” sloganlarını haykırdılar. Yoldaşın naaşı cenaze aracına bindirilerek defnedileceği Yenibosna Çobançeşme Mezarlığı’na doğru harekete geçti. Kitle de araçlara binerek mezarlığa doğru yola çıktı.

Mezarlık girişinde araçlardan inilerek kortejler oluşturuldu. Yürüyüş sırasında en önde Hüseyin yoldaşın fotoğrafı karanfillerle birlikte taşındı. Ardında ise yoldaşın Parti bayrağına sarılı tabutu yer aldı. Kızıl bayraklar eşliğinde taşınan tabutun ardında ise “*Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir! / BDSP*” pankartı açılarak kortej oluşturuldu.

Kızıl bayraklarla yürüyüşe geçen yüzlerce kişi yol boyunca sloganlarını öfkeyle haykırdı. “Hüseyin yoldaş ölümsüzdür!”, “Devrimciler ölmez devrim davası yenilmez!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Yeni Ekimler için ileri!”, “İşçi sınıfı savaştık

sosyalizm kazanacak!”, “İşçiler Parti’ye, devrime, sosyalizme!”, “Habip / Ümit / Hatice / Hüseyin yoldaş – Yaşıyor!” ve parti sloganları atıldı.

Mezar başında gerçekleştirilen anma programı Hüseyin Temiz şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehitler düşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından ilk sözü BDSP temsilcisi aldı.

Hüseyin yoldaşın kaybetmenin derin acısının yanında derin anısını da taşıdıklarını belirten BDSP temsilcisi, Temiz’in yaşamı boyunca koruduğu devrimci kişiliğiyle beraber devrim ve sosyalizm mücadelesine olan sarsılmaz bağlılığına vurgu yaptı. Hüseyin yoldaşın genç bir devrimciyken mücadele saflarına katıldığını belirterek, 12 Eylül sonrasındaki tasfiyeci rüzgara rağmen devrim ve sosyalizm mücadelesine olan bağlılığına değindi.

Hüseyin Temiz’in EKİM Hareketi’yle tanışarak Parti’ye ilerleyen sürecin ön saflarında yürüdüğünü, bu uğurda her türlü bedeli ödemesini bilen bir devrimci olduğunu sözlerine ekledi. Devrimci sınıf çalışması yürüttüğü Küçükçekmece bölgesinde, içinde yer aldığı örgütlenme çalışmalarından tanınan bir devrimci olduğu ifade edildi.

Konuşmanın son bölümünde ise Hüseyin yoldaşın devrimci kişiliğinin arkasında devrim ve sosyalizm mücadelesine duyduğu sarsılmaz inanca vurgu yapılarak, bıraktığı mücadele bayrağının Parti’li mücadeleyi daha da büyüterek daha yükseklere taşınacağı sözü verildi.

Ardından Küçükçekmece İşçi Platformu temsilcisi kısa bir konuşma gerçekleştirdi. 10 yıla yakın bir süredir Küçükçekmece’de devrimci sınıf çalışması yürüten Hüseyin yoldaşın işçi sınıfına devrim ve sosyalizm mücadelesini taşımaya çalıştığı ifade edildi ve işçi sınıfının devrimci örgütlenmesini yaratmak için yeni görevlere işaret edildi.

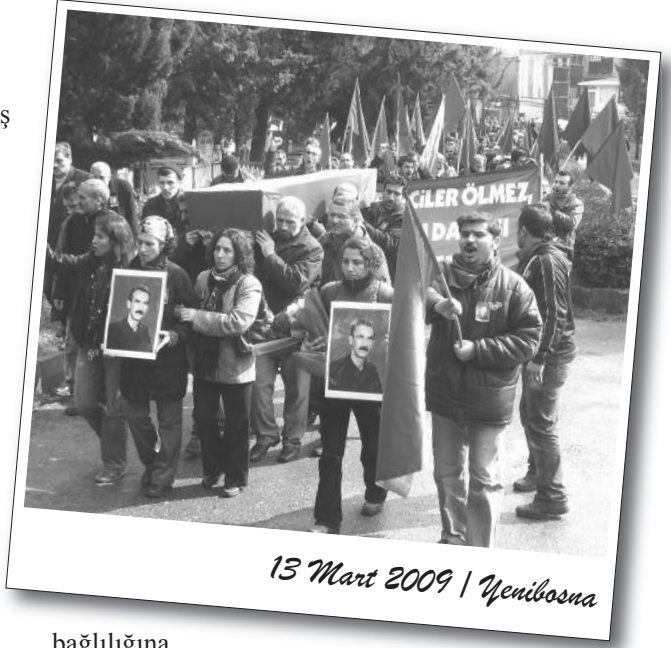
Anma etkinliği, cenaze töreni için gönderilen mesajların okunmasıyla sürdü. Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) İstanbul İl Örgütü, Kayseri Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkanı adayları Hacı Bora Koç, İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR), Devrimci Halkın Birliği ve Sefaköy’den Alinteri okurlarının gönderdiği mesajlar okundu.

Nazım Hikmet’in şiirleriyle devam eden etkinlik programında sonraki sözü Hüseyin yoldaşın, DESA Deri’nin Sefaköy’deki fabrikasında direnişe başladığı ilk günden beri yanında olduğu **Emine Arslan** aldı. Arslan şunları söyledi: “*Arkadaşlar, Hüseyin yoldaşımız, kardeşim benim ilk günümde, ilk direnişimde yanımda vardı. Bu mücadelenin tek başına sürmesinin arkasında yoldaşımız var, sizler varsınız. Hüseyin yoldaşım, kardeşim ölmedi. O hep kalbimizde yaşayacak. O’nu anılarıyla gelecek nesillere anlatarak yaşatmaya çalışacağız. O bedenlen öldü ancak biz onun canlılığını hep taşıyacağız. Buradan çok değerli ailesine, sevenlerine başsağlığı diliyorum.*”

Anmada söz alan Hüseyin yoldaşın abisi de kardeşleriyle gurur duyduğunu söyledi. Yaşamının son anına kadar devrim ve sosyalizmin çıkarlarını savunduğunu ifade etti. Ailesi adına anmaya katılan herkese teşekkür etti.

Anma programı Hüseyin yoldaşın dostları ve yoldaşlarının O’nun devrimci kişiliği ve mücadelesine ilişkin duygu ve düşüncelerini ifade etmeleriyle sürdü.

Yapılan konuşmalarda Hüseyin Hoca’nın işçi sınıfına, devrim ve sosyalizm mücadelesine olan

bağlılığına

vurgu yapıldı. Genç devrimcilere kattıkları ve işçi sınıfına olan inancı örnek gösterildi.

Anma programı gitar eşliğinde ‘*Varsa cesaretiniz gelin*’, ‘*Bize ölüm yok*’ ve ‘*Avusturya işçi marşı*’ ile son buldu. Kızıl karanfillerle uğurlanan Hüseyin yoldaşın mezarının kapatılmasının sonrasında anma programı mezarlık girişine kadar süren yürüyüşle sonlandırıldı.

Cenazeye Hüseyin Temiz yoldaşın Enerji Yapı-Yol Sen sürecinden mücadele dostları ve BEDAŞ çalışanları katılırken, KESK / Yapı-Yol Sen İstanbul Şubesi, DİSK’e bağlı Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir, Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi, Deri-İş Sendikası Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Gürsel Menteşe de Hoca’yı yalnız bırakmadı.

Törende ayrıca Hüseyin yoldaşın Küçükçekmece bölgesinde yürüttüğü devrimci sınıf çalışması süresince örgütlenme çalışmalarının içinde yer aldığı fabrikalardan işçiler katıldılar.

Güven Elektrik (Rowenta), Okaş’ın öncü işçileri de onu uğurlayanlar arasındaydı.

Törene çeşitli ilerici devrimci kurumlar da katılım sağladı. Proleter Devrimci Duruş, Devrimci Halkın Birliği, Mayıs’ta Yaşam Kooperatifi, Sefaköy’den Halkevleri üyeleri, Ürün Dergisi ve Sefaköy’den Alinteri okurları cenaze töreninde yer aldılar.

Cenaze boyunca öfkeli sloganlar hiç eksik olmadı.

Hüseyin hocanın devrimci kimliği, yaşamı sınıf partisi ile birlikte ele alındı. Sınıf devrimciğinde ısrar, sosyalizmde inat gibi özellikler Hüseyin yoldaşın kimliğinde anlatıldı. Onun anısını yaşatmanın onun mücadelesini devralarak daha ileriye taşımak ile mümkün olacağı vurgusu tüm törene hâkim oldu. Hüseyin yoldaş bir devrimciye yakışır biçimde ölümsüzler arasına yollandı.

Hüseyin yoldaş, her şeyden önce bu topraklarda sınıf devrimciliğinin bilincini ve ruhunu taşıyordu. Duruşuyla, pratiğiyle ve eylemli tutumu ile hep bu çizginin temsilcisi ve taşıyıcısı oldu. Bu çizginin sınıf ve emekçi kitleler içinde hayat bulması için sabırla, inatla, dirençle çalıştı. Uğrunda büyük bedeller ödeyerek ve nice fedakarlıkları göze alarak büyüttüğü devrim davasının bu topraklarda zafere ulaşması en büyük arzusuuydu. O’nun bu arzusunun, geride bıraktığı yoldaşları, dünya proletaryası mutlaka tamamlayacaktır. Buradan yoldaşımıza tüm devrimci duygularımızla son kez “hoşçakal” diyoruz...

Anıların mücadelemize ışık tutacak!

İstanbul’dan Komünistler

Kapitalizmin konut sorunu çözümü...

Kentsel değil rantasal dönüşüm

Adını sıkça duyduğumuz, kente dair her müdahalenin altından çıkan bir kavram var: *Kentsel dönüşüm!*

Akademik ortamda ortaya çıkışıyla kentsel rehabilitasyon, iyileştirme, güçlendirme, koruma gibi alt başlıkları barındıran kavram; günümüzde, özellikle belediyelerin “yenileme” anlayışına sıkışan bir halde karşımıza çıkıyor. Yerel seçimler vesilesi ile de rant savaşını hızlandıran burjuva partilerinin, her fırsatta “sağlıklı, modern bir yerleşim için kentsel dönüşüm” vaatlerini dillendirdikleri bir dönemde, konuyu toplumcu bir bakışla irdelemenin gerekli olduğunu düşünüyoruz.

Son yıllarda “kentsel dönüşüm” adı altında ortaya atılan projeler incelendiğinde; kentin ortasında kalmış emekçi semtlerinin, gecekondu bölgelerinin “yasallaştırma, dayanıklaştırma” bahanesiyle, kullanıcısıyla birlikte değiştirilmek istendiğini görüyoruz. Yine bugüne kadarki örnekler gösteriyor ki, bu değişim-dönüşüm sonucu ortaya çıkan değer maliyetinin katbekat üstünde alıcı bulduğundan; “girişimci” yeni kâr alanları oluşturmak için kenti dönüştürürken, belediyeler de bu ortaklığın çıkarlarını koruyan resmi muhataplar olarak karşımıza çıkıyor. Sonuçta, tabiatı gereği dönüşümü kaçınılmaz olan kentler için asıl sorun da anlaşılıyor:

Kentler ne için neye dönüşüyor?

Kapitalizmin 1970’lerde girdiği krizle ortaya atılan, Türkiye’de ise 24 Ocak Kararları ile hayat bulan neoliberal politikalar; eğitim, sağlık gibi hayatın her alanında belli düzenlemeleri öngörürken, kentlerin yeniden yapılandırılması anlamında da belli dönüşümleri hedeflemektedir. Mekan kavramı yeniden tanımlanırken, kentler de bu tanımlamayla birlikte yapılandırılmakta, markalaştırılarak alınıp satılabilir bir metaya dönüştürülmektedir. Bu pazarın işleyebilmesi için ise neoliberalizmin kuramcılarından Friedman’ın deyişiyle “küresel düşünüp, yerel davranmak” gerekmede, yerel yönetimler bu noktada devreye girmektedir.

Bu açıdan, bugün seçimler vesilesi ile birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortaya döken sermaye temsilcilerinin, kentsel dönüşüm ve görünen sonuçları konusunda tek dil, tek yürek olmaları şaşırtıcı değildir. Hedeflenen projeler sonuç itibarıyla sermaye güçlerinin ortak çıkarlarına hizmet edeceği için, hangi belediyenin hangi partinin elinde olduğu projelerin işleyebilmesi için tali planda kalmaktadır. Sorun onlar için rantın kimin elinde kalacağı sorunudur ve düzen partileri açısından yoğurdun kaymağını yiyebilme savaşı olarak devam eden sürecin bizim açımızdan aynı sonuçları üreteceğini görmek zor değildir.

Türkiye’de bu dönüşümü İstanbul üzerinden okuduğumuzda, 2010 yılında dünya kültür başkenti olma yolundaki kent için “İstanbul Manhattan olacak!” söylemlerinin ortaya atılması, Zaha Hadid gibi ünlü mimarlardan proje istenmesi; kentin ortasında kalmış ve oluşturulan “vizyona” uymayan gecekondu alanlarının, işçi ve emekçi semtlerinin “temizlenmesi”, tüm bunları gerçekleştirmek üzere de hukuki altyapının oluşturulması bu yönde kendini göstermektedir.

Bizzat belediyeler eliyle deprem, altyapı eksikliği gibi gerekçelerle dönüşüme zorlanan insanların daha

kötü şartlarda yaşamaya mahkum edilmesi geçmiş dönem yaşananları özetlemektedir. Yaşanan birkaç örnek dahi bütünü görmek için yeterli sonuçları vermektedir. İstanbul Güzeltepe’de yaşanan dönüşüm, deprem bahanesiyle evlerinden çıkartılan insanların, Mimarlar Odası’nın zemin ve konum açısından imara uygun olmadığını raporlarla belirttiği bir bölgeye yerleştirilmesi ile niyetleri açıkça ortaya sermişti. Yine İstanbul Zeytinburnu’nda bir yandan Deprem Master Planı gerekçe gösterilerek evler boşatılmaya çalışılmış, bir yandan da bölge için düşünülen yeni ticaret kompleksi belediyenin sitesinden açıkça ilan edilmişti.

Son dönemde uluslararası kamuoyunun dahi dikkatini çeken bir diğer örnek de Sulukule’de yaşandı, yaşanmaya devam ediyor. İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Fatih Belediyesi ve TOKİ işbirliğiyle Fatih’te 620 ev, bir otel, bir ticaret, kültür ve eğlence tesisini içeren Sulukule Yenileme Projesi, Kültür ve Tabiat Varlıkları Yenileme Kurulu tarafından onaylanarak kentsel dönüşüm kapsamına alındı. Projenin ilk aşamasında her ne kadar Belediye Başkanı projenin her aşamasını mahalleliye danışarak gerçekleştireceklerini, projenin kimseyi zarara uğratmayacağını ifade etse de, proje ilerledikçe ifadeler sertleşti ve bu konuda şu açıklamayı yaptı:

“Kanun gereği bizimle gelip uzlaşmayan 220 hane sahibi artık bu projeden yararlanamayacak. Biz kendi değer tespit komisyonumuzun onların mülkiyetleri için belirlediği rayiç bedelin yüzde 20’sini bankada kendi adlarına bloke ettirip, yolumuza devam edeceğiz.”

Bunun anlamı, belediye ile anlaşmayan 200 hane sahibinin istese de istemese de çıkartılacağıydı. Pazarlık yapma şansı verdiğini belirten belediye kendi belirledikleri miktarı zorla verip evleri zorla boşaltacağını açıkça ilan etti. Hukuki yollara başvuran mahallelinin, karşılarına çıkartılan “acele kamulaştırma” yasası ile evleri yasal olarak ellerinden alındı, kapalı kapılar ardında sermayedarlara satıldı. Mahkemesi devam eden binalar içinse, Nazi Almanyası’nı aratmayan biçimler kullanan belediyenin, geceleri kapıları işaretleyerek yıkımı buralardan başlattığı ortaya çıktı.

Bu örneklerde süreç, ev sahipleri açısından böyle işlerken, kiracılar için durum bir kat daha vahim bir hal almış durumda. Belediye ile pazarlık şansı olmayan kiracıların, kendilerine biçilen “kaderi” yaşamaya mahkum edildiğini görüyoruz. Sulukule örneğinde olduğu gibi 40 km uzaklıktaki Taşoluk’ta oturabileceği öngörülen kiracıların kira vermekte zorlanıyor olması, Güzeltepe’de öngörülen kiralari

ödeyemediği için kış soğuşunda otobüs duraklarında yaşamak zorunda kalan aileler, sermayenin dönüşüm için sunduğu alternatiflerin emekçiler nezdinde çözüm değil sorun ürettiğini kanıtlıyor.

Çözüm ararken...

Bugün pek çok kitle örgütü, akademik çevreler dönüşümün vurduğu bölgelerin sürdürülebilirliğini sağlamak amacıyla çalışmalar düzenliyor. Basında ilgi gören Sulukule gibi tarihi bölgeler için bölgenin özgün durumu vurgulanarak Avrupa Birliği, UNESCO fonlarını kullanan alternatif projeler hazırlanıyor; sosyal fonlar ile mevcut kullanıcıyı koruyacak, mülkiyet ilişkilerine dokunmayacak önlemler alınmaya çalışılıyor.

Her ne kadar bu çalışmalarla hedeflenen çözüm günümüz şartlarında mümkün gözüküyorsa da; sonrası düşünüldüğünde ortaya konan çözümlerin alandaki rantın artmasına, kiraların ve konut bedelinin yükselmesine, böylelikle mevcut kullanıcının değişmesine sebep olacağı gözardı ediliyor. Diğer bir açıdan, yapılan müdahaleler, niyetlerden bağımsız olarak sorunun bütünlüklü olarak kavranmasının ve soruna karşı mücadele edilmesinin de önünü kapatıyor.

Kentsel dönüşüm kapsamında ele alınan bölgeleri incelediğimizde, kendi özgün şart ve sorunlarının yanında kent yoksullarının yoğun olarak yaşadığı bölgeler olduğunu görüyoruz. Yenileme Projeleri tam da bu sebeple, “*çöküntü bölgelerini düzenlemek*” amacıyla ele alınıyor. Bu anlamda girişimci ve belediyeler açısından her gün bir yenisi eklenen projeler birbiri ile bir bütünlük arz ediyor. Sorun böylesine içiçe, saldırı da bütünlüklü olunca buna karşı verilecek mücadelenin de aynı bütünlükle ele alınması gerekiyor. Özetle, alternatifler arandıkça, tekil müdahalelerin çözümsüzlüğü de ortaya çıkıyor.

Açık ki, mülkiyet üzerinden şekillenen alternatif çözümler, somut bir karşılık üretmeyeceği gibi, tersine kiracıların ve sayıları artan evsizlerin barınma hakkını açıkça gaspedecektir. Bu yüzden verilecek mücadele öncelikle, **devletin herkesin barınma hakkını güvence altına alması talebi** üzerinden şekillenmeli, sistemin oluşturduğu işsizlik, sosyal güvencesizlik, geleceksizlik gibi sorunlara karşı bir mücadele hattı oluşturularak her anlamda kalıcı bir çözüm arayışına gidilmelidir. Sonuç olarak sermayenin öngördüğü dönüşümler ile mücadele ancak sorunun kaynağı doğru anlaşıldığı oranda mümkün olacaktır.

Toplumcu Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları

16 Mart, Halepçe ve Gazi katliamlarını protesto eylemlerinden...

Katliamları unutmamak, unutturmayacağız!

İstanbul: “Vardık, varız, varolacağız!”

16 Mart 1978’de faşist devletin Beyazıt Meydanı’nda üniversiteden toplu çıkış yapan devrimci öğrencilere yaptığı bombalı ve silahlı saldırı ile 16 Mart 1988’de Halepçe’de Saddam rejiminin Kürt halkına düzenlediği katliam, 16 Mart günü Beyazıt Meydanı’nda devrimci, demokrat, yurtsever ve ilerici öğrenciler tarafından protesto edildi.

Eylem İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi’nden sloganlarla çıkış yapılarak diğer fakültelerden gelen öğrencilerle buluşmasıyla başladı. Diğer üniversitelerden “Emperyalizme, şovenizme, ikiyüzlü politikalarla karşı yaşasın halkların kardeşliği / Kürt halkına özgürlük” yazılı pankartlarıyla gelen yaklaşık 100 kişilik grup Beyazıt otobüs duraklarında “Yaşasın devrimci dayanışma” sloganıyla karşılandı. Buradan araç yolu trafiğe kapatılarak Beyazıt Meydanı’na doğru sloganlarla ve alkışlarla yürüyüşe geçildi.

İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüs’ten toplu bir şekilde çıkmaya çalışan öğrencilere ise ana kapı açılmadı ve tek tek yan kapıdan çıkılması dayatılmaya çalışıldı. Kapı açılana kadar sloganlarla bekleyeceğini söyleyen öğrencilerin kararlılığı üzerine polis geri adım attı. Merkez Kampüs’ten toplu bir şekilde “16 Mart’ta Beyazıt’ta katleden devlettir. Onlar akladı biz hesap soracağız!” pankartıyla çıkan öğrenciler dışarıdaki kitleyle buluştu.

Basın açıklamasına geçilmeden önce kısa bir konuşma yapıldı.

Ardından 5. Dünya Su Forumu’nu protesto eden platform bileşenlerine yapılan polis saldırısı kınandı ve basın metni okundu. Buradan Beyazıt katliamının yaşandığı Eczacılık Fakültesi önüne geçilerek katliamda yaşamını yitiren öğrenciler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Fakülte önüne kızıl karanfiller bırakıldı. Ardından Grup Munzur ile birlikte “Gündoğdu”, “Beyazıt” ve “Herne peş” marşları okundu. Sloganlarla Merkez Kampüs araç kapısı önüne yürünerek eylem sonlandırıldı. Eyleme yaklaşık 300 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul

Katliam Ankara’da lanetlendi

16 Mart şehitleri, 16 Mart akşamı saat 17.00’de, Yüksel Caddesi’nde Ekim Gençliği, Gençlik Derneği, DGH, YDG, SGD, Tüm-İGD, Genç Kurtuluş, SDG ve Öğrenci Kolektifleri tarafından gerçekleştirilen eylemle anıldı.

Eylemin örgütleyicileri adına okunan basın metninde devlet eliyle örgütlenen katliam süreci anlatıldı. Faşist saldırıların bugün de sürdüğü hatırlatıldı. 200’ü aşkın kişinin katıldığı eylem hep bir ağızdan söylenen marşlarla sona erdi.

Ekim Gençliği / Ankara

Cebeci’de 16 Mart anması

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü’nde 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamlarının yıldönümünde Ekim Gençliği, YDG, DGH, Tüm-İGD, Öğrenci Kolektifleri, Marksist Bakış ve YDGM tarafından ortak bir anma etkinliği düzenlendi.

Eğitim Bilimleri Fakültesi’nin avlusunda gerçekleştirilen etkinlik devrim şehitleri adına saygı duruşuyla başladı. Ardından anmanın örgütleyicileri

adına bir arkadaşımız ortak metni okudu. Katliamların bizzat devlet eliyle örgütlendiği hatırlatılarak, katil devletten hesap sorma çağrısı yapıldı. Anma etkinliğine yaklaşık 100 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / Cebeci

Katliamlar Uludağ’da lanetlendi!

12 Mart Gazi, 16 Mart Beyazıt, 16 Mart Halepçe katliamları Uludağ Üniversitesi ana kampüste lanetlendi. 12 Mart günü saat 16.00’da KYK yurtları önünde, Uludağ Üniversitesi Öğrencileri adına yapılan basın açıklamasında geçtiğimiz yıl 10 Mart’ta yaşanan faşist saldırı da gündemleştirildi.

12 Mart Gazi katliamının teşhirinin yapılmasıyla başlayan basın açıklamasında, 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamları anlatıldı. Kontrgerilla saldırılarının ortak noktalarının vurgulandığı ve arkasındaki gücün ortak olduğunun belirtildiği açıklama geçtiğimiz yıl yaşanan sürecin aktarımı ile sürdü. Basın açıklamasına 45 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / Bursa

Eskişehir’de 16 Mart protestosu

16 Mart günü Yunus Emre Yurdu önünde toplanan üniversite öğrencileri katliamları lanetlemek için yürüyüş düzenledi.

“16 Mart Beyazıt Katliamının Sorumlusu Devlettir Hesabını Soracağız! / Üniversite Öğrencileri” pankartının açıldığı yürüyüş Migros önüne kadar zılgıt, alkış ve sloganlarla sürdü. Migros önüne gelindiğinde basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamada Beyazıt katliamının hangi koşullarda gerçekleştirildiğine değinildi. Faşizmin dün olduğu gibi bugün de katliamların ve saldırıların altında imzası olduğu belirtilirken, geçen yıl Anadolu Üniversitesi’nde yaşanan sivil faşist saldırı, Akdeniz ve Ankara Üniversiteleri’ndeki saldırılar örnek verildi. 5 bin Kürt’ün katledildiği Halepçe Katliamı’na değinildi.

Etkinlik müzik dinletisi ve okunan şiirlerle sonlandırıldı. DPG, DGH, DÖB, Ekim Gençliği, Eskişehir Gençlik Derneği, Odak / Genç Direnişçi tarafından örgütlenen eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı.

Ekim Gençliği / Eskişehir

Kütahya’da 16 Mart protestosu

16 Mart günü Kütahya merkezde Küçük Park önünde gerçekleştirilen eylemle Beyazıt katliamı

lanetlendi.

Üniversite öğrencilerinin düzenlediği basın açıklamasına Eğitim-Sen Kütahya Şubesi de destek verdi.

“16 Mart Katliamını Unutmadık Unutturmayacağız!” pankartının açıldığı basın açıklamasında Beyazıt katliamının nasıl ve kimler eliyle gerçekleştirildiği anlatıldı. Bu ve benzeri katliamların devrimci mücadeleyi sona erdiremeyeceği, her türlü baskıya ve zorbalığa karşı devrimcilerin her tarihte, her yerde onurlu mücadelelerini sürdürdüğüne vurgu yapıldı.

Ekim Gençliği / Kütahya

Samsun’da katliamlar protesto edildi

Samsun’da 15 Mart’ta, 12 Mart Gazi, 16 Mart Halepçe ve Beyazıt katliamlarını lanetlemek için eylem gerçekleştirildi. Çiftlik Caddesi Liseler Sokağı’nda toplanılmasının ardından meşalelerle Süleymaniye Geçiti’ne doğru yürüyüşe geçildi. “Beyazıt, Halepçe, Gazi katliamını unutmamak, unutturmayacağız!” pankartının açıldığı eylemde sloganlarla Süleymaniye Geçiti’ne girildikten sonra basın metni okundu.

Eylemde Newroz öncesi operasyonlarda 11 yurtseverin gözaltına alınması, “Halkların kardeşliği” şiarı yükseltilerek protesto edildi.

Ardından sermaye devletin katliamcı yüzünü gösterdiği Beyazıt ve Gazi katliamları lanetlendi. Kimyasal silahlarla binlerce masum insanın katledildiği Halepçe katliamının da unutulmadığı ve unutturulmayacağı ifade edildi.

Eylemi EMEP, Halk Cephesi, SGD, Ekim Gençliği, ÖGD, SDP, Sosyalist Parti ve Türkiye Gerçeği gerçekleştirdi.

Ekim Gençliği / Samsun

Ekim Gençliği'nin faaliyetlerinden...

İstanbul EG'nin ikinci dönem çalışmalarından...

İÜ'de sosyalizm propagandası

Seçim faaliyetimiz İÜ'de sosyalizm propagandasıyla başladı. “Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!” şiarlı afişlerimizi Fen-Edebiyat Fakültesi ve Merkez Kampüs'te astık. BDSP seçim bildirgelerini de öğrencilere ulaştırmaya başladık. Birçok öğrenciyle seçimler üzerine tartışma fırsatı yakaladık. Kendi seçim platformumuzu ve seçimlere bakışımızı anlattık. Düzen partilerinin bizlere hiçbir şey veremeyeceği ve kurtuluşun sosyalizmde olduğu vurgusunu yaptık.

Hafta başından itibaren öğle saatlerinde yemekhane girişinde Ekim Gençliği masası açarak dergimizi öğrencilere ulaştırdık. İki gün içerisinde yaklaşık 45 dergiyi, öğrencilerin her şeye ilgisizleştirildiği bir ortamda onlarla tartışarak kullandık. Yemekhaneye giren öğrencilere seçim bildirgemizi de ulaştırdık.

16 Mart'ta Beyazıt'tayız!

Devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici öğrenciler olarak 16 Mart Beyazıt ve Halepçe'yi anmak içingerçekleştirilen Beyazıt eyleminin öncesinde, eylemin çağrısını yapan afişlerimizi okulumuzun dört bir yanında kullandık. 16 Mart'ın tarihini ve günümüzdeki anlamını anlatan bildirilerimizi de öğrencilere ulaştırdık.

Hüseyin yoldaş ölümsüzdür!

13 Mart günü ise Hüseyin yoldaşın cenaze törenine çağrı yapan afişleri kullandık. BDSP'nin yaptığı açıklamayı afiş olarak Edebiyat Fakültesi ve Merkez Kampüs'te kullandık. Ayrıca Edebiyat Fakültesi'nde Hüseyin yoldaşın mücadele alanlarında ve etkinliklerdeki fotoğraflarından oluşan bir sergi yaptık.

Ekim Gençliği'ni öğrencilere ulaştırmaya Taksim'de devam ediyoruz!

Ekim Gençliği'nin satışını okullarımızda ve alanlarda gerçekleştirmeyi sürdürüyoruz. Bir yandan öğrenci gençliğe ticari eğitim uygulamalarını, işsizlik ve geleceksizlik sorununu anlatırken, diğer yandan güncel gelişmelerden haberdar ederek tarafını belirlemesini istiyoruz.

13 Mart günü Taksim İstiklal Caddesi'nde Ekim Gençliği satışı gerçekleştirdik. Satışın yanında BDSP'nin seçim bildirgelerini işçilere, emekçilere ve öğrencilere ulaştırdık.

Satış sırasında yaptığımız ajitasyon konuşmalarında seçimlerin çözüm olmadığını vurgulayarak, çözümün devrimde ve sosyalizmde olduğu söyledik. BDSP'nin seçimlere sınıfın bağımsız devrimci programıyla katıldığını belirterek, seçimlerde oyumuzu düzen partilerine değil devrime ve sosyalizme vermemiz gerektiği çağrısını yaptık.

İstanbul Ekim Gençliği

Ege Üniversitesi'nde devrimci seçim çalışması

Yerel seçimler sürecinde düzen partileri tarafından aldatılan, sahte vaatlerle sersemletilen geniş emekçi kesimleri içinde gençlik de önemli bir yer tutmaktadır. Paralı eğitim uygulamaları ve neo liberal politikalarla geleceksizliğe mahkûm edilen gençliğin kapitalist sistemde bulacağı bir çözüm yoktur. Seçim sürecinde gençliğin biriken öfkesini dizginlemek ve gençliği düzen içi kanallara yöneltmek için düzen partilerinin

vaatleri birbirini izlemektedir. Bunun yanında reformist hayallerle gençliğin beyni bulandırılmaktadır.

Ekim Gençliği olarak, seçim sürecinde düzenin sahte vaatlerine ve reformist hayallere karşı gençliği geleceği için mücadele etmeye çağırıyor ve kurtuluşun sosyalizmde olduğunu haykırıyoruz. Gençliği seçimlerde devrimci tutum almaya ve bağımsız sosyalist adayımızı desteklemeye davet ediyoruz. Bu kapsamda İzmir Ekim Gençliği olarak yaptığımız “Kriz, seçimler ve gençlik” başlıklı panelin çalışmalarını okulumuzda yürüttük.

Ayrıca sınıf devrimcilerinin seçim bildirisini dağıtıyor ve okulumuzu “Yaşanabilir bir kent insanca bir yaşam için sosyalizm!”, “Seçim aldatmacası değil, devrimci sınıf mücadelesi! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde” şiarlı Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu imzalı afişlerle donatıyoruz.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

DEÜ'de seçim çalışmalarından...

Yerel seçimlere az bir zaman kala gençliği düzenin seçim oyununu bozmaya çağırmaya devam ediyoruz. Kapitalist sistemin gençliğe hiçbir gelecek vaat etmediğini, gençliğin geleceğinin ancak devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmekten geçtiğini vurguluyoruz.

Bu çerçevede İzmir Ekim Gençliği olarak Ege Üniversitesi'nde gerçekleştirdiğimiz “Kriz, seçimler ve gençlik” başlıklı panelimizin çalışmalarını yürüttük. Ekim Gençliği imzalı panele çağrı yapan afişlerimizi üniversite kampüsünde ve civardaki otobüs duraklarında, panele çağrı yapan ozalitlerimizi merkezi kafelerde kullandık. Yanı sıra BDSP'nin “Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde” ve “Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm” şiarlı afişlerimizi yapıyoruz.

Ayrıca Dokuz Çeşmeler yerleşkesine açmış olduğumuz Ekim Gençliği masasından BDSP'nin seçim bildirgesi ile birlikte panelin el ilanlarını dağıtıyoruz. Böylece öğrencilerle seçimlere ilişkin sohbetler etme olanağı yakalıyoruz.

Dokuz Eylül Üniversitesi Ekim Gençliği / DEÜ

İzmir'de Ekim Gençliği satışı

Ekim Gençliği dergisini dönem boyunca yürüttüğümüz çalışmalarımızla gençlik kitlesine ulaştırıyoruz. Bunun yanı sıra kentin merkezi yerlerinde yaptığımız satışlarımızla sesimizi daha geniş kesimlere ulaştırıyoruz.

Bu kapsamda 14 Mart günü İzmir'in merkezi bir noktası olan Karşıyaka Çarşısı'ndaydık. Militan satışıımız boyunca yaptığımız ajitasyon konuşmalarında kriz, geleceksizlik ve seçim konularını işledik. Geleceksizliğe, işsizliğe karşı mücadeleyi yükseltmeye çağrı yaptık, krizin faturasını ödemeyeceğimizi ilan ettik. Gençliğin seçim oyunlarına kanmayacağını haykırarak **İzmir Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı N. Şafak Özdoğan**'a destek istedik.

Canlı ve somut ajitasyon konuşmalarımız oldukça dikkat çekti. Dergimiz onlarca gence ulaştı. Bu arada bulunduğumuz çarşıda İP bildiri dağıtımı yapıyor ve ses aracı ile dolaşıyordu. Bu gerici-ulusalcı ajitasyona karşı devrim ve sosyalizmin propagandasını yaptık. Faaliyetimiz iki saat sürdü ve ilgiyle karşılandı.

İzmir Ekim Gençliği

“Kriz, seçimler ve gençlik” paneli

Yerel seçimler yaklaşırken, genç komünistler olarak, düzenin seçim oyununa kanmama, reformist hayallere kapılmama çağrısını üniversitelerde yükseltiyoruz.

Gençliğin bugün yaşadığı işsizlik, geleceksizlik, paralı eğitim gibi sorunların çözümünün kapitalist sistemin yıkılmasından geçtiğini anlatıyor, gençliği örgütlü mücadeleye çağırıyoruz.

Bu kapsamda İzmir Ekim Gençliği olarak örgütlediğimiz “**Kriz, seçimler ve gençlik**” başlıklı söyleşimizi 18 Mart günü Ege Üniversitesi Mühendislik Kafe'de gerçekleştirdik.

Söyleşiyi gerçekleştirdiğimiz kafenin camlarına ve duvarlarına “Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” ve “Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!” şiarlı BDSP afişleri ile birlikte “**Düzenin partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var! / Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!**” şiarlı Ekim Gençliği imzalı ozalitimizi astık.

Söyleşimiz Ekim Gençliği adına yapılan konuşma ile başladı. Yoldaşımız, gençliğin sistem tarafından paralı eğitime tabi tutulduğunu, işsizliğe mahkûm edilip geleceksizleştirildiğini ifade etti. Sistemin kendisinin vermiş olduğu eğitimin KPSS, KPDS, TUS, DGS vb. ile ölçülmeye çalışıldığına, diplomalardaki ünvanları kaldırarak yoğun emek sömürüsünü derinleştirdiğine değindi. Bu çerçevede her geçen gün daha da geleceksizleştirilen gençliğe bu sistemin hiçbir gelecek veremeyeceğini vurguladı ve gençliğin tek kurtuluşunun bu sistemi yıkmaktan geçtiğini kaydetti.

Özdoğan: “Gençlik kendi talepleriyle mücadele etmeli!”

Ardından **İzmir Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan adayı N. Şafak Özdoğan** sözü aldı. Düzen tarafından ezilen ve sömürülen işçi ve emekçilerin, gençliğin, kadınların, Kürt halkının nihai kurtuluşunun tüm zenginlikleri ellerinde bulunduran bir avuç asalağın düzenlerini yıkmaktan geçtiğini ifade ederek sözlerine başlayan Özdoğan, sınıf devrimcilerinin ise işçi sınıfı önderliğinde bir devrimi örgütleyerek sosyalist işçi-emekçi iktidarı kurmayı hedeflediklerini belirtti. Seçim süreçlerinde kitlelerin politikleşmeye açık olduklarını, bu atmosferden yararlanarak devrimci sınıf çalışmalarını derinleştirdiklerini ifade etti. Seçimleri bir fırsata dönüştürüp krizin etkilerine karşı işçi ve emekçileri, gençliği kendi talepleri etrafında mücadele etmeye çağırdıklarını vurguladı. Üniversite gençliğinin de kendi talepleri etrafında mücadele etmesinin yakıcılığına değinerek sözlerine son verdi.

Konuşmaların ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Canlı bir tartışma zeminin yakalandığı söyleşide AKP-CHP tartışmaları üzerinden gelen sorulara düzenin her iki kesiminin de teşhiri yapılarak cevap verildi. Sınıf devrimcilerinin seçim sürecinde neden boykot taktiği izlemedikleri ve bir takım platformlarla neden ortaklaşmadıkları anlatıldı. Söyleşi gençliğe, mücadelenin bir parçası olma çağrısıyla son buldu.

İzmir Ekim Gençliği

Gençlik hareketinden...

İTÜ Maçka Kampüsü'nde saldırıları protesto

Geçen dönem İTÜ'de yaşanan faşist saldırının ardından birçok devrimci-demokrat öğrenciye soruşturma açılmış ve bu soruşturmalar neticesinde çeşitli uzaklaştırma cezaları verilmişti. Kalbinden bıçaklanarak günlerce yoğun bakımda kalan arkadaşımıza kınama, bacağından bıçaklanan arkadaşımıza bir ay, kolundan bıçaklanan arkadaşımıza bir hafta, bunların dışında saldırıya uğrayan iki kişiye ise bir yarıyıl ve bir kişiye de bir ay uzaklaştırma cezası verildi.

Ayrıca İTÜ yönetimi afiş asma ve masa açma yasağına uymadığı gerekçesiyle 30 öğrenciye soruşturma açmış ve birçok öğrenciye bir hafta uzaklaştırma cezaları vermişti.

İTÜ yönetimi tüm baskı ve saldırılarla yetinmeyerek Hazırlık Fakültesi'ne diğer fakültelerden öğrencileri almama kararı almıştı. Bu kararın ardından ÖGB'ler giriş-çıkışta tüm öğrencilerin üzerini didik didik aramaya başlamıştı. Ayrıca İTÜ yönetimi Hazırlık Fakültesi'nin içerisine 70 civarında kamera yerleştirerek öğrencileri her an kontrol altında tutuyor. Yanısıra sivil ve çevik kuvvet polisi fakülteye serbestçe girip çıkıyor.

İTÜ öğrencileri bu saldırıları teşhir etmek için 18 Mart günü Maçka Fakültesi'nde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamanın öncesi Hazırlık Fakültesi önünde yaygın bir bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Ayrıca Hazırlık Fakültesi'nin içinde basın açıklamasına çağrı amacıyla afiş ve bildiriler yaygın bir şekilde kullanıldı.

Saat 12.30'da ÖGB'ler elinde basın açıklamasının ozalit pankartını taşıyan arkadaşımızı fakülteye almayacaklarını söyledi. Bunu üzerine bizler de sivil polis ve ÖGB barikatını yararak pankartımızı açıp "Baskılar bizi yıldırılmaz!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek!" vb. sloganları eşliğinde Hazırlık binası içerisinde bir yürüyüş gerçekleştirdik. Öğrencilere kapıda yaşanan gelişmeleri anlatıp dışarıdaki basın açıklamasına çağrı yaptık.

Çağrımızın ardından tekrar sloganlar eşliğinde dışarı çıktık ve Hazırlık Fakültesi kapısı önünde basın açıklamamızı gerçekleştirdik. Açıklamada Hazırlık'ta son süreçte yaşanan saldırıların hangi amaca hizmet ettiğinin ortada olduğu ve saldırı sonrasında alınan baskıcı yasakların daha önceden planlandığı söylendi. Basın açıklamasına yaklaşık 60 öğrenci katıldı.

İTÜ Ekim Gençliği

Genç-Sen'den burs eylemi

İzmir Büyükşehir Belediyesi öğrencilere verdiği bursları kesti. Burslara başvuru yapıp belgelerini teslim edenlere 900 TL yerine 500 TL verilecek. Belgelerini henüz vermeyenlerin ise randevuları iptal edildi. İşçi ve emekçi çocuklarının eğitim hakkını gasp edenler bu uygulamalarına bir yenisini daha eklemiş oldular.

12 Mart günü sabah saatlerinde Genç-Sen üyeleri toplanarak, öğlen yapılacak basın açıklamasının afişlerini yaygın olarak yaptılar. Eylem öncesinde Edebiyat Fakültesi'nde ve Ziraat Cafe'de ajitasyon konuşmaları yapıldı. Öğlen hazırlık önünde toplanıldı ve ajitasyon konuşmaları yapılarak, sloganlar atılarak eylem başlatıldı.

Eylem boyunca "Bursumu geri istiyorum!", "Diplomalı işsiz olmayacağız!", "Parasız eğitim istiyoruz!", "Eğitim hakkımız engellenemez!", "Eşit,

parasız, bilimsel, anadilde eğitim! , "Krizin bedeli patronlara!", "Sermaye defol, üniversiteler bizimdir!" sloganları atıldı.

"Krizin faturasını ödemeyeceğiz! Burslarımızı geri istiyoruz!" şiarlı ozalitin açıldığı eylem öğrenci çarşısında alkışlarla devam etti. Okunan basın açıklamasında krizin sonuçlarına değinildi, diplomalı işsizliğe dikkat çekildi, bursların da kesildiği belirtildi. Genç-Sen'in burslar için imza kampanyası başlatacağı açıklandı. Eyleme 35 kişi katıldı.

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

EÜ'de Genç-Sen faaliyetleri

Genç-Sen olarak "Krizin faturasını ödemeyeceğiz, diplomalı işsiz olmayacağız!" başlıklı bir çalışma yapılması ve bu çalışmanın bir sempozyum ve yürüyüşle tamamlanması planlanmıştır. İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin bursları kesmesi nedeniyle çalışma kapsamına burs sorunu da dahil edildi.

17 Mart günü imza kampanyası çalışmaları somut olarak başladı. Hazırlık önünde masa açılarak "Burslarımızı geri almak için bir imza da sen at", "Burslar kesildi, harçlar 3000 TL olacak, biliyor muydunuz?", "Krizin faturasını ödemeyeceğiz!" şiarlı dövizler asıldı ve imzalar toplandı.

İmza kampanyası 27 Mart'a dek sürecek. 27 Mart'ta Ege Üniversitesi ve Dokuz Eylül Üniversitesi kendi kampüslerinde yürüyüşler düzenleyerek Konak YKM'de buluşacak. Buradan İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne yürünecek. Yürüyüşün ardından imzalar TBMM'ye gönderilecek. Kampanyanın imza metni şöyle:

"Öğrencilere verilen burslarla ilgili kanun hükmünün 15 Mart 2009 tarihli resmi gazetede yayınlanmasının ardından verilen burslar kesilmiş ve randevular iptal edilmiştir. Eğitim hakkımız, paralı eğitim uygulamalarıyla gasp edilmektedir. Var olan bursların da kesilmesiyle bu hak gaspı derinleşmektedir. Var olan ekonomik krizin faturası biz öğrencilere kesilmektedir. Biz, aşağıda imzası bulunanlar krizin faturasını ödemeyi reddediyoruz.

- Parasız eğitim istiyoruz!
- Kesilen burslarımız geri ödensin, başvuru belgeleri alınmaya devam edilsin!
- Tüm öğrencilerin temel ihtiyaçlarını (barınma, ulaşım, beslenme, kırtasiye v.b.) karşılayacak karşılıksız burs istiyoruz!"

Ege Üniversitesi Ekim Gençliği

DEÜ'de gündem kriz

Dünya ölçeğinde yaşanan krizden işçiler ve emekçiler kadar üniversite gençliği de olumsuz etkilenmektedir. Bu kapsamda İzmir Dokuz Eylül

Üniversitesi'nin İktisat, Eğitim, Hazırlık ve Mühendislik fakültelerinde "Kriz ve krizin gençliğe etkileri" başlıklı birçok toplantı yaptık. Genel olarak üniversite gençliğinin özelde ise üniversitemiz öğrencilerinin sorunlarına karşı mücadele yol ve yöntemlerini tartıştık.

Krizle birlikte derinleşen diplomalı işsizlik ve geleceksizlik sorununun bütünlüğü içinde işlenmesi çalışmamızın temelini oluşturacak. Ayrıca belediye burslarının kesilmesini, yemek zammını paralı eğitim temelinde ele alarak etkili bir pratik faaliyete konu etmeyi planlıyoruz.

Geçen hafta, 19 Mart günü yapacağımız "Kriz ve geleceksizlik" başlıklı toplantının açık duyurusunu yapmayı kararlaştırdık.

DEÜ Genç-Sen geçtiğimiz dönem merkezi materyallerin kullanımı dışında herhangi bir faaliyet gerçekleştirememişti. Bu dönem tüzüksel normları bir kenara bırakıp üyelik formlarını yenileyen merkezi Genç-Sen, "Krizdeyiz, yarısını öderiz!" kampanyasını yemekhane zamları üzerinden işlemeyi hedefliyor.

Gerçekleştirdiğimiz şube genel kurulunda, merkezi kampanyanın içeriğine müdahale ederek yerelin ihtiyacının "zamların geri çekilmesi" üzerinden etkin bir kitle faaliyeti olduğunu belirttik. Ayrıca sorunun paralı eğitim sisteminin bir parçası olduğunu, krizle birlikte derinleşmiş olduğunu vurguladık. Çalışmanın kitleye mal edilmesinin önemi üzerinde durduk. DEÜ Genç-Sen henüz haftalık pratik faaliyeti kurgulamanın ötesine geçememekte, süreç kendiliğindenci bir hatta ilerlemektedir. Bu nedenle, önümüzdeki hafta bir yemekhane anketi yapılarak kitlenin tepkisinin ölçülmesi, ardından rektörlükle görüşme, anketlerden çıkan sonuca göre de bir sonraki haftanın pratik faaliyetinin kurgulanması hedefleniyor.

Dokuz Eylül Üniversitesi Ekim Gençliği

Uludağ Üniversitesi'nde basın açıklaması

16 Mart Halepçe katliamına ilişkin Bursa Uludağ Üniversitesi'nde Yurtsever Demokratik Gençlik Meclisi tarafından 17 Mart günü basın açıklaması gerçekleştirildi.

Kütüphane önünde "16 Mart Halepçe Katliamını ve devlet terörünü kınıyoruz!" pankartının açıldığı eylemde yaklaşık 60 kişi mediko-sosyalin önüne alkış, ıslık ve sloganlarla yürüdü.

Mediko-Sosyal önüne gelindiğinde ise birkaç ülkücü yürüyüşü provoke etmeye çalıştı. Buna "Faşizme karşı omuz omuza!", "Halepçe'yi unutma, unutturma!" sloganlarıyla karşılık verildi. Daha sonra basın açıklaması yapıldı.

Uludağ Üniversitesi Ekim Gençliği

Emekçi Kadın Komisyonları'ndan tüm işçi ve emekçi kadınlara çağrı:

Düzen partilerinden hesap soralım, hak ve taleplerimiz için mücadeleye katılalım!

4-5 yılda bir tekrarlanan seçim oyunu yine sahnede. Burjuva partilerin hepsi emperyalizme ve işbirlikçi sermayeye hizmette, işçi ve emekçilere, ezilen halklara düşmanlıkta birbirleriyle yarışıyorlar.

Düzen partileri, işçi ve emekçilerin ücretlerinden kesilen vergilerle trilyonları ortalığa saçarak seçim çalışması yürütmektedir. Birbirleriyle kıyasıya rekabete tutuşan düzen partilerinin en büyük amacı bu yarış galibiyetle sonuçlandırmaktır. Yerel seçimler sözkonusu olduğunda bu rekabet daha çok kızışmaktadır. Çünkü ortada ranta ve yağmaya dayalı eşsiz kazançlar elde etmek vardır. Bu nedenle herbiri işçi ve emekçilerin oyunu alabilmek için atıp tutmaya, boş vaatlerde bulunmaya devam etmektedirler. İşçi ve emekçilerin yoksulluk ve sefaletini kullanarak “seçim yardımı” adı altında sadaka dağıtmakta, birçok hizmeti taşeronlaştırılan ve özelleştirilen belediyede iş imkanları yaratarak, kimine erzak ve yakacak dağıtarak, kimine ise üç kuruş para vererek işçi ve emekçilerin oylarını satın almaya çalışmaktadırlar.

Düzen partileri yine seçimler vesilesiyle işçi ve emekçi kadınları hatırlamaktadırlar. Nüfusun yarısını oluşturan kadınlar onların iştahını kabartmaktadır. Kitleleri kandırabilmek için yine kadınları kullanarak oy avcılığı yapmaktadırlar. AKP'nin seçim çalışmasını ev toplantılarıyla, şenliklerle, gezilerle en etkin bir şekilde yürütenler kadınlardır. Bedava erzak, giyecek, yakacak dağıtımı yapanlar da yine onlardır. Bu yolla işçi ve emekçi kadının bilincini bulandırmaya çalışmaktadırlar.

Seçim mitinglerinde meydanları dolduran, dinci gericiğin malzemesi yapılan, açlığa, yoksulluğa ve işsizliğe en çok mahkum edilen, her türlü şiddete uğrayan, Ortaçağ kalıntısı zihniyet ve uygulamalara kurban edilen, işinin ve evinin kölesi haline getirilen, işçi ve emekçi kadınlardır.

Yaşamımız sermaye düzeni tarafından çekilmez hale getirilmektedir. İş bulup çalışabilenlerimizin emekli olma şansı neredeyse yoktur. Bir yandan emeklilik yaşımlar yükseltilmekte, diğer yandan sigorta hakkımız gasepedilmektedir. Çoğunluğumuz güvencesiz çalıştırılmakta. Kırıntı düzeyinde kalan ve çoğu zaman verilmeyen emzirme ve çocuk yardımı hakkımız ise kuşa çevrilmektedir. Kriz nedeniyle 6 milyonu aşan işsizler ordusunun neredeyse yarısını kadınlar oluşturmaktadır. Ev kadınlarının ise hiçbir güvencesi yoktur. Kriz dönemlerinde ise sırtına iki kat daha fazla yük binmektedir. Evi idare etmek, her gün ne pişireceğini düşünmek, kira ve faturalar, çocukların masrafları kadınların yaşamını cehenneme çevirmektedir.

Seçimler, işçi ve emekçi kadınların bitmek tükenmek bilmeyen sorunlarına bir çözüm değildir. Gerici düzen partileri şimdiye kadar bizlere geleceksizlik ve güvencesizlikten başka bir şey vermemiştir. Bizi boş vaatlerle kandıran, yaşadığımız sorunlara her gün yenilerini ekleyen sermayenin düzen partilerine mahkum değiliz. Bizleri geleceğimizi ellerimize almak ve kazanmak için mücadele etmeye çağıran, sadece gerçekleri anlatan, çözümün ne seçimlerde ne de düzen partilerinde olduğunu, çözümün kapitalizme karşı devrim ve sosyalizmde olduğunu

haykıran, yaşamını işçi sınıfının kurtuluşu davasına adayan **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Melek Altıntaş**'ın çağrısına kulak verelim.

İstanbul'un birçok sanayi bölgesinde, emekçi

semtlerinde çalışma yürüten **Emekçi Kadın Komisyonları** olarak tüm işçi ve emekçi kadınları, **BDSP adayı Melek Altıntaş**'a destek vermeye, işçi ve emekçi kadınları kendi talepleri ve özelemleri için mücadeleye çağırıyoruz.

Emekçi Kadın Komisyonları / İstanbul

Gazi Katliamı 14. yılında lanetlendi...

“Katil devlet hesap verecek!”

Gazi Katliamı'nın 14. yıldönümünde BDSP, DHF, Devrimci Hareket, DTP, ESP, Mücadele Birliği Platformu, Partizan, P. Devrimci Duruş'un oluşturduğu **Gazi 12 Mart Platformu**, gerçekleştirdiği eylemle katliamcılar lanetledi. Eski karakolun önünde toplanılmasıyla başlayan anmada en önde “12 Mart Gazi Katliamını Unutmadık- Unutturmayacağız” şiarlı ortak pankart açıldı. Arkasında şehit aileleri, Sinter ve Gürsaş işçileri yer aldılar. Onları DTP Sultan Gazi İlçe Örgütü, BDSP, DHF, P. Devrimci Duruş, Devrimci Hareket, Partizan, Mücadele Birliği Platformu, ESP, SGD kortejleri izledi. Halkevleri, Kaldıraç, Halk Kültür Merkezleri, Emek Partisi, Proleter Devrimci Köz, Sosyalist Parti ve Devrimci Liseliler de eyleme kendi pankartlarıyla katıldılar.

Eski karakol önünden yürüyüşe geçen kitle sloganlar eşliğinde mezarlığa doğru ilerledi. 12 Mart '95 akşamı taranan kahvehanelerin önüne gelindiğinde, tüm kortejlerden katil devleti hedef alan öfkeli sloganlar yükseldi.

Yürüyüş mezarlığa gelinmesiyle son buldu. Saygı duruşunun ardından platform adına ortak basın metni okundu. Yapılan açıklamada, 12 Mart 1995'te Gazi Mahallesi'nde bir kahvehanenin taranmasıyla başlayan saldırıların büyük bir katliama dönüştüğü, bu ülkede demokrasi, özgürlük ve devrim mücadelesi verenlerin hedef alındığı belirtildi. Egemen güçlerin tüm saldırılarına karşı, Gazi Katliamı'nın yıldönümünde bir arada olmanın anlamının büyük olduğunu söylendi, devletin kendini aklamak için Gazi, Çorum ve Maraş katliamlarını “Ergenekon'a” havale ettiği ifade edildi.

Açıklama şu sözlerle son buldu: “Gazi katliamının faili bellidir. Katleden devlettir. Tıpkı Maraş'ta ve Çorum'da yaptığı gibi bunu hangi güçlere yaptırdığı veya bu katliamlarda kimi kullandığı ise belirleyici değil. Daha fazla mücadele etmenin ve omuz omuza yürümenin getirdiği güvenle faşizmin barikatlarını yıkmanın zamanıdır. Dünyayı kan deryasına çevirenlere karşı öfkemizi kuşanarak sokağa çıkmanın zamanıdır. Sömürünün, baskının ve gözyaşının olduğu her yerde daha fazla mücadele ederek, katillerden hesap sormanın zamanıdır....”

Anma boyunca “Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Biji bratiya gelan!”, “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganları öfkeyle haykırıldı.

Ortak anmanın ardından kurumlar tek tek mezar anması gerçekleştirdiler. Komünistler yürüyüş boyunca ve mezar anmasında “Katil devlet hesap verecek!”, “Gazi faşizme mezar olacak!”, “Devrim şehitleri ölümsüzdür!”, “İşçi sınıfı savaştık sosyalizm kazanacak!”, “Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!”, “Parti şehitleri ölümsüzdür!”, “Gazi'nin katili sermaye devleti!” vb. sloganları sıklıkla haykırdılar.

Elmabahçesi'nde direnen Meha Giyim işçileri de BDSP kortejinde eyleme katıldılar.

Ortak pankart arkasında yer alan Sinter ve Gürsaş işçileri de “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Gazi'nin katili sermaye devleti!”, “Gazinin hesabı sorulacak!” sloganlarını attılar.

Alinteri ve Halk Cephesi'nden anma

12 Mart Gazi Platformu'nun yaptığı anmanın bir saat öncesinde Alinteri “Taş yürek barikat, Yaşasın Gazi direnişimiz. Alinteri” pankartını açarak eski karakol önünden yürüyerek mezarlık önünde anma gerçekleştirdi.

12 Mart Gazi Platformu'nun yaptığı anmanın ardından ise, Halk Cephesi eski karakol önünden yürüyüşe geçerek en önde şehit aileleri, arkasında Halk Cephesi pankartıyla mezarlığa yürüdüler. Saygı duruşunun ardından Gazi şehit aileleri adına, Zeynep Poyraz'ın babası Cemal Poyraz bir konuşma gerçekleştirdi. Halk Cephesi adına yapılan basın açıklaması ve Grup Yorum'un müzik dinletisi ile anma sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İki ayrı dünya, iki ayrı sınıf, iki ayrı seçim!..

Emekçi kadınlar için tek seçim sosyalizmdir!

Seçim dönemlerinde çeşitli vaatlerle işçi ve emekçileri hatırlayıp meydanlara dökülen düzen siyasetçilerinin ikiyüzlü tutumlarının en bariz örnekleri “kadın seçmenleri” hedef alan söylemler üzerinden görülmektedir.

Kadınları büyük bir oy potansiyeli olarak gören düzen siyasetçileri bu dönemlerde “kadın seçmenleri” hatırlamaktadırlar. İşsizliğin, yoksulluğun bedelini en fazla ödeyen kadınlara çeşitli vaatlerin yanında erzak, kömür vb. yardımlar teklif edilerek oyları satın alınmak istenmektedir. Aç, yoksul ve işsiz bırakıp ardından da bu durumlarını kullanarak seçim rüşveti verme peşinde koşan düzen siyasetçilerinin bir diğer ikiyüzlü tutumu ise aday listelerinde kadın adaylara ne kadar yer verdiklerine dair söylemleridir. Derdi hiçbir şekilde kadını toplumsal yaşama çekmek olmayan bu düzen siyasetçileri, kadınlara özel olarak seslenerek, aday listelerinde kadınlara ne kadar yer verdiklerini, böylelikle kadınların siyasal yaşamdaki temsiliyetini önemsediklerini anlatma çabasına girişmektedir. Kadını emeğiyle ve bedeniyle sömüren bu düzenin sözcülerinin seçim reklamı olarak da kadınları bu şekilde kullanması şaşırtıcı değildir elbette.

Biliyoruz ki, emekçi kadınların sorunları seçimlerde temsiliyete indirgenemeyecek kadar kapsamlı toplumsal bir sorundur. Ve seçimlerle çözülemeyeceği ortadadır. Tüm bu gerçeklerin üzerinden atlanarak, seçimlerde “kadını ancak kadın anlar” diyerek ileri sürülen kadın adayların desteklenmesi vb. argümanlar emekçi kadınların bilincinde yanılısma yaratma işlevi görmektedir. Kriz koşullarıyla birlikte güvenli bir gelecek kaygısı artan ve derin bir yoksulluğa itilen işçi ve emekçi kadınlar ile tüm bu yoksulluğun ve sefaletin sebebi olan burjuvazinin kadınları arasındaki uzlaşmaz çelişki “kadın” kimliği ile üstü örtülmeye çalışılmaktadır. Yaşamını emeğiyle kazanmak yerine emeklerin sömürüsü üzerine kuran burjuva kadınların kurulu düzenden beklemedikleri ile işçi ve emekçi sınıftan kadınların çıkarlarının temelden farklı olduğu gerçeği unutturulmak istenmektedir.

Bugün burjuvazinin kadın ya da erkek temsilcilerinin terk derdi krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmektir. Kriz koşullarının yükü altında ezilen işçi ve emekçi kadının derdi ise işsizlik, açlık ve yoksulluktur. Yaşamın bu katı gerçekleri ortadayken, iki uzlaşmaz sınıfın kadınlarının “kadın” kimliğinde eşitlenmeye çalışılması sinsi bir saldırıdır. Örneğin DESA Deri önünde aylardır direnen kadın işçiyle, DESA’dan giyinen Tayyip Erdoğan’ın eşi Emine Erdoğan’ı hangi ortak payda eşitleyebilir? Koç ya da Sabancı ailesinden bir kadınla onun fabrikasında çalışan bir kadının sadece kadın oldukları için ortak bir yanları bulunabilir mi hiç? Sömürü düzeninden daha fazla pay almak için fırsat eşitliği isteyen kadınlarla, fabrika önlerinde iş isteyen kadınlar arasında nasıl bir ortaklık söz konusu olabilir?

Kadınların sorunlarını kadın temsilciler çözebilir argümanının bir aldatmaca olduğunu gösteren pek çok örnek vardır. Örneğin “Kadın ve Aileden Sorumlu” Devlet Bakanı Nimet Çubukçu, kadının

çalışma yaşamına katılmasını kolaylaştıran kreş zorunluluğunu ortadan kaldıran istihdam paketine onay veren bir “kadın” temsilci değil midir? Kuşkusuz ki örnekler çoğaltılabilir. Mesele hangi sınıfın temsilcileri olduklarıdır, hangi cinsiyetin değil. Önemli olan, ortada iki ayrı sınıfın, iki ayrı dünyanın kadınları olduğu gerçeğinin kavranmasıdır.

Yaratılan bu yanılısamaya liberal-reformistlerin kadın adaylar üzerinde öne çıkardıkları seçim propagandalarını da eklemek gerekiyor. Propagandalarını, sorunun sınıfsal özünü ortadan kaldıran, kadınların sorununu kadın adayların çözeceği ya da kimi kota uygulamalarıyla yerel ya da genel seçimlerde kadınların yer almasının önemi vb. üzerine yürütmektedirler. Bu şekilde onlar da kendi cephelerinden, yaratılan bu yanılısamaya katkı

sunmaktadır. Emekçi kadın sorununun seçimle çözülmeyecek denli kökleri derinde olan toplumsal bir sorun olduğu gerçeğini örten her türden etkiye karşı mücadele etmek gerektiği ortadadır.

İşçi ve emekçi kadınları düzenin her türden gerici propagandasından kurtarmak için seçim çalışmalarında çok yönlü bir çaba gösterilmesi gerekmektedir. Emekçi kadınlar için gerçek çözüm yolu “sınıfa karşı sınıf” bilinciyle yürüttükleri örgütlü mücadeleden geçmektedir. Bu kurulu düzen parçalanmadıkça, bu düzenin çarklarının başında kadın ya da erkek olması hiçbir şey ifade etmeyecektir. Bu nedenle tüm gücümüzü kapitalizmi yıkmaya, sosyalizmi kurma mücadelesine harcamamız gerekmektedir. İşçi ve emekçi kadının tek gerçek seçimi budur.

Çiğli’de krize karşı eylemler...

Çiğli Organize’de işçiler yürüdü

Çiğli’deki devrimci, ilerici kurum ve örgütler bir süredir krizin sonuçlarına karşı işçi ve emekçileri mücadeleye çağırarak amacıyla faaliyet yürütüyorlar.

28 Şubat’ta gerçekleştirilen kriz konulu panelin ardından 13 Mart günü de Çiğli Organize’de “İşten atmalar yasaklansın! Tüm çalışanlara iş güvencesi sağlansın!” şiarıyla yürüyüş ve basın açıklaması yapıldı. Yürüyüş öncesinde Çiğli Organize’de, Çiğli Merkez’de ve emekçi semtlerinde eyleme çağrı amacıyla yüzlerce el ilanı dağıtıldı, afiş yapıldı. Bir gün öncesinden kahveler gezilerek emekçiler eyleme çağrıldı.

Eylemi örgütleyen kurumlardan Alevi-Der, Çiğli İşçi Platformu, Çiğli Halkevi, Çiğli ÖDP, Çiğli Belediyesi İşyeri Temsilciliği, Ege ‘78’liler, İzmir ‘78’liler, saat 12.00’de Çiğli Belediyesi Şantiyesi önünde toplanmaya başladılar. Alkış ve sloganlarla başlayan eylemde “İşten atmalar yasaklansın! Çalışanlara iş güvencesi sağlansın!” yazılı ortak pankart taşındı. Eyleme yoldan geçen arabalar kornalarıyla destek verdi, işten atılan bazı işçiler yürüyüşte yer aldı.

Organize’nin içinde gerçekleştirilen yürüyüş Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölge Müdürlüğü’nün önündeki basın açıklamasıyla devam etti. Açıklamada, kapitalizmin krizler ürettiği ve krizlerin sonucu yıkıma uğrayanların işçi ve emekçiler olduğu ifade edildi. Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi’nin tablosunun ülke genelinde yaşananlardan farklı olmadığı dile getirildikten sonra krizin organizeye yansması özetlendi.

Eylem boyunca “İşten atmalar yasaklansın!”, “Krizin faturasını patronlar ödesin!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “İMF defol, bu ülke, bu halk satılık değil!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Köle değil işçiyiz örgütlüysek güçlüyüz!”, “Krizle karşı genel grev genel direniş!”, “İşçi memur elele genel greve!” sloganları coşkuyla atıldı. Yaklaşık 150 işçi ve emekçinin katıldığı eyleme KESK İzmir Şubeler Platformu, TÜMTİS, Deri-İş Sendikası İzmir Şubesi, Genç-Sen, işten atılan taşeron belediye işçileri ve Dayanışma Derneği destek verdi.

Çiğli’de 15 Mart yürüyüşü

15 Mart günü Güzeltepe Uğur Mumcu Parkı’nda bir araya gelen emekten yana güçler Çiğli AKP ilçe binası önüne bir yürüyüş gerçekleştirdi. “Zamlara, vergilere, açlığa yoksulluğa karşı insanca bir yaşam istiyoruz!” şiarlı pankartın açıldığı eylem Çiğli İşçi Platformu, Alevi-Der, Çiğli Halkevi, Çiğli ÖDP, Çiğli Belediyesi İşyeri Temsilciliği, Ege ‘78’liler, İzmir ‘78’liler tarafından gerçekleştirildi. KESK İzmir Şubeler Platformu, TÜMTİS, Deri-İş Sendikası İzmir Şube ve işten atılan taşeron park bahçe işçileri de eyleme destek sundu.

Sloganlar eşliğinde gerçekleştirilen yürüyüşün ardından AKP önüne gelindiğinde basın açıklaması okundu. Açıklamada krizin sadece patronları teğet geçtiğinden, işçi ve emekçileri ise işsizlikle, açlıkla, zamlarla vurduğundan sözedildi. İşsizlik oranının gün geçtikçe arttığına ve işsizlik fonunun patronların hizmetine açıldığına değinildi.

Eylem acil taleplerin okunmasıyla sona erdi. Yürüyüş ve eylem boyunca “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!”, “Krizle karşı genel grev genel direniş!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Bir deneyim...

Çarlık Duması'nda Bolşevikler...

Türkiye yine bir seçim sürecine bulunuyor. Sınıf bilinçli işçilerin görevi, bu durumdan yararlanarak işçi ve emekçilerin sorunlarının çözümünün bu sisteme sığmayacağını sınıf kardeşlerine göstermek olmalı. Bunun nasıl yapılacağını daha iyi kavramak için ise, elbette ki daha önce yaşanmış deneyimleri incelemek, bunlardan dersler çıkarmak gerekiyor. Bu konuda yaşanmış deneyimleri aktaran bazı kitap ve makeleler mevcut. Bunlar içinde en önemlilerinden birisi de Bolşevikler'in 1912 yılında Çarlık Duma'sı için yapılan seçimleri ve seçimlerde Duma milletvekillerinin yaptığı çalışmaları anlatan **“Çarlık Duması'nda Bolşevikler”** kitabı. Kitabın yazarı **A. Y. Badayev**, aynı zamanda Çarlık Duması'na seçilen Bolşevik işçi milletvekillerinden biridir.

Badayev, Bolşevikler'in seçimlere hiçbir zaman Duma'da birkaç sandalye kazanmak amacıyla katılmadığını özellikle vurguluyor. Bu burjuva parlamenter kurumlara yaklaşımda temel bir ayrım noktası olduğu için özellikle önemlidir. Seçimlere geniş yığınlar seslenmenin, devrimci programlarını onlara anlatmanın ve bu arada burjuva temsili kurumları teşhirin bir aracı olarak gördüler. Devrimin o aşamasında temel talepleri 1- Demokratik cumhuriyet, 2- Sekiz saatlik iş günü, 3- Büyük toprak sahiplerinin topraklarına el konulması idi. Gündemdeki burjuva demokratik devrimin üç devrimci talebi idi bunlar. Bolşevikler kendilerini asla düzen yasallığıyla sınırlanmadılar. Asıl amaçları, işçi ve köylü yığınları bu talepler uğruna mücadele için harekete geçirmek, bu taleplerin mevcut düzende gerçekleşmeyeceğini onlara kendi özdeneyimlerinden de yararlanarak göstermek oldu.

Kitapta dikkat çeken bir diğer nokta ise, Bolşevikler'in seçim anlaşmalarına yaklaşım tarzı idi. Bolşevikler için bu konuda Parti'nin 1912 tarihli Prag Konferansı'nda alınan kararlar bağlayıcı oldu. Buna göre seçim anlaşmaları Bolşevik Partisi için hiçbir biçimde politik platformda değişiklik gerekçesi değildi ve Bolşevik milletvekilleri için de herhangi bir politik bağlayıcılık taşımazdı. Menşevikler ise seçimleri, Duma'yı gericilerin elinden kurtarmanın bir aracı olarak gördüler. Bunun için de birçok konuda liberallerle birlikte hareket etmekte sakınca görmediler.

Çarlık Rusya'sında seçimler doğrudan yapılmıyordu. İlk delegeler seçiliyor, bu delegelerden bir seçim heyeti oluşturuluyordu. Duma'ya milletvekili olarak gidecekleri bu heyet belirliyordu. Eşit oy hakkı yoktu. Seçim yasaları öyle oluşturulmuştu ki, Duma'da mutlak çoğunluk her koşulda Kara Yüzler ve Kadetler'in elinde oluyordu. Buna karşılık az sayıda işçi temsilcisi Duma'da yer alıyordu. Bunun nedeni hükümetin işçilerin temsil hakkını görmezlikten gelmesi, onların seçilmesi için her türlü engelin çıkarılmasıydı. Zira Dördüncü Duma için ilk yapılan seçimlerde işçi delegelerin çoğu daha işin başında elenmiş, işçi sınıfı kitlesel eylemlilikler yaparak seçimlerin tekrarlanmasını sağlamıştı. Yeniden yapılan seçimler sonucu 6 Bolşevik ve 7 Menşevik milletvekili Duma'ya seçilmişti.

Bolşevik milletvekilleri yaptıkları konuşmalar, verdikleri önergelerle Çarlık Duması'nın kürsüsünden işçi sınıfının sorunlarını dile getirdiler. Bunları orada dile getirmenin kendi başına çok bir anlamı yoktu belki. Ama kürsüden yapılan konuşmalar ve soru

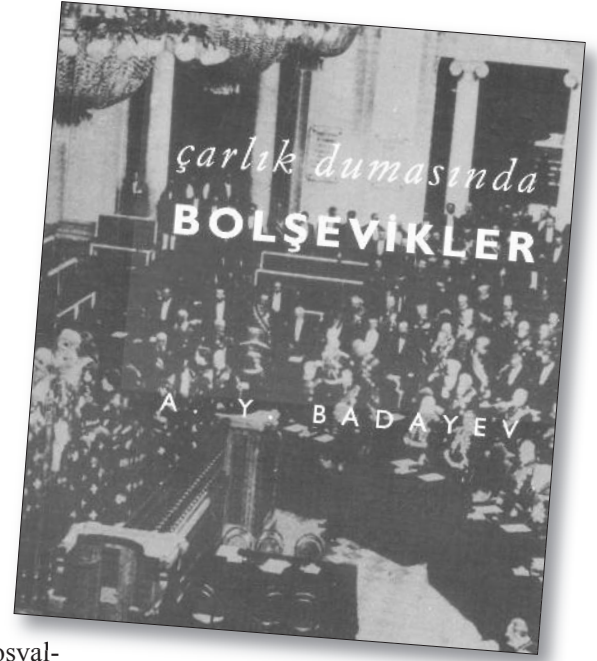
önergeleri Bolşevikler'in gazetesi *Pravda*'da aynen yayınlanıyor, böylelikle de sansürlenemeyen bu görüşler işçilere propaganda edilmiş oluyordu. Verilen önergelerin Duma'da dikkate alınmadığı durumlarda, işçiler çoğu zaman bu taleplerle ilgili geniş grevler ve gösteriler örgütüyorlardı.

Bolşevik milletvekillerinin çalışması sadece Duma'yla sınırlı olmadı. Onlar iş kazasında ölen işçinin cenazesine katılarak, grev yapılan fabrikaları, işyerinde zehirlenen işçileri hastanede ziyaret ederek, direnişteki işçiler için fon oluşturarak, kısacası her yerde ve her zaman işçi sınıfının yanındaydılar. Duma'daki Bolşevik milletvekilleri ile işçiler arasındaki sıkı bağlar nedeniyle gerici *“Rusya Bayrağı”* gazetesi şöyle yazmak zorunda kalıyordu: *“Bir yıl önce işçiler adına Duma'daki yapılan her konuşma 200 bin örgütlü işçiyi harekete geçiriyor.”*

1905 yenilgisinin ardından 1910'lu ilk yıllarda yeniden yükselen işçi hareketi Menşevikler'i işçi hareketinden iyice tecrit etti. Zaten Menşevikler'in işçi sınıfının taleplerini karşılayacakları ne bir programları ne de mücadele kararlılıkları vardı. Bu nedenle meclis çalışmasında Bolşevikler kadar aktif davranmaları mümkün değildi. İşçiler yalnızca Bolşevik milletvekillerinin söylediklerini dinliyor, talep ve önerilerini de gene sadece onlara iletiyorlardı. Böylelikle daha fazla işçinin mücadeleye katılması sağlanmış oluyordu. Örneğin işçi milletvekillerinin meclisten geçici olarak ihraç edilmeleri nedeniyle yapılan işçi eylemlilikleri 1 Mayıs'ın daha kitlesel kutlanmasını sağlayabiliyordu.

Devrimci mücadele işçilerin barikatları kurma aşamasına geldiğinde Çarlık karşı saldırıya geçti. *Pravda* susturuldu. İşçi sendikaları, dernekler kapatıldı. Bolşevik örgütlerin çoğu dağıtıldı. Yaklaşan birinci emperyalist dünya savaşı nedeniyle kitleler şovenizmle zehirlenmeye çalışıldı.

Emperyalist savaş patlak verdiğinde Bolşevikler Lenin'in yolgöstericiliğinde “Savaşa karşı iç savaş!” şiarını yükselettiler. Oportünist II. Enternasyonal'in

sosyal-şoven liderleri ise, savaştan iki yıl önce Basel'de aldıkları kararları çiğneyerek, “anayurdun savunulması” gerekçesiyle kendi ulusal burjuvazilerinin kuyruğuna takıldılar. Dönemin önemli işçi partileri içinde bir tek Bolşevikler Marksizme ve proletarya enternasyonalizmine sonuna kadar sadık kaldılar. Bolşevikler savaşın getirdiği baskı ortamına rağmen dağılan örgütlerini döne döne yeniden kurdular. Savaşa karşı devrimci sınıf mücadelesini geliştirmeye çalıştılar.

Bolşevik milletvekillerinin savaşa karşı tutumu düzen savuncularını epey rahatsız etti. İşçi sınıfının örgütlü gücü dağıtılınca iki yıldır katlandıkları temsilcilere de yeniden saldırdılar. Gizli bir konferansta basılan milletvekilleri hapse atıldı. Çarlık, Bolşevik milletvekillerini kurşuna dizmeye niyetlendiyse de işçilerin tepkisinden çekindiği için onları Sibiry'a sürgüne yolladı. Milletvekilleri ancak 1917 Şubat Devrimi'yle özgürlüklerine yeniden kavuşabildi.

Kitap Bolşevik milletvekillerinin çalışmalarının yanı sıra 1912-14 yılları Çarlık Rusyası'nın, Bolşevik Partinin ve işçi sınıfının genel bir tablosunu da ortaya koyuyor. Bu da bizlere önemli bir tarihsel deneyimi değişik yönleriyle öğrenmek ve bundan kendimiz için sonuçlar çıkarmak imkanı sağlıyor.

* (A.Y. Badayev, Çev: B.Daş, M. Oral, *Evrensel Basın Yayıncılık*, 199)

S. Yürekli

Manisa'da kriz mitingi...

KESK Manisa Şubeler Platformu tarafından düzenlenen “Krizin bedelini ödemeyeceğiz! İşsizliğe, yoksulluğa ve zamlara karşı, Emek ve Demokrasi Mitingi” 14 Mart günü coşkuyla gerçekleşti. Manisa Öğretmen Evi önünde toplanan bileşenler Cumhuriyet Meydanı'na kadar yürüdüler. Yürüyüş boyunca ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Kitlenin alana girmesi ile birlikte emek ve demokrasi mücadelesinde hayatını kaybedenler için yapılan saygı duruşunun ardından konuşmalar yapıldı. Yağmura rağmen Grup Anadolu'nun söylediği devrimci türkü ve marşlarla, çekilen halaylarla coşkulu bir ortam yaratıldı.

Manisa İşçi Birliği Derneği olarak “Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!” pankartıyla katıldığımız mitingte “Krizin faturasını kapitalistler ödesin!”, “İşsizlik fonunun yağmalanmasına son!”, “İşten çıkarmalar yasaklansın, ücretsiz izinler durdurulsun!” dövizleri açtık ve coşkulu sloganlarımızı attık. BDSP'nin yerel seçim bildirgesini dağıttık.

“Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimizi!” ve “İşçi-memur elele genel greve!” gibi ortak sloganların atıldığı mitinge yaklaşık 1500 işçi ve emekçi katıldı.

14 Mart 2009 / Manisa

Manisa BDSP

Devrimci değerlere, 8 Mart'ın “Dünya Emekçi Kadınlar Günü” adı altında kutlanmasına ve sınıf sendikacılığına tahammülü olmayan anlayışlardan hesap soralım!

Tokat Eğitim-Sen yönetimi gericiiliğin bayraktarlığını yapıyor!

Tokat Eğitim-Sen'de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü sonrasında yaşananlar sendika içindeki gericileşmenin hangi boyutlara vardığını gösteren ibretlik bir durumdur. Tokat Eğitim-Sen'de iki dönemdir yönetimde yer alan ve başını DSD'lilerin çektiği bürokratik anlayış, kamu emekçilerinin mücadelesini büyütmek adına hiçbir şey yapmadığı gibi yapmaya çalışan ilerici, devrimci güçleri de engellemeye çalışmaktadır. Geçmiş dönemi de kapsayacak şekilde yaşananların özet bir tablosunu sunmaya çalışacağız.

Tokat Eğitim-Sen'in mevcut yönetiminin ilkesizliği şube genel kurulunda açığa çıkmıştır. Bu yönetim, şube seçimlerinde devrimci sınıf sendikacılığı anlayışını savunan ve şube genel kurulunda, bu anlayışı temsil eden ilerici, devrimci kamu emekçileri hakkında “bunlar polis takibinde, sendikanın bölünmesini istemiyorsanız bunlardan uzak durun” şeklinde karalamalar yapmış, oy toplamaya çalışmıştır. Bu polisvari söylem genel kurul süreciyle de sınırlı kalmamıştır. Bu söylemi sürekli kullanarak, üyelerin sendika içindeki ilerici-devrimci kişilerden uzak durmasını sağlamaya çalışmışlardır.

Şube yönetiminin ilerici, devrimci emekçilere yönelik tahammülsüzlüğü bununla da sınırlı kalmamaktadır. İki dönemdir sendika yönetiminin başına çöreklenen bu gerici anlayış, devrimci ve sosyalist yayınların sendikaya gelmesini engellemek için, “biz sendika yönetimi olarak karar aldık, bu sendikaya *Birgün*, *Evrensel*, *Cumhuriyet* gazeteleri ile yerel gazeteler dışında gazete getirilmesin” şeklinde bir tutum sergilemiştir. Yönetim kurulları (eskisi ve yenisi) yıllardır süren tartışmalara rağmen bu gerici tutumlarından vazgeçmemişlerdir.

Bizler bugüne kadar bu gerici, bürokratik anlayışlarla mücadele ederken diğer yandan tabanı sendikaya çekmeye, mücadeleyi büyütmeye çalıştık. Sendikada kadın, eğitim ve örgütlenme komisyonlarını kurmak ve işletmek için çaba harcadık. Ancak bürokratik anlayış komisyonların yapmaya çalıştığı her çalışmanın önüne dikildi ve engellemeye çalıştı. Komisyonların faaliyetini engelleyemeyen sendikal bürokrasi, değişik taktikler kullanmaktan vazgeçmedi. Üye toplantılarında “komisyonların dağıtılması” için çaba harcadı. Ancak, üye toplantılarında emekçilerin “bu komisyonlar da olmasa sendikada çalışma olmayacak” şeklinde tepki göstermesi sonucu sendikal bürokrasi geri adım atmak zorunda kaldı.

Bütün bu engellemelere rağmen ilerici, devrimci emekçiler sendika içinde çalışmaya ve emekçilerle bağ kurmaya devam ettiler.

En son “8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü” etkinliğinden sonra yaşananlar, uzlaşmacı anlayışların geldiği noktayı göstermesi bakımından çarpıcıdır. 8 Mart, sendika içindeki ilerici, devrimci emekçilerin özverili çalışması sonucunda iyi bir katılımı, tarihsel anlamına, sınıfsal özünü ve devrimci içeriğine yakışır etkinliklerle kutlandı. Bunun üzerine sendikal bürokrasi, emekçilerin geri bilinci üzerine kurduğu iktidarının yıkılacağı korkusu ile panik halinde karşı hamle yaptı. Birisi Sosyalist Kamu Emekçisi çalışanı olmak üzere sendikanın tüm etkinliklerde en etkin

şekilde yer alan iki üyeyi disiplin kuruluna sevk etme kararı aldı. Şube denetleme kurulu, 10 Mart '09 tarihinde toplantı yaparak, şube disiplin kurulunu göreve çağırdı.

Bu tutum, uzlaşmacı, icazetçi sendikal anlayışın çürümüşlüğüne somut göstergelerinden birisidir. Yıllardır yönetimlerde yer alan reformist, uzlaşmacı anlayışlar, 8 Mart'ı “Dünya Kadınlar Günü” olarak kutlayarak düzene ve egemenlere hizmet etmektedirler. 8 Mart'ı tarihsel anlamına ve sınıfsal içeriğine uygun kutlayanlara ise saldırmaktadırlar.

Her türlü gerici yayının girebildiği sendikalara devrimci, sosyalist yayınların getirilmesini inanılmaz bir gericilikle karşılamaktadırlar.

Sendika denetleme ve disiplin kurulları, şube yönetiminde olup da aylarca sendikaya uğramayan yöneticileri görmemektedirler. Sendikayı kahvehane gibi kullanan yönetim kurulu üyelerimiz olduğu halde bunları da görmemektedirler. Bir temsilcinin bu seçimlerde işçi ve emekçilerin düşmanı ve katili olan, faşist kimliği bilinen MHP'ye çalışmasını da görmemektedirler. Ama kamu emekçilerinin mücadelesine emek harcayan ilerici, devrimci emekçiler söz konusu olunca gözlerine bir diken gibi battık. Batmamız da doğaldı, çünkü biz onların rahatını kaçırdık. Kahve odalarından çıkıp iş yapmak zorunda kalıyorlardı. Bizim sesimizi birebir tartışmalarda, üye toplantılarında, komisyonlarda kesemedikleri için bizlere saldırmaya başladılar.

Yıllar önce sendikamızı kurarken haklılığımıza ve buradan gelen gücümüze dayanıyorduk. Gerici yasaları delen fiili-meşru bir mücadele hattı izliyorduk. Hem kendimize hem de yanımızdakine güveniyor ve inanıyorduk. Şimdi ise saldırılar

karşısında, savaşımdan anlaşmaya ve uzlaşmaya alıştırdık. Haklarımızı diş diş bir mücadeleyle almak yerine dilenerek alabileceğimize inandırıldık. Mücadeleye inançsızlaştırdık. Görünüşte örgütlüydük, ama gerçekte inanılmaz bir yabancılaşma ile örgütsüzleştirildik. İçten içe çürütüldük. İşte bu çürümüşlük Tokat'ta bir kez daha patlak verdi. Dirî unsurların hizaya çekilmesi ve tasfiyesi Tokat'ta açık bir hal aldı.

Kamu emekçilerinin sınıfsal çıkarları, hak ve özgürlükleri adına hiçbir şey yapmayan, düzenin gericiğine su taşıyan, icazetçi, uzlaşmacı sendikal anlayışlar sendikalardan sökülüp atılmalıdır. Tokat'ta başlayan ilerici unsurları hizaya çekme, tasfiye etme süreci tersine çevrilmelidir. Yerelde başlattığımız bu mücadeleye ilerici-devrimci tüm KESK üyelerini davet ediyoruz. Sesimize ses katın, buzu kırıp yolu açalım. Artık balığın baştan kokmasına izin vermeyelim.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Tokat

KESK MYK'ya gönderilmek üzere hazırlanan imza metni...

KESK MYK'ya...

Tokat Eğitim-Sen üyesi iki emekçi akıl almaz bir şekilde Şube Denetleme Kurulu tarafından disiplin kuruluna sevk edildiler. Gereğesi ise 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'yle ilgili tarihsel anlamına uygun etkinlikler düzenlemek! Sendikaya devrimci, sosyalist yayınlar getirmek! Sendikal bürokrasiye karşı sendikal demokrasiyi işletmeye çalışmak! Sendikanın komisyonlarında aktif olarak çalışmak!

Şube denetleme kurulu 10 Mart '09 tarihinde toplantı yaparak aşağıdaki maddeler doğrultusunda işlem yapılması için şube disiplin kurulunu göreve çağırmıştır.

“1-) Yönetim Kurulu kararı olmadan Eğitim-Sen adını kullanarak Belediye ve Valilik'ten Eğitim-Sen adına taleplerde bulunarak sendikanın manevi varlığını kişisel ideolojilerine alet ederek sendikayı kullanmak.

2-) Sendikal görevini ‘Dünya Kadınlar Günü’ olarak yapması gerekirken ideolojik saptırmayla ‘Emekçi Kadınlar Günü’ adı altında yönlendirmeye çalışmak.

3-) Yönetim Kurulu üyeleri arasında yanlı davranış-ayrıcılık yaratarak yönetimi yıpratmaya çalışmak.

4-) Denetimlerde uyarılmalarına rağmen Yönetim Kurulu kararıyla belirlenmiş yayınların dışında yayınlar getirilerek ayrıcalık yaratmak gibi fiili yaptırımlarda bulunmaktadır.”

Bu karar uzlaşmacı, bürokratik sendikal anlayışın geldiği aşamayı göstermesi bakımından çarpıcıdır ve kabul edilemezdir.

Bizler aşağıda imzası olan üye ve emekçiler olarak;

1- Bu kararın derhal geri çekilmesini,

2- KESK MYK'sının bu kararı yazılı olarak kınamasını,

3- Tokat Eğitim-Sen Şube Yönetimi'nin başta disiplin kuruluna sevk edilen üyeler olmak üzere tüm üyelerden özür dilemesini talep ediyor, bu utanç verici olayı kınıyoruz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Hamas ile El Fetih arasında anlaşma...

Filistin halkının birliğini emperyalizme ve siyonizme karşı direniş pekiştirir!

İsrail savaş makinesinin kitlesel katliamlar eşliğinde Gazze’yi yakıp yıkmasından sonra Hamas-El Fetih ikilisi uzlaşma görüşmelerine başladı. Diğer Filistinli örgütlerin de katıldığı görüşmeler Mısır’ın başkenti Kahire’de gerçekleştirildi. Görüşmeler, siyonist rejimle işbirliği yapan Amerikancı Mısır yönetiminin istihbarat şefi gözetiminde yapıldı.

Görüşmelere katılan örgütlerden Filistin Kurtuluş Cephesi Genel Sekreteri Vesil Ebu Yusuf tarafından yapılan açıklamada, Filistinli tarafların, devlet başkanlığı ve genel seçimlerin 2010 yılı Ocak ayı sonuna kadar yapılması konusunda anlaşmaya vardığı belirtildi.

Ancak, uzlaşma görüşmelerine katılan yetkililer, Batı Şeria’daki Filistin yönetimi başkanı Mahmud Abbas’ın El Fetih hareketi ile Hamas’ın yeni birlik hükümetinin siyasi gruplardan mı yoksa bağımsız teknokratlardan mı oluşacağı konusunda hala anlaşamadığını dile getirdiler.

ABD, İngiltere, AB gibi emperyalist güçlerin teknokratlar hükümeti kurulmasını istedikleri göz önüne alındığında, Mahmud Abbas’ın kimlere yaranmaya çalıştığı anlaşılıyor. Zira emperyalistlerin amacı Hamas’ın içinde yer alamayacağı bir hükümetin kurulmasıdır. Bu da teknokratlar hükümeti kurulması anlamına geliyor. Mahmud Abbas ile ekibi, umut bağladıkları emperyalistleri hoşnut etmek için bu seçeneği zorluyorlar.

İşin bir diğer olumsuz tarafı, “birlik görüşmeleri”nin emperyalistlerin dayatması ile gündeme gelmiş olmasıdır. Zira tarafların beklenmedik bir anda görüşmelere başlayıp kısa sürede anlaşmaya varmaları, vaat edilen 4.5 milyar dolarlık “yardım”ın alınabilmesiyle bağlantılıdır. Bu adım, hem emperyalistlerin küstahça dayatmalarının kabul edilmesi hem siyonist rejimin suç ortaklarının “Filistin halkının yardımcısı” kisvesine bürünmelerine hizmet ediyor. Görünen o ki, vaat edilen “yardım”ın Gazze’ye ulaşabilmesi için, teknokratlar hükümeti ya da ağırlığı teknokratlardan oluşan bir hükümet kurma eğilimi ağır basacaktır.

Siyonist zorbarların vahşi işgal altındaki Filistin’de örgütler arası anlaşma, sürecin tüm sorunlu yanlarına rağmen olumlu bir gelişmedir. Ancak anlaşmanın seçimler, hükümetin kurulması, Filistin’e ulaşacak yardımların bölüşümü-dağıtımı gibi konularla sınırlı olması, parçalanmaya yol açan temel nedenleri ortadan kaldırmaya yetmeyecektir.

İki yıl önceki seçimlerin ardından yaşananlar, egemenliğin olmadığı yerde seçimlerin yapılması ya da bir hükümetin kurulmasının hiçbir sorunu çözemediğini göstermiştir. Hatırlanacağı gibi, Hamas hükümetinin kurulmasından kısa süre sonra saldırıya geçen İsrail ordusu, bir gece yarısı baskını ile onlarca milletvekili ve bakanı toplayıp zindana atmıştır.

Vahşi işgal ve kuşatmanın devam ettiği yerde Filistin halkının perçinlenmiş bir birliğe acilen ihtiyaç duyduğu ortadadır. Ancak bu birlik ne emperyalist güçlerin dayatmaları ne gericı rejimlerin istihbarat şeflerinin öncülüğü ile sağlanabilir. Somut hedeflere dayalı ilkeli birliğin gerçek zemini emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı direniştir.

İşbirlikçi kuklalar El Zeydi’yi 3 yıl hapse mahkum etti...

Irak’ta halkların direnişi kazanacak!

6 yıllık işgal sürecinde, Irak halkının direnişi dünya halkları tarafından selamlanırken, ABD emperyalizmi şahsında Bush protesto edildi, maketleri yakıldı. Ancak şimdiye kadar Irak’ta işgale karşı onlarca eylem gerçekleşse de, Iraklı gazeteci Muntazar el Zeydi’nin Bush’a fırlattığı ayakkabı, Irak halkının direnişinin simgesi haline geldi.

2008’in son ayında Irak’ta basın toplantısı düzenleyen ABD Başkanı Bush’un, hiç beklemediği bir anda kafasının üzerinden ayakkabılar uçtu. Irak’ta “huzuru ve güvenliği” sağladıklarını söylediği zafer konuşması sırasında, El Zeydi elinde tek silahı olan ayakkabısı ile Irak halkının öfkesini emperyalist işgalcinin yüzüne vurmuştu.

El Zeydi, gerçekleştirdiği eylem sonrasında yaptığı açıklamayla işgalcilere gereken yanıtı verdiğini şu sözlerle dile getirmişti:

“O anda Bush’tan ve Bush’un ayaklarının altında Iraklıların kanından başka bir şey göremez oldum. Bu duruma tahammül edemedim ve ayakkabılarımı çıkarıp Bush’a fırlattım. Yaptığımdan pişman değilim. Bush Irak’ın misafiri değil. Bizde misafir, 3. günden sonra misafir olmaktan çıkar. Bush, 6 yıldır Irak’ta. Misafir değil, işgalcidir.

Bush, Irak’ta 1 milyon dul kadın, 6 milyondan fazla yetim bıraktı. Kadınlarımız tecavüze uğradı, evlere gelişigüzel baskınlar düzenlendi, masum insanlar tutuklandı, camiler tahrip edildi ve yıkıldı. Bütün bunlar karşısında Bush’un sırtarak gülmesine dayanamadım ve halkıma saygınlığını geri kazandırmaya çalıştım...”

El Zeydi dünyanın her yerinde kahraman olarak selamlansa da, Iraklı kukla hükümet tarafından, emperyalistlerin talimatıyla 14 Aralık’ta tutuklandı. El Zeydi, Bağdat’ta “korunan” yeşil bölgede gerçekleşen mahkeme sonucunda, Irak Ceza Kanunu’na göre “bir yabancı ülke liderine saldırı suçlaması”yla 3 yıl hapse mahkum edildi. El Zeydi, kararın okunması sırasında, “Yaşasın Irak!” haykırışıyla bir kez daha uşakları ve emperyalistleri mahkum etti.

Tutuklu bulunduğu süre boyunca işkence yapılan El Zeydi’ye Bush’a “resmi ziyaret” sırasında ayakkabı fırlatmış olsaydı 15 yıl hapis ceza verilebileceği tehdidi savrularak, El Zeydi şahsında, direnen Irak halkına gözdağı verilmeye çalışıldı.

İşbirlikçi mahkeme direnenlere gözdağı verirken, Irak hükümetinin kukla Başbakanı Nuri El Maliki, El Zeydi hakkında karalama ve yanlış haberlerle eyleme gölge düşürmeye çalıştı. El Zeydi’nin gerçekleştirdiği eylem sonrasında özür mektubu yazdığı yalanına başvuran Maliki’nin, El Zeydi’nin affedilmesini istediği ve “bilinen bir teröristin kendisini eylem için ikna ettiği” gibi demagojik söylemleri, Irak halkına inandırıcı gelmedi.

6 yıldır milyonlarca kişinin ölümünün sorumlusu olan emperyalist işgalcilerin bir askerini bile göstermelik olarak yargılayamayan işbirlikçi Irak yönetiminin yargı sistemi, bugün işgal şefine ayakkabı fırlattığını için Iraklı gazeteciyi hapse mahkum etmektedir. Mahkeme parodisi, işbirlikçi ajanların ne kadar alçalabileceğini gösterse de, mahkeme salonu dışında yankılanan gür sloganlar, Irak halkının öfkesini ve direniş kararlılığını ortaya koymaktadır. Mahkemede yargılayan uşak hükümetinin yargıçları değil El Zeydi oldu. Elbette emperyalist işgalcilerin ve işbirlikçi ajanların tüm işledikleri suçlar cezasız kalmayacaktır. Irak halkı direnişiyle emperyalistlerden ve işbirlikçilerden hesap soracaktır.

Newroz'a doğru...

M. Can Yüce

Bahar, doğanın canlanması, yaşama duruş, direniş, özgürlük ateşi ve özlemi... Bahar, yaşamın gürül gürül akması, gemlenemez çağlayanlar gibi... Bunun ortaya çıkardığı enerji, tarihsel akış ve çağlayanlarda da somutlaşabiliyor, belli tarihsel kesitler ve süreçlerde... Newroz da böyle tarihsel bir akış, zaman zaman çağlayana dönüşen bir nehir gibidir... Özgürlük özlemi gibi akan, derinden, dingin, coşkun, deli, sakın, yıkıcı, yapıcı, ön temizleyici...

Newroz, bir gelenek ve özlemin akması değil sadece, bir birikimin, her yeni basamakta, her yeni yılda kendine çok şey katarak, zenginleşerek akan bir özgürlük nehridir!

Tarih, doğa ve geleceğe dair en güzel özelemlerin birleştiği an, bir gün, daha doğrusu sınırsız bir yolculuk, hep bir ağıştır o... Son çeyrek yüzyılda Newroz yeniden yazıldı, yeniden üretildi, anlam ve içeriği zenginleşti...

Birçok çevre ve kişi bu gerçekliği reddetmek, çarpıtmak ve saptırmak için çok çaba gösterse de bu, yine böyledir...

Tarihin, tarihinin direniş damarına sahip çıkışı; bu, aynı zamanda ulusal kimlik ve özgürlüğe sahip çıkma ve geleceğe taşıma kararlılığıdır. Bu bilinç ve eylemli duruş, çok tahrip edilmiş olsa da devam ediyor...

Newroz, hiç kuşkusuz, salt bir geleneğin kutlanması ve yarına taşınması değil, aynı zamanda tarihten devralınan ve güncelde kördüğüm haline getirilen bağımsızlık, özgürlük ve kendi kaderine sahip çıkma sorunlarına çözüm bulma arayışı, mücadelesi ve iradesini somut olarak gösterme ve kanıtlama platformudur da...

Kürt halkı bu Newroz'u aynı bilinç ve duygularla karşılamaya çalışıyor. Yine Newroz'u anlamına uygun algılayacak ve eylemli, Newroz ateşlerini yakarak, üzerinde coşkuyla atlayarak kutlayacak, bundan kuşku yok. Bunun için gerektiğinde bedel ödemekten de çekinmeyecek, geçmişte olduğu gibi... On yıllardır yaptığı bu. Ancak bu bilinçli ve eylemli duruşunu politik bir kazanıma dönüştürme, politik etkilerini elle tutulur bir sonuca dönüştürme konusunda kayda değer bir başarı elde etmediği de vurgulanması gereken başka bir gerçekliktir...

Neden? Kısa, ama net bir soru... Neden?

Kürt halkı az direndiği için mi? Az bedel ödediği için mi? Neden kitlesel eylemlerini, kitlesel duruşunu, somut politik kazanım ve sonuçlara dönüştüremiyor?

Esas olarak üzerinde düşünülmesi ve genişçe tartışılması gereken konu budur!

Bundan birkaç yıl önce Amed'de yapılan Newroz gösterisinde bir milyona yakın bir kitlenin toplandığı yazıldı, çizildi. Ancak ne yazık ki, aynı kitle kendi tarihsel mücadele gününde bile kendi dilinde konuşamadı, bunu

kendi platformunda gerçekleştirilemedi. Eğer büyük kitle bunu yapamıyorsa, o bir milyonluk eylemin herhangi bir politik anlamı ve etkisi olur mu?

Bu, salt direnmenin, bunu bir geleneğe dönüştürmenin yetmediğini gösteriyor ve kanıtlıyor. Eğer siz gerçekten temel sorunlarınızı devrimci bir programa dönüştürememişseniz, bunu kurumlaşmış bir yapıya kavuşturamamışsanız, bu konuda tartışmasız bir yaşam duruşu sergileyemiyorsanız, yaptıklarınız, gösterileriniz, kalabalıklarınız, kuşkusuz bir anlam ifade edebilir, ama bunun ötesinde politik bir sonuç yaratması mümkün değildir.

İçinde geçtiğimiz dönem önemli siyasal gelişmelere gebe bir dönem... Bu ayın sonunda yerel seçimler var. Yine birçok noktası tartışılan bir "paket"ten söz ediliyor. Çok yakın bir süre sonra Newroz var, bunun heyecanını şimdiden görmek mümkündür. Bütün bu gelişmelere ve gelişme olasılıklarına Kürt halkı ne kadar hazırlıklıdır?

Kuşkusuz "taktik", güncel görev ve hedefleri başarıma anlamında bir hazırlıktan söz etmiyoruz. Programatik ve stratejik düzeyde, bunun kurumsal ifadesi anlamında bir hazırlıktan söz ediyoruz. En son yazdığımız yazıda bu konuya parmak basmış ve Kürt halkının bugünü ve geleceğini kucaklamaya aday, yarının şiddetli fırtınalarına karşı bugünden yanıt olabilecek çok yönlü öncü program ve kurumlardan yoksun olması, aynı zamanda onun trajik durumunu anlatmaktadır!

Kürt halkı kendi Newroz'u'nu yine coşkuyla karşılayacak ve eylemli olarak kutlayacaktır. Bunda kuşku yok. Belki seçimlerin de ek bir dürtüsüyle sokaklara ve meydanlara milyonlar gelecek. Ama bütün bunların politik bir etki yaratma, politik bir kazanıma dönüşme olasılığı hemen hemen yok gibidir. Elbette kendi kimliğinde ısrar, neredeyse kendi kimliğiyle özdeşleşen Newroz'una sahip çıkması çok önemlidir. Bu, bir duruşu, bir kararlılığı, bir ısrarı, sert "rüzgârlara karşı yürüyüşü" anlatır. Bu, aynı zamanda yıllardır tahrip edilmeye çalışılan devrimci bir dinamizmin şanlı örneğidir.

Halk Newroz'a kitlesel olarak sahip çıkarsa bunun önemli sonuçlar ve etkiler yaratabileceği düşünceleri var. Bu, kendi kimliğine sahip çıkma anlamında doğrudur. Ama bunun ötesinde politik bir etki yaratması mümkün değildir... İmralı teslimiyetinin ağır denetimi altında bu, kaçınılmazdır. Ama öyle de olsa her direnişin önemli bir deneyimi, birikimi ve derin anlamı vardır. Bu kararlı ve kitlesel duruş, aynı zamanda her türlü teslimiyet ve kuyrukçu çizginin veciz bir şekilde iflasını anlatmaktadır.

Cejna Newroz Pîroz be!

18 Mart 2009

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

El Salvador'da seçimler...

Eski gerilla hareketi Farabundo Marti kazandı!

Güney Amerika ülkelerinden El Salvador'da yapılan seçimleri, eski gerilla hareketi Farabundo Marti Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin (FMLN) adayı Mauricio Funes kazandı. San Salvador'dan yapılan açıklamaya göre, kendisi de eski bir gerilla olan Funes, geçerli oyların yüzde 51,3'ünü alarak seçimin galibi oldu.

Eski bir polis müdürü ve kontra şefi olan, iktidardaki ARENA Partisi'nin adayı Rodrigo Avila ise yüzde 48,7 oranında oy alabildi. Böylece 20 yıldır kontra şeflerinin partisi Ulusal Cumhuriyetçi İttifak (ARENA) tarafından yönetilen El Salvador'da eski gerilla hareketi FMLN, emekçilerin oylarıyla ilk kez yönetime gelmeyi başarmış oldu.

Farabundo Marti'nin seçimi kazanması, Güney Amerika'daki "sol dalga"nın El Salvador kıyılarına da vurduğunu açığa çıkardı. Emekçilerin tercihi açısından bu böyle olmakla birlikte, geçirdiği evrimden dolayı Farabundo Marti için aynı şeyi söylemek kolay değil. Zira eski gerilla hareketi, CIA'nın organize ettiği eski kontra şeflerle işbirliği yapabilecek noktaya kadar gerilemiş görünüyor.

Seçim zaferi kutlamasında yaptığı konuşmada, "Partim FMLN, bütün dünyaya yeni bir hükümet için hazır olduğunu gösterdi" diyen Mauricio Funes, faşist ARENA'ya uzlaşma çağrısında bulunarak, Farabundo Marti'nin izleyeceği politika hakkında ipuçları verdi.

FMLN güçlü bir gerilla hareketinden yasal partiye evrilmişken, ARENA 12 yıl süren iç savaşta binlerce yargısız infazın sorumlusu olan faşist ölüm timlerinin şefi tarafından kurulmuş bir partidir. FMLN adayının rakibi Rodrigo Avila ise sadece bir kontra şefi değil, fiili bir eski tetikçidir aynı zamanda.

1992'de devletle imzalanan anlaşma ile silahları bırakan FMLN, yasal bir siyasi partiye dönüştü. Hareketin kontrolsüz bir rejimde yasal alana çıkması, parti liderleri ve eski gerilla komutanlarının faşist ölüm timleri tarafından sürekliliğe avına maruz kalmasına zemin hazırlamıştı. Onlarca liderini ölüm timlerine kurban veren FMLN, güçlü bir gerilla hareketinden liderlerini korumaktan aciz bir yasal parti konumuna sivrildi.

FMLN, görkemli bir silahlı direniş örgütlemesine rağmen, iktidar perspektifinden yoksun bir devrimci demokrat hareketin yaşayabileceği savrulmanın en dramatik örneklerinden biridir.

Henüz yönetime gelmeden kontra bir partiyle uzlaşmaya hazır olduğunu ilan eden Farabundo Marti'nin, El Salvador'da kayda değer bir değişime öncülük etmesi olası görünmüyor. Buna karşın iç savaş süreciyle birlikte 32 yıllık kontra bir rejim tarafından zorbalığa maruz bırakılan El Salvadorlu emekçilerin tercihi, önemli bir gelişmeye işaret ediyor.

Düzen partisine dönüşerek yozlaşan FMLN'nin yönetime gelmesi, tek başına kayda değer bir gelişme sayılmaz. En iyi ihtimalle, kitlelerden gelen güçlü bir basınca maruz kalırsa, emekçiler lehine bazı politikalar izleyebilir. Ancak El Salvadorlu emekçilerin tercihi, bu ülkedeki toplumsal gelişme dinamiklerinin yeniden güçlenmeye başladığını göstermesi açısından olumlu bir gelişmenin ifadesidir.

DEKÖP-A’dan Newroz çağrısı...**Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden gericilik!
Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!**

Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik mücadelesinin simgesi olan Newroz bayramı yaklaşıyor. Kürt halkı, onyıllardır uygulanan dizginsiz ulusal zulme rağmen, tüketilemeyen mücadele isteği ve direnme iradesiyle, ulusal özgürlük istemi ve özlemini haykırmak için bir kez daha alanlara çıkmaya hazırlanıyor.

Kardeş Kürt halkı ve büyük emeklere ve bedellere malolan ulusal özgürlük mücadelesi, günümüzde, başta ABD olmak üzere emperyalizmin, faşist Türk devleti ve bölgenin diğer gericici devletlerinin çok yönlü kuşatması altındadır. Bunu, Güney’deki Federe Kürt Devleti’nin utanç verici tutumu tamamlamaktadır. İşte bu durum, buyıl ki Newroz’u, Kürt ve bölge halkları için daha da önemli hale getirmektedir.

İşçiler, emekçiler!

Özgürlük ve eşitlik, tüm mazlum uluslar gibi kardeş Kürt halkının da en doğal ve en meşru hakkıdır. Ne var ki, Kürt halkı, yıllardır, başta ulusal kendi kaderini tayin hakkı olmak üzere, tüm temel ulusal haklarından yoksundur. Temel ulusal haklarını tanımak şöyle dursun, faşist Türk devleti Kürt halkının varlığını dahi inkar etmektedir.

Öyle ve o kadar ki, Kürt halkı üzerindeki köleci egemenliğini şu ya da bu biçim altında, ama her koşulda korumak ve sürdürmek, laik olanı ve şeriatçısı, tüm kesimleriyle burjuva gericiliğinin hala ortak kaygısı, ortak paydası ve en önemlisi de ortak önceliğidir.

Faşist Türk devleti, bununla da yetinmemekte, bölgesel çapta Kürt halkının özgürlük ve eşitlik özlemi ve umutlarına öldürücü bir darbe vurmak ve son 20-25 yıllık mücadelenin tüm kazanımlarını tasfiye etmek istemektedir. Faşist devlet, bu amaç ve hedefleri çerçevesinde, hem bir direniş odağı olan Kuzey’de ve hem de Güney’e dönük olarak, her türden zulme ve zorbalığa başvurmaktadır.

Dahası var.

Faşist Türk devleti, günümüzde, ulusal zulmün günümüzdeki kılıcı olan AKP üzerinden, bir açılım olarak sunduğu, nedir ki, özünde, temel politikası olan inkar ve imha politikasının açık iflası ve itirafı demek olan, Kürt sorunu ve halkın taleplerini sulandırmanın örneği TRT 6 adımı ile Kürt halkına dönük kuşatmaya yeni bir boyut kazandırmış bulunmaktadır. Amerikan uşağı, işbirlikçi AKP’ye özgü bir ikiye bölme örneği bu açılım da dahil, tüm bu çabaların temel hedefi, bir kez daha, Kürt halkını yıldırmak, iradesini kırmak ve nihayet, teslim almaktır. Fakat tüm bunlar boşunadır!

Kürt halkı, yılların ona sağladığı deneyimle, bu saldırılara karşı, bir kez daha, direnişin yolunu seçecektir.

İşçiler, emekçiler, devrimciler!

Faşist Türk devleti, ABD için hala vazgeçilmez bir güçtür. Bu aynı şey, çıkarları, hala ABD ile uyum içinde olmayı gerektiren AB için de geçerlidir. Faşist Türk devletinin, içerde ve dışarıda sergilediği saldırganlığın gerisinde de, başta ABD olmak üzere emperyalizm durmaktadır. Kuzey’deki direniş odağını ezmek ve bu arada da, Güney’de, Türk ve Arap gericiliği ile elele, kelimenin gerçek anlamıyla, Kürt halkının bağımsızlık hakkını yok saymak, O’nun bu yönlü umutlarını kırmaya dönük adımlar atmak konusunda, Türk devleti ile tam bir fikir birliği içindedirler. Dolayısıyla, sadece faşist Türk devleti değil, ABD başta olmak üzere emperyalizm de, Kürt halkının özgürlük ve eşitlik

mücadelesinin aşması gereken temel engeldir.

Günümüzde, faşist Türk devletine ve onun gerisindeki emperyalizme, her zamankinden daha fazla güvensizlik duyulmalıdır.

Kürt özgürlük hareketi, kendisine dönük bu büyük kuşatılmışlıktan kurtulmak ve özgürlük mücadelesini ileriye taşımak istiyorsa eğer, “Artık yeter!” demeli ve faşist Türk devletine ve onun gerisindeki emperyalizme, her zamankinden daha şiddetli bir güvensizlik duymalı ve tüm bu güçlere karşı açık, kararlı ve tutarlı bir mücadeleyi seçmelidir. Bu, O’nu Türk işçi ve emekçilerine yaklaştıracaktır. Geline yerde, Kürt halkı bu adımı atmalı, kaderini, Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri ile birleştirmelidir. Türkiye işçi sınıfı ve emekçileriyle, Kürt halkının samimi ve içten birliği, sadece Türkiye’de değil, bölgedeki Kürt sorununun düğümünü de çözecektir.

Bu yılki Newroz’un çağrısı budur, hedefi bu olmalıdır.

Bu inançla ve en içten devrimci ve kardeşçe duygularımızla haykırıyoruz:

Biji Newroz, Newroz piroz be!

Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden gericilik!

Yaşasın halkların kardeşliği!

DEKÖP-A (Yaşanacak Dünya, ATİK, AGİF, ADHK, BİR-KAR)

(Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesinin simgesi olan Newroz bu yıl yurtdışında merkezi biçimde kutlanıyor. Kürt kurumu YEK-KOM’un daveti üzerine, kutlamalara Avrupa Demokratik Kitle Örgütleri Platformu/DEKÖP-A bileşenleri de kendi bağımsız duruşları ile katılacaklar...)

BİR-KAR’dan kriz konferansı

Hamburg BİR-KAR, “Kapitalizmin krizine karşı işçi sınıfının mücadelesi nasıl olmalı?” başlıklı bir konferans düzenledi.

BİR-KAR temsilcisi konuşmasında, kapitalist sistemin krizlerinin ortaya çıkış nedenleri üzerinde durdu. Bu krizin aşırı üretim krizi olduğunu belirten temsilci, krizin 1929 krizinden daha ağır ve kapsamlı olduğunu altını çizdi. Krizin, kapitalizmin hedefsiz ve plansız üretiminden kaynaklandığını, kapitalist sistemde toplumun temel ihtiyaçlarının önemli olmadığını ve belirsiz bir pazar için üretim yapıldığını hatırlattı. Kapitalizmin tekelleri aşamaya geçişle birlikte, içine girdiği bunalımlardan çıkmak için savaflara başvurduğunu ve üretici güçlerin yıkımına yol açtığını ifade etti.

Marks, Engels ve Lenin’in kapitalizm hakkında söylediklerinin bugün doğrulandığını vurguladı. Kapitalizminin krizinin ortaya çıkışı üzerine değinmelerle ilerleyen konuşma, 1917 Ekim Devrimi’nin kazanımlarının anlatılmasıyla sürdü.

Almanya’da krizin etkilerine somut örnekler verdi. Almanya’da Opel’in kapatılmasının tartışıldığını, büyük işletmelerin kapılarına kilit vurularak işçilerin sokağa atıldığını belirtti.

Avrupa burjuvazisinin kriz karşısındaki korkusuna vurgu yaptı.

Konferansa yaklaşık 30 kişi katıldı.

BİR-KAR / Hamburg

Hollanda’da krize karşı eylem!

Krizin kendini dünya ölçeğinde hissettirmesinden bu yana sendikalar, çeşitli kitle örgütü ve kurumlar krize karşı tepkilerini dile getirdiler. FNV (Hollanda Sendikalar Federasyonu) ise ilk kez parlamentonun önünde hükümeti protesto kararı aldı. 13 Mart günü Den Haag’da (Lahey) parlamento önünde protesto gösterisi düzenlendi.

Yaklaşık 5 bin işçi ve emekçinin katıldığı miting oldukça coşkulu geçti. FNV’nin diğer sendikalara ortak eylem çağrısında bulunmasına rağmen sınırlı bir destek sunuldu. Hollanda’nın her yerinden FNV tarafından tutulan otobüslerle Den Haag’a işçi taşındı. İşgünü olmasına rağmen eyleme katılım beklenenin üstünde gerçekleşti.

Miting alanında ilk konuşmayı FNV Bondgenoten Başkanı yaptı. Krizi işçilerin yaratmadığını ve faturayı da işçilerin ödemeyeceğini, işten çıkarmaları kabul etmeyeceklerini dile getirdi. “Eyleme var mısınız?” sorusu, “Eylem, eylem, eylem!” sloganıyla yanıtlandı.

Ardından Çalışma Bakanı sürpriz bir şekilde parlamentodan çıkıp geldi. İşçilerden kriz döneminde fedakarlık yapmalarını isteyen bakan, konuşması boyunca protesto edildi.

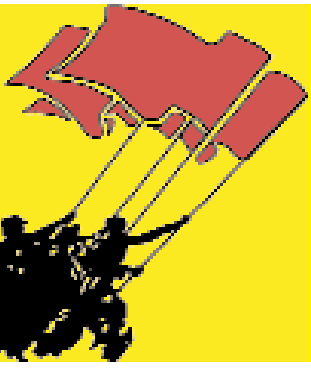
Mitingin son konuşmacısı FNV Genel Başkanı oldu. Krizin ulaştığı boyuta değinerek, bakanının konuşmasında dile getirdiği “aynı gemideyiz” sözünün doğru olmadığını vurguladı. Kısa çalışma süresinin uzatılmasını talep eden FNV Başkanı, talepleri karşılanmadığı koşullarda eylemlerin devam edeceğini söyledi.

Hollanda’daki sol örgüt ve gruplar ilk kez etkin bir şekilde eylem alanında varlıklarını gösterdiler. Rode Morgen, Sosyalist Enternasyonal, Sosyalist Parti ve diğer bazı gruplar kriz ile ilgili bildiri dağıtımını, yayın satışı ve pullama yaptılar.

Eylem nedeniyle çevrede polis tarafından geniş “önlemler” alındı. Çok sayıda motosikletli, atlı, özel timler ve polisler eylem alanını ve güzargahını kuşattı.

Kızıl Bayrak / Hollanda

Mücadele Postası

Gazi ve 1 Mayıs şehitleri anıldı!

Gazi ve Ümraniye katliamını lanetlemek ve şehitleri anmak için 1 Mayıs Mahallesi'nde 15 Mart günü bir yürüyüş düzenlendi.

12.30'da Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nde verilen yemeğin ardından dernekten ana caddeye çıkan kitle, sloganlarla mahalle girişine kadar yürüdü. Buradan geri dönerek, ana cadde boyunca 30 Ağustos İlköğretim Okulu'nun önüne gelindi. Gidiş ve dönüş yolu boyunca kitlenin sayısı katılımlarla arttı.

"1 Mayıs şehitlerini unutmadık, unutturmayacağız!", "Gazi Şehitleri ölümsüzdür. unutmadık unutturmayacağız!", "16 Mart, Halepçe, Beyazıt katliamlarını unutmadık, unutturmayacağız!" pankartları taşıyan kitlenin önünde Pir Sultan korteji yer aldı. PSA haricinde Partizan, Halk Cephesi ve DTP yürüyüşe kitlesel katılım sağladı. BDSP, ESP, Kız, Alınteri, EMEP, ÖDP'de yürüyüşte yer aldı.

Yürüyüşün bitiminde, 30 Ağustos İlköğretim Okulu önüne karanfiller ve şehitlerin resimleri bırakıldı ve basın açıklaması okundu. Gazi ve 1 Mayıs katliamlarının anlatıldığı basın açıklamasında katil devlete duyulan öfke vurgulandı. Açıklamada Ergenekon iddianamesinde bu katliamlara da değinildiği ve devletin kendini aklamaya çalıştığı vurgulandı.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: "*Suçluların takipçisiyiz, peşlerini asla bırakmayacağız. Bu devlet katliamları unutturmaya, hesap sorulmasını engellemeye, katillerini aklamaya devam edecek. Ancak biz de hesap sormaya, adalet istemeye devam edeceğiz. Haklarımıza, özgürlüklerimize sahip çıkmaya devam edeceğiz. Bu yüzden buradayız. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin döktükleri kanın hesabını sormak için buradayız!*"

Eyleme yaklaşık 1500 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İstanbul'da faşist provokasyon!

Düzen partisi MHP'nin İstanbul Çağlayan'da 15 Mart günü düzenlediği seçim mitingi sonrasında Kağıthane ilçesine bağlı Nurtepe Mahallesi'nden geçen MHP'lilerin seçim afişlerini asan insanlara saldırmaları ve faşist muhtar adayının mahallede konvoylarla gezmeye çalışmasının ardından çatışma çıktı.

Devrimci ve ilerici kurumların izin vermemesi üzerine, Çağlayan'da yapılan mitingin ardından mahalleye girmek isteyen faşistlere emekçiler engel oldu. Faşistlere arka çıkan polis kitlenin üzerine ateş açarak faşistlerle beraber ilerici ve devrimcilere saldırmaya başladı.

Bu saldırılarda polis ve bazı MHP'li siviller silah kullandı. Polis kurşununda bir Halk Cephe'li ayağından vuruldu. İki ESP'li de feci bir şekilde dövülerek kaburgaları kırıldı. Yaralı iki ESP'li Gazi Mahallesi'ne getirildi. Daha sonra Nurtepe'de bu saldırıları protesto etmek için basın açıklaması yapmak isteyen kurumlara polis tazyikli su, gaz pombası ve panzerlerle saldırdı. Bu saldırıda toplam 23 kişi gözaltına alındı.

Bunun üzerine Gazi'deki bazı kurumlar yanyana gelerek Gazi Eski Karakol önünde saat 19.30'da eylem yapma kararı aldı. Gazi Dört Yol'da basın açıklaması yapılarak bitirilmesi gereken eylem polisin provokasyonu üzerine çatışmaya dönüştü. Çatışma saat 21.30'a kadar sürdü. Panzerlerin ve akreplerin taş yağmuruna tutulduğu eylemde, Nurtepe'de olduğu gibi burada da polis silah kullandı.

Mamak BDSP Gazi Katliamı'nı lanetledi...

Mamak BDSP 15 Mart günü Mamak'ta Gazi katliamını lanetledi. Katliamın 14. yılında Tuzluçayır Muhtarlığı'nda toplanarak Çiçek İş Merkezi önüne yürüyüş gerçekleştirildi.

"Faşist katliamların hesabını işçi ve emekçiler soracak! / BDSP" pankartı ve aynı şiarlı dövizlerle gerçekleştirilen yürüyüş boyunca devletin katliamcı kimliğinin karşında devrimci direniş kimliğini kuşanma çağrısı yapıldı.

Çiçek İş Merkezi önünde Ankara Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan adayı Evrim Erdoğan işçi ve emekçileri kendi devrimci geçmişlerine çıkmaya çağırdı. Devletin katliamcı kimliğinin 14 yıl önce Gazi'de bir kez daha ortaya çıkması karşısında Gazi Mahallesi emekçilerinin yaktığı direniş ateşinin yol göstericiliğine dikkat çekti.

Eylemde sıklıkla "Gazi'nin hesabı sorulacak!", "Gazi şehitleri ölümsüzdür!", "Kahrolsun sermaye

iktidarı!", "Kahrolsun sermaye partileri!", "Katil devlet hesap verecek!", "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Maraş'ı, Çorum'u, Sivas'ı, Gazi'yi, Ulucanlar'ı, 19 Aralık'ı unutmadık! Katil devlet hesap verecek!" sloganları atıldı.

Çiçek İş Merkezi önünden 1 Mayıs Menekşe Erbay Parkı'na kadar sloganlarla yürünürken, düzen partisi CHP'nin seçim bürosu önünden geçildi. Geçiş sırasında yapılan konuşmalarda, düzen partilerinden hesap sorma çağrısı yapıldı.

Eylem bitirilirken, sömürü düzenine karşı tüm yaşamını düzenin alaşağı edilmesine adanmış sınıf devrimcisi Hüseyin Temiz'in ölümsüzlüğe uğurlanması da "Hüseyin yoldaş ölümsüzdür" sloganıyla karşılandı. Eylem sloganlarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Hamburg'ta "Baskı yasalarına hayır!" paneli

Avrupa Demokratik Kitle Örgütleri Platformu (DEKÖP-A) Hamburg'ta "Baskı yasalarına hayır!" başlıklı bir panel düzenledi.

Panele DEKÖP-A'yı temsilen konuşmacı olarak BİR-KAR temsilcisi katıldı. DEKÖP-A adına yapılan kısa bir açılış konuşmasıyla başlayan panelde, kampanyanın amacı ve Hamburg'taki seyri hakkında bilgi verildikten sonra söz BİR-KAR temsilcisine bırakıldı.

BİR-KAR temsilcisi, kapitalizmin 2. Dünya Savaşı sonrasında '70'li yıllara kadar uzun bir gelişme dönemi yaşadığını, '70'lerden sonra ise önce durgunluk, arkasından da bunalımlar içine girdiğini söyledi. Bugün ABD'de patlak verip tüm dünyayı etkisi altına alan genel bir ekonomik bunalımla karşı karşıya olduğumuzu belirtti. İçinden geçilen süreci sosyal devletin yok olduğu bir süreç olarak tanımlayan temsilci, sosyal barışın yerini gitgide gelişecek olan sınıf mücadelesine bıraktığını belirtti. Konuşma önümüzdeki sürece ilişkin nasıl bir mücadele yürütülmesi gerektiğine ilişkin değinmelerle sürdü.

DEKÖP-A temsilcisi, çıkartılan baskı yasalarının önüne geçebilmek için Almanya'da bulunan tüm ilerici ve devrimci güçlerin birleşik, devrimci mücadelesinin yaratılması gerektiğini belirterek konuşmasını tamamladı.

Panelin soru-cevap bölümünde canlı tartışmalar yaşandı. Konuşmacılar birleşik devrimci mücadelenin önemini belirttiler. Panele 40'ı aşkın kişi katıldı.

BİR-KAR / Hamburg

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 ESKİŞEHİR

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 120.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

**Haramilerin
saltanatını
yıkacağız!**

**Sosyalizmi
kuracağız!**

Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayları:

İstanbul: Melek Altıntaş - Ankara: Evrim Erdoğan

İzmir: N. Şafak Özdoğan - Adana: Fatma Sesli

Bursa: Özkan Ünal - Kayseri: H. Bora Koç

Manisa: Ahmet Subaşı

